

ئاھووی ئیلاخان

شیعر

دەزگای چاپ و بلاوکردنەوہی

زنجیرە ی روشنییری

*

خاوەنی ئیمتیاز: شوکەت شیخ یەزیدین

سەرئۆسەر: بەدران ئەحمەد حەبیب

ناوونیشان:

دەزگای چاپ و بلاوکردنەوہی ئاراس، گەرەکی خانزاد، ھەولێر

س. پ. ژمارە: ١

www.araspublisher.com

ÊŮŠx}z ÍËu¼4Ůz

به‌رگی یه‌که‌می دیوانی

عابد سیراجه‌دین نه‌قشبه‌ندی

ئاماده‌کردنی: ئه‌سعه‌د سیراجه‌دین نه‌قشبه‌ندی

ناوی کتیب: ئاهووی ئیلاخان

دیوانی عابد سیراجه‌دین نه‌قشبه‌ندی: به‌رگی یه‌که‌م

ئاماده‌کردنی: ئه‌سعه‌د سیراجه‌دین نه‌قشبه‌ندی

بلاو‌کراوه‌ی ئاراس - ژماره: ۲۹۷

ده‌ره‌یتانی هونه‌ری: به‌دران ئه‌حمه‌د جه‌یبب + حاجی دلاوه‌ر سادق

ده‌ره‌یتانی به‌رگ: ئاراس ئه‌که‌رم

هه‌له‌گری: محمه‌دی مه‌لا که‌ریم + شیزاد فه‌قی ئسماعیل

هه‌له‌گری سه‌ر کۆمپیوته‌ر: عه‌زیز عه‌بدو‌لخالیق

سه‌ریه‌رشتیی چاپ: ئاو‌په‌حمانی حاجی مه‌حموود

چاپی یه‌که‌م - چاپخانه‌ی وه‌زاره‌تی په‌روه‌رده، هه‌ولێر - ۲۰۰۴

له‌ کتیب‌خانه‌ی به‌رپه‌وه‌به‌رایه‌تیی گشتیی پۆشنبیری و هونه‌ر له‌ هه‌ولێر ژماره (۲۸۰) ی سالی

۲۰۰۴ ی دراوه‌تی

پیشه‌کی

ئىلاهی، خالقى ههستى! به کام روو بیّمه دیوانت که دامنیتی بهش، له ریزی کهمته‌رین بهنده‌ی بهئیمانته له کام تاوان بلّیم بمبه‌خشه، تۆبهم بئ، به‌ره‌حمی خۆت که‌ره‌م کۆلاو! ده‌خیلم، سه‌د ده‌خیل، خۆم خسته ئاسانت

پیشه‌کی نووسین بۆ دیوانی دوکتۆر عابد سراج الدینی نه‌قشبه‌ندی گه‌لئ سه‌خت و دژواره، ده‌ریاییک هه‌ستی جوان و ته‌بعیکی خرۆشانتر له تۆفان چلۆن له کورته باسیکا جیی ئه‌بیته‌وه. ته‌نها به‌و نه‌زیله دلّ خوۆش ئه‌که‌م که مشته نمونه‌ی خه‌رواره، سالی ۱۹۲۳ دوکتۆر عابد له ئاواپی دورۆی هه‌ورامان له‌دایک بووه، به‌پیتی ره‌وشتی بنه‌ماله له ته‌مه‌نی (۶) سالی‌دا رپی قوتابخانه‌ی ئایینی گرت‌ه‌به‌ر وه به‌هۆی زیره‌کی و هۆشیاری وه خوۆشه‌ویستی مامۆستا‌کانی ئه‌و سه‌رده‌مه‌ی خانه‌قای دورۆ و بیاره بوو، دوکتۆر عابد کور‌ه‌زای شیخ علاء‌الدین و کچه‌زای شیخ نه‌جمه‌دینی بیاره‌یه، له ته‌مه‌نی نه‌وجه‌وانیدا له‌لای شیخ محه‌مه‌دی خو‌راسانی و پاشان مامۆستا مه‌لا عه‌بدولکه‌رمی موده‌رس و مه‌لا به‌ها له خانه‌قای بیاره ده‌رسی خویندووه، هه‌ر له سه‌رده‌می نه‌وجه‌وانیدا بیر و هه‌ستی نه‌ته‌وايه‌تی ته‌نگی پئ هه‌لئه‌چنی و روو ئه‌کاته مه‌شخه‌لی گه‌ش و پر نووری جمه‌وری جوانه‌مه‌رگی مه‌هاباد.

له شیعره‌کانیا ئه‌م هه‌سته به‌وردی ئه‌که‌وێته پینش چاو وه دیاره که ئه‌و عاشق و شه‌یدیای نیشتمان، وه ئازادییش مه‌به‌ستی نیهائی ئه‌و شاعیره پایه‌به‌رزیه:

سه‌رم پر بوو له سه‌ودا، داخه‌که‌م هه‌یچم نه‌هینادی

له گشتی پر به‌هاتر بوو، به‌لامۆ، گه‌نجی ئازادی

دوکتۆر عابد پاش گه‌رانه‌وه له (مه‌هاباد) بۆ ئه‌وه‌ی بتوانی پڕوانه ریزی قوتابیانی مه‌ده‌سه و مه‌کته‌بی نوپی ئه‌چی بۆ که‌رکووک، به‌لام پینش ئه‌وه‌ی قوتابخانه‌ی ناوه‌ندی ته‌واو کات به‌هۆی هه‌ندی رووداوی بنه‌ماله و په‌یوه‌نددار له‌گه‌ل مه‌سه‌له‌ی سیاسی ئه‌و سه‌رده‌مه‌دا له‌گه‌ل باوکی و بنه‌ماله‌دا رۆ له ئی‌ران ئه‌که‌ن وه پاشان له دورۆ جیگیر ئه‌بن، سه‌رده‌می‌ک به‌کشتوکاڵ و زه‌راعه‌ته‌وه مه‌شغول ئه‌بێ پاشان له دورۆ بار ئه‌که‌ن و ئه‌رۆن بۆ

قه‌لا شێخان ناوچه‌ی که‌لاته‌رزانی سه‌ر به‌ سه‌نه، به‌لام هه‌رگیز له کتیب و موتاله‌عه دوور ناکه‌وێته‌وه، کوچا و کوچ و ده‌ربه‌ده‌ری، ئاره‌زووی زانستی و گه‌یشتن به‌پله‌ی عیلمی هه‌ستی ئه‌و ناپسینی، به‌لکه ئه‌و بڕوايه ده‌مه‌زه‌رد ئه‌کاته‌وه، وه بۆ گه‌یشتن به‌ئامانج رپی ئه‌که‌وێته کو‌ری زانایان و پیاو ماقولانی سه‌نه، و هه‌ر له‌وێهه رپی په‌یدا ئه‌کا بۆ درێژه‌پێدان به‌خویندن وه سه‌ره‌نجام له دانشگاهی (ئىلاهیات)ی تاران وه‌رئه‌گیرئ، شیعره‌شیکی پر به‌هايه له ژینی دوکتۆر عابد، ئه‌گه‌رچی له زانست و ئه‌ده‌بی کوردی و فارسیدا ده‌ستیکی بالای هه‌بوو، به‌لام هه‌رگیز له به‌رابه‌ر غروور و خو‌ به‌زل زانینه‌وه ته‌سلیم نه‌بوو، بۆیه ئه‌لئ:

مۆتالای رپزه‌کاری کردگار که‌ی سه‌هل و ئاسانه

ئه‌وی له‌و فه‌نه‌دا پیتی وا یه زۆر ئوستاده، نادانه

دوکتۆر عابد له‌گه‌ل ئه‌وه‌دا که ده‌رسی ئه‌خویند له رۆژنامه‌ی کوردستاندا نووسه‌ر بووه و هه‌روه‌ها له رادیوی کوردی تارانیش کاری ئه‌کرد، زۆریه‌ی نووسراوه‌کانی له رۆژنامه‌ی کوردستان تامو‌یۆنی کۆمه‌لایه‌تی و ئه‌ده‌بی هه‌بوو تا سیاسی، له ته‌مه‌لی و بئ کاری زۆر بێزار بوو و هه‌میشه نیشی قه‌له‌می پر بوو له ته‌وسوتوانج بۆ ئه‌و که‌سانه‌ی وا له‌ژیر کار ده‌رئه‌چن و ملپیتی ئه‌که‌ن:

داد و فه‌ریاد و سکالا مه‌سه‌له‌کی بئ کاریه

مۆنه مۆن دانان له عاله‌م کرده‌وه‌ی په‌تیاریه

رپه‌ره وه‌ک شیر به‌ره‌نگاری مه‌شاکیل به‌و برۆ

هه‌ر که ته‌ن ده‌ردا به‌خواری عاقیبه‌ت بێچاریه

له زۆریه‌ی شیعره‌کانیا تامو‌چیشگه‌ی عیشق و ئه‌وینی راسته‌قینه به‌دی ئه‌کریت و ره‌نگه سه‌رچاوه‌که‌ی بگه‌رێته‌وه بۆ په‌روه‌رده‌ی سه‌رده‌می مندالی و لایه‌لایه‌ی ده‌می بێشکه که هه‌ر هه‌مان زیکر و ویرد و سه‌یر و سلوکی عارفانه و سو‌زی سو‌فیانه بووه. ئه‌م سو‌زه له‌م شیعره‌دا به‌دی ئه‌کرئ که بۆ شیخی ته‌ریقه‌تی نه‌قشبه‌ندی هه‌زه‌تی شیخ عوسمانی مامی نووسیوه:

قوربانه فیدای ته‌کیه نشینانی جینانم

شه‌یدام مه‌که لۆمه‌ی شه‌ره‌ری شو‌ر و فوغانم

له‌و کاته‌وه دوورم، له جه‌می حه‌لقه‌یی ذیکرت

دلته‌نگ و مه‌لوول و په‌که‌ر و خه‌سته ره‌وانم

ئەي ھوو! لە كەيۆ ئەم دڵە شەيدايە ئەلێ من
غەوغای دەمی مەجذووبە دەوا و مەرھەمی گيانم

دووری و تەنيایی و ئاوارەبوون دڵە ناسكەكەي شاعیر ئەخاتە ژێر مەنگەنەي ھەزاران
پرسیاری بێ وەلام، ئەگەرچی بە تێروتەسەلی ئەژیا وەگەرچی خاوەن رێز و احترامە لەناو
ھاوسەر و ھاو مال و خەلکا، بەلام ھەر مەلوولە، ھەر خۆی بە تەنیا ئەبیینی و دلی ھەر
قرچەي دێ بۆ گەلەكەي و ئاواتی لە گەرووخنكاوی.

تەواو بوو عومر و ژین، تازە خەریکی پایەدانانم
بەبیرما قەت نەھات پۆژی كە ئامانەتم و مێھمانم

مەستی مەي و بادە بوو تا بوو سەرچاوەي شاعیرانی کلاسیك و سۆفی سینه
ساف و خاوەن ناوونیشان بوو.

لە شیعەرەکانی دوکتۆر عابد متخلص بە (ھێژا) گەلێ جار باسی مەي و مینا ئەکەوێتە
پیش چاو:

مەكەن لۆمەي ئەوي مەست و خەرابە
جگەر بوریان، دلی داغە و كەبابە
لە بازاري كەسادي شۆري مەستا
تەن و گيان، قیمەتي جامی شەرابە
لە خومخانەي ھەوادا لانە بگرە
وہفادار و فیدایی و بێ پتیا بە
بە يادی نەرگسي شەھلا خۆمارۆ
بەرەو مەيخانە چوون بێ شك سەوابە

شاعیری ھەست ناسك و نیشتمانپەرور دوکتۆر عابد ھەندێ جار بە زۆری زۆر زۆر
ئەخاتە بەر تەوسوتوانج و، پاشان بە شێوێكەي شاعیرانە و عارفانە لۆمەيان دەكا و ئەلێ:

ئەگەر پازي مەي و مینا بزانی زاھیدی مەغرور
بە تاوی تاسە گر ئەگرێ، بە سۆزی سینه دووراودوور
ئەمان لەو كاتە وا ھەلچێ و بجۆشی خۆمرەیی ساقی
لە كۆي فینك ئەبیتۆ وا خروشتی، بۆ شنۆي كافوور

ھەستی ناسكي شاعیرانەي دوکتۆر عابد ناتوانی لە شیبی شەلاخی زالم بێ بەش بێ،
ناتوانی غەم خۆري ھەژار و داماو نەبێ، ناتوانی دەردی كۆمەل بە دەردی خۆي نەزانی،
بۆیە بە ھەستیكی پر ئیششەو، بە نالەيەكی پر خروشتەو تێكەل بە پارانەو، لە دەرگای
باری ئەلێ:

شەقەي شەلاخی زالم دێ
زەلی كام چەم بەسەرما كەم
تەقەي تیلای ستەمگەر دێ
بەرەو كام مەملەكەت راکەم
خەيال و ئارەزووی بێ جێ،
ھەلەي ھەلناوہ بێ پەردە
تەرەس شاتالی ھیناوە
بە كام دەسمایە سەر داکەم

ئافرەت و جوانییەکانی چەندە سەرنجی شاعیری راکیشاوە، ھیندەش ئەو ستەمەي وا
ھەست و ھەناوی ژنی ژێر پێ کردووہ جیتی سەرنجی شاعیرە، لە ھەمان كاتدا شێرەژن
سەریەندی گەلێ لە شیعەرەکانی دوکتۆر عابدە:

دە سەیری بەژن و بالای كەن ئەلێي سەروی گولستانە
سەرنجی دیمەنی مایەي ژبیان و شێرەژن جوانە
تەماشای زلفی ئالۆزاو بە ھەر حەلقەي دلی بەندە
بەسەرشان و سەرو ملیا كە پەخشان و پەریشانە

ھەر وەك و تەم غەمی سەرتاسەري ژینی ئەم شاعیرە پایەبەرزە لە چوارچێوەي گەل و ھۆزی
تێپەر ناکا، جا ئەگەر كۆسكەوتووێك ھەنسکی بۆ مەرگی كەسێك یان لاویكە،
ھەنسكو قوڵپی گریانێ دوکتۆر عابد بۆ ھەلەبجەي شەھید ئەگاتە دوا پلەي خۆي.

وہ پاشان رەوہكەي كوردستان و ئەو ھەموو نالەباري و غەم و كۆسكەوتنە ئەبیتە
سەرچاوەي غەزەلیكی پر تین و تەوژم كە پیتی ھەر شیعەریكی سیلاوی فرمیتسکی جگەر
تاوینە:

ھای كۆس، ھای كۆتەل، ھای شین و زاری
ھای سۆزەي فۆغان، ھای دەردی كاری

های رۆ، های فیرار، های طوفان، های تهم
های مهینه، های خهم، هه یاهووی ماته

پۆژانی ئاخیری عومری دوکتۆر عابد تیکهه بوو له گهه ماته میکی دله تهریندا که بالی به سه ر خاکی پیروزی کوردستاندا پاکیشابوو، هه موو شتی شاراو، هه موو شتی نادیار، پروا جیتی خوێ گۆریبوو به وههم و خه یال، ئاره زوو ته نانه ته سه ر لیویش هه لفریبوو، پیر و جوان بێ ته فاوه ته کۆسکه وتوون، هه موو شت له غه ما خوێ ده نویتێ.

شاعیر پۆژی بۆ هه له به جه ره شپۆشه و غه مبار، وه ساتیکی تر غه می قه ره داغ هه ست و هه ناوی تاو ر تی به ره ئه دا و، له هه مان کاتا گه رووی به سراوه و هاواریشی به که س ناگا:

داغی قه ره داغ داغه چلۆن هییدی ده بیته
جووشی دله یا ساغه له کول نابێ بجیته
نه نگیکه به پیشانیی سته مکاره وه فه رزه
تا رۆژی قیامه ت، له په سا تازه کریتۆ

سالی ۱۹۹۵ له کاتی که دا ده ر و ده شتی کوردستانه جوانه که و هه ورامانه په نگینه که تازه ببۆه، مهیدانی له شکر ئارایی تیپی گولاله سووره و هه ریری سه وزی ریحان و هه زبی و شه و بۆ فه رشی پتی دله دۆراوان بوو، هه ستی ره بیته که له ئاسمانی ئه ده بی کوردی به ره و دنیای نه بوون کشا، چرای ژینی شاعیری کورژایه وه، ماته می که له بری جه ژنانه ی نه ورۆز وه که هه ره س داویتی بنه ماله ی نه قشبه ندیی گرت، دوکتۆر عابد له پۆژی ۸ مانگی نه ورۆزی ۱۹۹۵ دا کۆچی دوا یی کردی ده ردی غه ربیی دیسانه وه بوو به سه رو دی سه رزاری ئه ده ب دۆستان، دوکتۆر عابدی غه رب له شاری (ریاض) پایته ختی عه ربستانی سه ودی له دونیا ده رچوو و هه ر له ویش ئه سپه رده کرا. دوکتۆر عابد له گهه زهینه ب خانم کچی حاجی ئه حمه دی سه تووده له بنه ماله ی سه یده کانی با ئین چۆ از دواجی کردوه که ئه ویش هه ر له شاری ریاض کۆچی دوا یی کردوه. دوکتۆر عابد (۴) مندالی لی به جتی ماوه که بریتین له دوو کوو و دوو کچ (عه زیز، ناسر، ثریا، گولاله).

دوکتۆر عابد له شیعی کلاسی که دا به بۆنه ی ده سه لات به سه ر سه نه ته ی شیعی ریدا ته وانا یی و هیژیککی به ریا لای نو اندوه، ئه و له سه ر کیشی نویش شیعی و تووه که تامو بۆنو ئه هه نگیککی جوانی تیدا به دی ئه کریت، شیعه هه ورامیه کانی هه لقولاوی هه ستی خو شه و یستین سه باره ت به به رو بو می هه ورامان. دوکتۆر عابد له ناو شاعیره

فارسه کانی شیدا ناسراوه، شیعی فارسی ئه م شاعیره له کاتی خویدا جیتی باسی لیکۆله ران و ئه دیبانی فارس بوو، دیوانی شیعه فارسییه کانی تیرو ته سه ل و پر مانان وه هه موو چه شنه شیعی کیکی تیدا به دی ئه کریت به تایبه ت خو شه و یستی، به تیکرا (۵) دیوانی هه یه یه کی له دیوانه کانی گۆرانییه کانی که بۆ گۆرانی بیژانی کورد و فارسی ئه و سه رده مه ی را دیۆ تارانای داناون وه که هه نه رمه ند مه زه هری خاله قی، دوکتۆر چه ن مانگی پیش له مه رگی هات بۆ له نه دن به و هیوا یه که به توانی دیوانه کانی چاپ بکات و بیخاته به رچاوی خو ینه ر، به لām هه یهات! ده ردی هه موو رپیواری و نه وه زه، پاش مه رگی دوکتۆر عابد من وه کو برا ییک هه می شه بیرم له وه ئه کرده وه که ئا واته که ی به جتی بینم. مندا له کانی شیعی هه ر ئه م ئاره زوو یان له سه ر بوو تا هه لیک ده ستی دا و له سه ره تای سالی ۲۰۰۲ دا یانی نزیک به (۷) سال پاش مه رگی دوکتۆر عابد من رپیم که وه ته وه کوردستان... کوردستانی جوان، ئه و خا که پیروژه که دوکتۆر عابد خه ونی ئازادی و سه ره به ستی پیوه ئه دی، ئه و خا که دوکتۆر عابد به کله ی سو یحانی یان به جه و اه یتر سو رمه ناوی ئه با، دوکتۆر عابد نه ماوه تا ئه و ئه زمونی ئازادی و دیو کراسییه ی که ئیسته له هه ریم له شاری قه لا و مناره له هه ولیتر به رپوه ئه جتی ببینی، له به رنامه ی به چاپ گه یان دنی نوو سرا وه کانی دوکتۆر عابد رپیم له ده زگای (ئاراس) که وت داموده زگاییک که به خزمه تکردنی ئه ده ب و و یژه ی کوردییه وه ئه ناسریت، وه گه لی دله سۆزانه هه نگا و هه لئه گری بۆ بلا و کردنه وه ی شو ینه واری نوو سه ران و ئه ده پای کورد، ده زگای (ئاراس) خو شه ختانه رووی بۆ چاپ کردن و بلا و کردنه وه ی به رگی یه که می دیوانه که ی دوکتۆر عابد پیشان دا. لیتره دا به ش به حالی خو م و بنه ماله ی مه رحوم دوکتۆر عابد سپاس و رپیزی بێ پایان ئاراسته ی ده زگای ئاراس و هه موو ئه و که سانه ی ئه که م که به ئه رکی پیروزی چاپ کردن و بلا و کردنه وه ی ئا ثاری شو عه را و نوو سه رانی کورد هه لئه سیتن، دوعای خاسانی خودایان له سه ر بێ.

ئه سه ده سیرا جه دین (نقشبندی)

۲۰۰۲/۲/۱۲

ئیلاهی، خالقی هستی! به کام پرو بیمه دیوانت که دامنیتی بهش، له ریزی که مته رین بهنده ی به ئیمانته له کام تاوان بلتیم بمه خشه، تۆبه م بئ، به ره حمی خۆت که رهم کۆلاو! ده خیل سهد ده خیل، خۆم خسته ئاسانت به جیم هینا ئهوی نه فسم ههزی لی کرد و لپی ویستم خود! تۆبه. په نام کوانی، به غهیری عه فوو غوفرانت مه گهر لافاوی ره حمت بیت و دایشوژی گونا هانم به تاو رایالتی تاوان و قوسووری عه بدی نادانت نه جاتم بئ، له ئهو تالوکه پرگار بم به ئه مری خۆت چ ئاگاداری دامه زراوه ئیمانم. به قورئانت ئه گهرچی نه فسی ئه ماره م پرئ سه رکیشه جاروبار ده زانی زوو خه جالهت ئه یگری بهنده ی په شیمانته ماداری گوزه شتم، یاره حیم، ئامانه بمه خشه په شیمانم که سه ریچیم فراوانه له فهرمانته نیازمهنده شه فاعه تهم، ده خیله سه ییدی سه روه ر (رسول الله) ده فریای من که وه! رۆحم به قوربانت «ولاتقنط» ده خوینتم، سووسه یی هیوامه مه ولای من به ره و پروم لاوه که، قوربان، ئه تو و ئیخلاصی یارانت ده سا (هیترا)! به ئومیدی شکۆی پشکووتنی غونچه ی هیوا، سه رکز که، ملکه چ، تا به کاربی شبن و گریانت

ته و او بوو عومرو ژین تازه خه ربکی پایه دانانم به بیرما قهت نه هات رۆژی که ئامانه تم و میهمانم ئه گهر گاهێ به بیرما رابوورد، ئیره به جی دیتلم له بهر خۆمۆ وتم هیشتا زوو، بئ خود هه راسانم ئه وه غهیری فهریبی زه رق و به رق نابئ شتی تر بئ له قهس خۆم ئه خله تیتم، کارئ بئ جییه به ویجدانم سه رایئ فانیه بئ شک، به جییدیتلم ئه پۆم کاتی له گه ل بریام و کۆچم چوو، له که رده ی خۆم په شیمانم بنه و بارگه م نه پیچایۆ، به بئ تۆشه له وی ده رچووم دلم پیوه نه بوو هه روا به جی بیلم به ئیمانم به لام یاران ئه وه ی راستی بئ بئ عاره به نی ئاده م له زۆر شت تی ئه گا و گیلانه ئه پوا و ئیژی نازانم ره فیقان ئه م جه هانه، بۆکی دايم مایه وه، بیژن چییان لی هات عه زیزانم، له کوین دۆستان و یارانم؟ ئه مانه گشت ئه زانین و په زیرایه و^(۱) هه مووی راسته به لام داخی به جه رگم لی ره سه ختین^(۲)، مائی ویرانم که وه ختی به رگی ته سلیمی له به رکریا و نه ماچارئ ئه لالیمۆ به کول، ئیژم ئیلاهی سه ره به فهرمانم وه صیهت بئ له سه ر کیتلم بنووسن باقی ئه م شیعه که به شکم لیم بیورئ، بئ نهوام موحتاجی ئیحسانم خودا وهندا! له بهنده ی بئ نهوا پارانه وه ی راستی که تۆش به خشین بهنده ت پی شییاوه کانی غوفرانم په یامبه ر! شافیعی ئومهت! له ئیستا ته نگترم نابئ وه ره فریام که وه قوربان، هه ژارم، دهس به دامانم

په ناییکم نییه ، شای بئ که سان فریام که وه ، زارم
 په سوولی خوا! شه فاعه ت که ، گه لئ خه سته و په ریشانم
 مه جالم ته نگه پیرانی طه ریق! پارانه و هم چون بئ ؟
 نه بیته باعیشی عه فوی گونا هانی فراوانم
 به خوت ته سلیمه (هیژا) و ، خاکی ژیرکه وشي په سوولانت
 خولامی خیلئ عیرفانت ، موریدی پیری پیرانم

(۱) په زیرایه: مهقبووله. (۲) لیتره سهخت: سمج و کؤل نه دهر و بئ عار.

مهلی مهله کووتی

تهو مهله م وا له به هه شتی مهله کووتا^(۱) ته فیرئ
 به هه وای مه تله بئ^(۲) ته روا که له وئ پی پی بدرئ
 به نه وای خو شتی شنه ی شاپه ری بالئ نه رمی
 گهر د و خاکی غه م و خاشاکی دهروونی ته سیرئ
 ده می ته فسو نگه ری کاتئ سهر ته دا راز و نیاز
 هینده گیرایه به ناوایی نه وای دل ته گریئ
 نه ونه تیژباله له راوی مهلی شهیدای به زما
 به په ری بالئ به ئاسانی نه چیر رائه برئ
 سهیری گه ربانی له ئافاقی^(۳) سه مای دلخوازی
 حیرت^(۴) ته نگیزه په لاماری له پر هه لئه فیرئ
 چاو له دووی زوره ، سه سودانی به دوویا ویلن
 چاوه زاری له قهزا فه رزه که گوپی پی بدرئ
 تهیری ئافاقی سه فارای مه حاله بئ شک
 هینده چالاک و خه ته رناکه به دهم ناوترئ
 تهوی بئ باکه ودها چاکه له به زم ته و دهر بئ
 شو ری شو ری ده ته سووتی تی ده می گر بگری
 سابرو بالئ هه والی ده به ئاهه نگی ودها
 سه ره پی (طائر) ی (هیژا) به جه فا نابه سیرئ

(۱) به هه شتی مهله کووتی: به هه شتی ملائیکه یی. (۲) به هه ده فی گه یشتن به مه تله بئ: به هه وای مه تله بئ .. (۳) ئافاق: ئاسوکان. (۴) حیرت ته نگیز: ته عه جوب هاوهر.

ساقی قه دهحم^(۱) پر که، پهریشانه خه یال
لهو خومره که نه شئه ی گپه دا بیری به تالم
ئه وکاته به که یفی دلی خوم، بال ئه وه شینم
بی پهرده له گهل حور و مه لهک، هاوپه پرو بال
بای بال ئه دهحم ئه و ساکه له گهل پۆلی پهریدا
زور گهرمه هه رای ساز و سه مای مه جلیسی قائم^(۲)
بی باکم و سه رخوشم و سه و داسه ر و مه ستم
شبابازی سه راسوی گه ره کی پوخته^(۳) و کالم^(۴)
له و جه رگه که کون ئه هلی دل و سوزش و سازش
گوئی بگره له ئاههنگ و نه وای سازی زه رالم
مه ستانی خه راباتی به ئاوی^(۵) ده می گهرم
پی خاوس و سه رگه شته ئه چن تاده ری مالم
هاوبه زمه له وئ خورد و که لان^(۶)، عابید و عاریف
کاتی که ئه نرکینتی ده فی کووره بیی مالم
نازادم و دلشادم و مه ی نوش و خه رابم
زاهید و ره بنواره، بولنه ند پایه یه فالم^(۷)
مه دهوشی^(۸) وه فاکیشم^(۹) و (هیژا) یه مه قام
نازاده و^(۱۰) فه رزانه ی ئه وئ ده رکی که مالم

(۱) قه دهحم: جامی بلور. (۲) قسه و یاس و هه را و به زم. (کردی به قال): کردی به هه را. (۳) پوخته: پیگه یشتوو، قال و له کل ده رها توو سوورکراو. (۴) کال: پینه گه یشتوو و ناپهس و کوره نه دیو. (۵) ئاوا: بانگ و ئاههنگ. (۶) خورد و که لان: گه و ره و بچووک. (۷) فال: ئیقبال، به خت. (۸) مه دهوش: سه رمه ست. (۹) وه فاکیش: وه فائابین. (۱۰) فکری نازاد و لی بزانی ئه و: نازاده و فه رزانه ی ئه و.

مه لی رۆحم^(۱) له خه ویا دانه بچنی
له ناو خه رمانی^(۲) پروتا شه و ئه بژنی^(۳)
چ سه رکیشه گرووی خال دانه ئه گری
له ده وری له علی لیوتا گیر ی بین ی
له جووجه^(۴) و موشته ری یاقووتی^(۵) پروته
که له علی^(۶) لیوت ئه بین ی، دائه مین ی
به دل کپاری میسکی^(۷) خاوی خامه
کلافه ی مووت گرانتتر له و ئه سین ی
مه لی رۆحم به نه غمه ی سازی چینه^(۸)
له لای لیو دام و دانه دائه چینی
له ناو گولبه رگی پروتا مه ی^(۹) ئه نوش ی
مه یی خوشه رگ و داغ و خه م ره وین ی
ئه لئ مه ستانه ئاههنگی خه رابات
خه راباتی له خه و، دائه چله کین ی
ئه لئ غافل! چلون چاوت له یه ک نا
مه گه ر دیتو که چو،^(۱۰) ئه مرۆ سبه یی؟
له نیوانی ئه وین و به زمی ژینا
له دلدا حه یفه هه ستی^(۱۱) خو نوین ی
ئه بی (هیژا) له وئ حاکم بی بیجگه
خه راب ئه نده ر^(۱۲) خه راب هیچ کهس نه مین ی

(۱) مه لی رۆحم: پهرنده ی رۆحم. (۲) خه رمان: قورس، دائیره. (۳) شه و ئه بژنی: مووت که ره شه وهک شه وه له سه ر پروت لائه با. (۴) له جووجه: سمجه. (۵) موشته ری و خواهانی پروی یا کولمی یاقووتی رهنگی تویه. (۶) له علی لیو: که لیوی له عل وینت ئه بین ی سه ری لی ئه شین ی. (۷) به دل حه ز ئه کا میسکی خام و خا و بکری، به لام کلافه ی مو و وهک میسکی تو که له ویش ره شتره (زلفت) به

گرانتر ئەسپىنى. (۸) سازى چىنە: بە ئاھەنگى چىنەکردن. (۹) ھەزى لىيە لە گولبەرگى پرومەتتا مەى بنۆشى، ەھرەقى سەرگونات بنۆشى. (۱۰) چۆن ئەو ھەلەت لەدەس داوھ و نوستووى؟ مەگەر سبەينى ئەمپۆ دیتەوھ، واتە مەگەر فرسەتى ئەمپۆ سبەينى بەدەست دى؟ (۱۱) مەگەر لە دونىاي عىشقا ئەبى مەجال بدرى شتى تر خۆى بنۆينى؟ (۱۲) ئەبى تەنيا عىشق خۆى بنۆينى و ھاكم بى لەو مەيدانەدا، مەستى بە مەبى خوشەويستى خۆى بنۆينى و لاغەير.

ھاي رەو

ھاي كۆس^(۱)، ھاي كۆتەل^(۲)، ھاي شين و زارى ھاي سۆزەى فوغان^(۳)، ھاي دەردى كارى ھاي رەو^(۴)، ھاي فيرار، ھاي تۆفان، ھاي تەم ھاي مەينەت، ھاي خەم، ھەيا ھووى ماتەم ھاي جەور، ھاي ستەم، ھاي ھەناسەى سەرد ھاي بى ويجدانى، ھاي ياغى و نامەرد ھاي كوشتار، ھاي خوين، ھاي كۆت^(۵)، ھاي زنجير ھاي بەندى، ھاي ديل، ھاي نالەى يەخسىر^(۶) ھاي پۆمەلخەزا^(۷)، ھاي شين، ھاي پۆرۆ ھاي وەى من وەى من، ھاي بۆنى بۆسۆ^(۸) ھاي قىيژەى ساوا، ھاي نالەى زەبوون ھاي پىرى دامماو، ھاي قەرچەى دەروون ھاي سۆزى سىنەى وەلەد گوم كەردە^(۹) ھاي ديدەى گريان ساكارى^(۱۰) ھەردە ھاي گىقەى بۆران^(۱۱) كوئىستانانى سارد ھاي جەستەى عوربان خەستەى ناموراد ھاي برسى و تىنووى نەخسۆش و زەليل ھاي زەدەى زالم، ھاي ئازادەى^(۱۲) ديل ھاي دەربەدەران سەر شاخ و ھەردان ھاي سەرمما زەدەى ئىلاخ و عوربان ھاي ئيش، ھاي زووخاو، ھاي سكالائى گەرم ھاي ئەلھاي^(۱۳) ئافرەت تەنيا لەلای تەرم ھاي مـــــال و پىرانان، دەربەدەر وەيلان ھاي خان و خاتوون توونا^(۱۴) و سەرگەردان ھاي جەوان و گەنج دل كەيلى ئاوات ھاي كىژى نازدار، مەلوول، غەمىن، مات

های زهړنمای دوون^(۱۵) بڼی دین و تهوړ لهق^(۱۶)
 های ههړزه‌ی موحیریم، های قاسیی دَل رَهق
 کام دین، کام نایین، کام عورف، کام قانون
 کڼ وای رَهوا دی، کام په‌س، کام مه‌لعوون؟
 ناشی پیی وایی سه‌گی زیاننه خرؤ
 ئەم تاوانانہی له‌بیـر ئەچـیـتـو
 ناشی پیی وایی و ئەبی ئەتوانی
 گهلئ له‌به‌ین باو به خووی نه‌زانی
 شکی تییا نییه‌ عالم ئەزانی
 ناتوانی هه‌روا به مه‌یل بیـرانی^(۱۷)
 سته‌مگه‌ر ئەبی سزای بچ‌پیژئ
 گوړی که کهندی خووی تیا بن‌پیژئ
 چاوه‌پیتی تف و له‌عنی می‌پیژوو بڼ
 مه‌خسه‌ره‌ی لات و په‌ست و بی‌ژوو بڼ^(۱۸)
 گهل هه‌ر ئەمیڼی، نامری، نافه‌وتی
 قه‌وم‌ی تییا ناچی به کهوت^(۱۹) و رَهوتی
 ئەم واتهی (هیژا) له‌پیش چاوی بڼ
 تا وه‌ختی واده‌ی سه‌گه‌راوی بڼ

(۱) مردنی ئەندامی به‌کاری خانواده: کۆسکه‌وتن. (۲) کۆته‌ل: ته‌مسلییه‌ی ته‌وتري که له‌کاتی مردنی
 گه‌وره‌کانا پڼ ئەحرا (نالایی و کۆته‌ل). (۳) فوغان: گریان و زاری. (۴) رَهو: فیراری ده‌سته‌جهمعی.
 (۵) کۆت: داریکی گه‌وره‌ بوو که پیتی دیلیان ته‌خسته به‌ینی و ئەیانبه‌ست. (۶) یه‌خسیر: دیل،
 عه‌زابدراو و دوورخراوه. (۷) رۆمه‌ل خه‌زا: به‌هه‌را و شیوه‌ن و فیتنه‌ ته‌وترا. (۸) بۆسۆ: کنایه‌یه‌ له
 زامار چونکه په‌رۆی سووتاو بۆسۆیان ئەنا سه‌ر زام. (۹) وه‌له‌دگوم که‌رده: به‌دایکی ئەلین مندالی
 ساوای لی ون بوویی. (۱۰) ساکاری هه‌رده: ساده‌ی وه‌یلان. (۱۱) بۆزان: بارینی به‌فر و باران به‌باوه
 له‌ زستانی ساردا. (۱۲) نازاده‌ی دیل: نازاد مه‌نشی ته‌سیرکراو. (۱۳) ئەلها: سکالای مه‌رده‌ مۆدار یا
 غه‌مگین. (۱۴) توونا: ته‌بعید، دوورخراوه. (۱۵) زه‌ړنمای دوون: په‌ستی به‌ چاک خوونیتن. (۱۶)
 ته‌وړله‌ق: به‌دنه‌خلاق و هه‌رزه و به‌دکار. (۱۷) بی‌رانی: رایبوتی. (۱۸) بیژو: حه‌رام زاده. (۱۹)
 کهوت و رَهوت: هه‌ستان و کهوتن.

مۆنه‌مۆن

داد و فه‌ریاد و سکالا مه‌سه‌له‌کی بڼ کاره‌یه
 مۆنه‌مۆن^(۱) دانان له‌ عالم کرده‌وه‌ی په‌تیاره‌یه
 راپه‌ره وه‌ک شی‌ر به‌ره‌نگاری مه‌شاکیل به‌و پرؤ
 هه‌رکه‌ ته‌ن^(۲) ده‌ردا به‌خواری عاقیبه‌ت بڼ چاره‌یه
 پڼ ته‌قاندن^(۳) بیته‌ هو‌ی جیه‌یشتتی کۆز^(۴) و که‌لین؟^(۵)
 هه‌ر که‌ کۆلی دا و به‌زی هه‌ر سه‌رک‌ز و ئاواره‌یه
 تاقیکاری و ته‌جریبه‌ پیشان ئەدا هه‌روا بووه
 سل‌که‌ر^(۶) و دوودل^(۷) له‌ ژینا بڼ وه‌ری و بڼ باره‌یه
 لاش^(۸) و ته‌نبه‌ل پیاوه‌تی لی نایی، پروای پڼ مه‌که‌ن
 خو به‌زلزان و ته‌مماعی و لۆردنما^(۹) و بڼ پاره‌یه
 پاشمله‌ دندانی خیر نانی به‌هیچ که‌سدا، به‌لام
 پرووبه‌روو چاپلوس و دۆس و هاو‌ل و غه‌مخواره‌یه
 سه‌د که‌ر‌ه‌ت یاغی ده‌بی و دیسانه‌وه‌ دیتۆ سه‌لام
 پیت ئەلئ بمبه‌خشه‌ تۆبه‌م بیت و هه‌ر ئەمجاره‌یه
 هیچ له‌رووناچی^(۱۰) ته‌ریقی که‌یته‌وه‌و سه‌رچه‌نگی ده‌ی^(۱۱)
 چونکه‌ مه‌نگه‌^(۱۲) پیتی و هه‌ایه‌ چاره‌ی ئەو رَه‌فتاره‌یه
 لیی گه‌رئ کوتای که‌ (هیژا) چیت ئەوی له‌و تاقمه‌
 گو‌ی خنیو^(۱۳) کوا ده‌ربه‌سه‌و که‌ی گو‌ی له‌ ئەو گو‌فتاره‌یه

(۱) مۆنه‌مۆن: له‌به‌رخووه‌ له‌م و له‌و دوین و گله‌کردن. (۲) ته‌ن ده‌ردان: مل که‌چ کردن و پازی بوون له
 ویسته‌ی زۆردار. (۳) پڼ ته‌قاندن: هه‌ره‌شه. (۴) کۆز: مالی گلی و شوینی راگرتنی کاروبه‌رخ. (۵)
 که‌لین: ده‌رگای مالی دڼ. (۶) سل‌که‌ر: ترسنوک و بڼ زات. (۷) دوودل: موته‌ره‌ددید، ئەری
 ونه‌ریکه‌ر. (۸) لاش: ته‌نبه‌ل و قنگ قورس. (۹) لۆردنما: ئەوی که‌ له‌ خو‌زایی خو‌ی به‌ دارا له‌ قه‌له‌م
 ئەدا و واش نییه‌. (۱۰) له‌ پروونه‌چوون: ته‌ریق نه‌بوونه‌وه‌ و بڼ شه‌رمی. (۱۱) سه‌رچه‌نگ:
 سه‌رکۆره‌کردن و کال‌کردنه‌وه‌ و ته‌ریق‌کردنه‌وه‌. (۱۲) مه‌نگ: حه‌پ‌ل، خو‌ل. (۱۳) گو‌ی خنیو: نه‌ژنه‌وا.

ئازادام و پېرشۆڧم و سەرخۆش و خەرابام
كەي دەريەسى نەشئەي قەدەح و جامى شەرابام
ئەوكاتە كە پەيكم لە دەسى ساقىي ئەوين سەند
ئەمزانی كە مەمنوعە ئیدی^(۱) رەنج و عەزابم
بى باكم و ئارامە دلم، تەختە^(۲) لە ئاشووب
بى دەريەسى ئەفسانەيى بازار و عیتابم
ئەو رۆژە لەناو مەردومەكى^(۳) چاوى خومارى
گليام^(۴) و گلى دامەو، مەعلوم بوو حيسابم
بەستەي خەمى ئەگرىجە لە بوتخانەيى ئەودام
ناگونجى هەراسان لە خەمى بەندى ترا بم
پەيكى كە بسينرى لە خومارى خومى مەخمور
هيند^(۵) داغە دەسووتينى هەلەي^(۶) هەولئى شەبابم
حەددى چيە گەرمای مەيى «ميتو»^(۷) تينى وەهابى
داغتر بى لە جەزبەي جگەري داغ و كەبابم
ئەو تيشكە لە دیدەي سەنەمۆ دای لە دلئى من
گۆيا بوو كە موستەغنى^(۸) لە نەشئەي مەيى نابم
سەرخۆشى ئەوين كوانى نيازى بە شەرابە
چەن خۆشە چلۆنم «أبد الدهر» وەها بم
سەرمەستى بەرىنى^(۹) ئەبەدى بەزمى ئەوين كەي
شايسەتەيە (هېژا)! كە بلئى: مەستى شەرابم

(۱) ئیدی: ئیتر. (۲) دلم تەختە: مەطمئەم. (۳) مەردومەك: گليئەي چا. (۴) گليام: هەلدیريام و
كەوتم. (۵) هيند: ئەوئەند. (۶) هەلە: غەلەت. (۷) مەيى ميتو: شەرابى تری. (۸) موستەغنى: بى
نياز. (۹) بەرىن: بەهەشت = وەسيع.

رەو^(۱) و كوشتار و تالانە و رەش و پروت
پەريشان گەنج و لاو و خەلكى فەرتووت^(۲)
منال پى خواوس و برسى و رەش و پروت
هەتيو گريان و پير بى كەوش و قاپووت^(۳)
هەموو هەلدین و ئاوارەن بەجاری
لەتاوى گازى سەمى و بىنى بارووت
ژن و مندال هەبەسیا^(۴) و پرووكا
جەوان مایووس و سەرسام، مات و مەبهووت
بەرەو دوا سەير ئەكەن، زوو زوو ئەبىن
لەسەر سینگی، گولئى خویناوى پشكووت
گولەي شەستیر لە پەيتا ئەسمى بن دەس
جەوانى هەلدەتليى بى خەتا و پروت
نەما داکى كە داغ نەكرابى، هاوار!
دلئى دلسۆزى كوا مابى و نەلین سووت
وہا پایەي ستم، پى داکوتاو^(۵)
خەراب ئەندەر، خەرابە^(۶) مولكى ناسووت^(۷)
لە رۆژى بى نەواي كوردانە (هېژا)!
خروشاو و ئەجۆشى خەلكى لاهووت^(۸)

(۱) رەو: فیراری دەسەجەمعی و عمومی و تەركى ديار و هەستى. (۲) فەرتووت: پەككەوتوو و
پەريشان. (۳) قاپووت: پالتاو. (۴) هەبەسیا: رۆحیە و تەنى خەستە. (۵) پى داکوتان: ثابت
وہستان. (۶) خەراب ئەندەر خەراب: ويران لەسەر ويران. (۷) ناسووت: خەلكى دونیا. (۸)
مەلەكووت: عالەمى مەعنا و غەیبى كەون.

لښ ېړان

له دهس جهود و ستهم بؤ دایمیتم، مات و شیوهن کهم له مه ولا شته بهو چهره چه مووشه^(۱) چهوته ریشخه^(۲) کهم به گولگه شتی وه لاتمدا بسووریتمؤ به کهیفی خوم چه و دؤل و کهژ و کیو و چیاى جوانی به مهسکهن کهم ئهوی چهپ سهیری^(۳) هؤزم کا به حوکمی خوشه ویستی ئه و به ئایینی خیره^(۴) لاری^(۵) زهلیل و دیل و پیوهن^(۶) کهم دهسا شته ئیتر ترسی ئه و و ئه و ری نه ده، بی باک له پؤلای سهختی لیپریان زری^(۷) و قه لخان^(۷) و جهوشه^(۸) کهم له پهرتی و چؤل نشینی دهرچم و مهردانه تیگوشم ئهوی دوژمن خراپی کردوه گشتی به گولشه کهم ئه گهر خوا یار بی پیویسته خهراکار په ست و بهیدهس^(۱۰) بی ئه بی بی بهندو بار و ناله بار دووساخ^(۱۱) و دهسبه کهم ئه گهر یارانی گیانی بیته دهورم هاریکاری کهن ده بی دیوی خهراکاری هه واله ی گؤری بؤگه کهم وهلاتی کورده واری سه رله نوی تاباد کهمؤ دیسان هه موو باغ و سهراو و جؤگه له ی ویرانی نؤکه^(۱۲) کهم هیوام وایه به زوری دانیشی گه نجانی لښ هاتووی خه یانه تکار و به دکاری دوچاری به زم و گو به نه کهم ده خؤزگه به و هه له ی^(۱۳) ناواتی دیرین دیته دی ئه وسا گول و لاله و هه راله و سونبولی کیوان به سه یوهن^(۱۴) کهم کور و کیژی وهلاتی کورده واری بیته سه یران جا بلتیت (هیژا): په وایه ئیسته گهر شادی و زه ماوهن کهم

مونحه ریف. (۶) پیوهن: بی به سراو. (۷) زری: کراسیکه له زری دروس ئه کری بؤ بهرگری له تیر و شیرى دوژمن. (۸) قه لخان: ئه وه تانی که مهردی جهنگی ئه یگری به پیشیه وه (سپهر). (۹) جهوشه: کلاویکی زرییه بؤ بهرگری له شیر و تیر. (۱۰) بهیدهس: دهسته لات له دهس سه ندن. (۱۱) دوو ساخ: راست و چهپ به ستنه وه. (۱۲) نؤکه: به جؤگه ییک ئه لپن که تازه هه لکه نرابی. (۱۳) حه ل: وهخت، ئان. (۱۴) سه یوهن: سه ییان، سایه بان، که پر، سابات. به و چه شنه ی که په سمی هه واره کانی کوردستانه، سه رکه پر به: چنور، شه وېو، سوور هه رال، وه باقی گیبیا بؤن خوشه کان دانه پؤشن، که سیبه ر بی و بؤی خوش بی.

(۱) چه مووش: لاری و شه رانی. (۲) ریشخه: مه خسه ره. (۳) چهپ سه یرکردن: واته به چاوی به د ته ماشاکردن، موخالیف. (۴) به ئایینی خیره: په هنمای عه قل به ئایینی تیگه یشتن. (۵) لاری:

شیدا

له رېسوا چیت نهوئ، شهیدایه رېسوا^(۱)
ته‌شهر چی بکا له شهیدا، شیته شهیدا
نه دهره‌س تیر و تانه و عه‌یب و عاره
نه بهو و چه‌شنه‌ی عه‌قل پیتی باشه نه‌روا
به گیتی و کاروباری خه‌لکی گیتی
گه‌لئ به‌دبین و بی ئیمان و پروا
له پانای^(۲) بی په‌ری^(۳) و یستی دهر و نا
هه‌راسان هه‌لده‌سوورئ بی سه‌روپا
نه‌وه‌ی وا نابه‌لده‌د بی کوا نه‌زانی
له به‌ینی داد و بی دادا^(۴) چ قه‌وما
خوماری حیره‌تی سه‌رگه‌ردی ئاوات^(۵)
سه‌راپای شوور و واوه‌یلا^(۶) و غه‌وغا
له خیل‌خانه‌ی خوما^(۷) هه‌ل‌لایه هه‌ل‌لا
که‌سئ چاک تیینه‌گا شه‌رته حه‌زدر کا
ده‌مئ ماتئ و سکووت و بورده‌باری
سه‌رئ شووری شه‌راب و جامی سه‌هبا
زهمانئ زهمزه‌مه‌ی ئاهه‌نگی مه‌ستی
ده‌مئ ئاواپی چه‌نگ و سه‌وزه‌یی نا
له‌وئ دل جام و مه‌ی مایه‌ی حه‌قیقی
له‌گه‌ردشدایه مینای پر له سه‌ودا^(۸)
وه‌فاکیشن^(۹) به‌جاری جورعه‌نوشان
سه‌راسیمه و خومار و ژیر و زانا
ته‌واو یه‌کسان و یه‌ک ره‌نگ و خه‌رابن
مه‌ی و ساقی و سوراحی و جام و مینا

لهوئ مەردی دەوئ ئاگای له خوَبئ
 پەل (١٠) و سەرمەس جەوان و پێرو بۆرنا (١١)
 لەبەر قاپیی نییازا (١٢) شیت و شەیدان
 ئەمیر و، خوسرەو و، خاقان و، کەسرا
 فیدای یە کەرەنگیی ئەو خێلەم بە پراسی
 بە بئ دەستار (١٣) و پێش و کەوڵ و عابا
 دلی (هێـژا) لە لای ئەو هۆزە دیلە
 مەلێن بێچارەیه، شەیدایە شەیدا

(۱) ریسوا: به‌دناو و بنّ بایی. (۲) پانا: مه‌یدانی به‌ربلاو. (۳) بنّ پهر: بنّ ئینتیه‌ها. (۴) داد: عهدلّ. (۵) سه‌رگه‌ردی ئاوات: فیداییی هه‌ده‌ف و ئارمان. (۶) واوه‌یلا: هاوارو داد و فه‌ریاد. (۷) خیلّ‌خانه‌ی خوم: جه‌مع‌ی مه‌ی نوّشان. (۸) سه‌ودا: هه‌ده‌ف، مه‌رام. (۹) وه‌فاکیش: وه‌فا تائین. (۱۰) پهل: په‌ککه‌وتوو. (۱۱) بۆرنا: نه‌وجه‌وانی موونه‌یه‌ستوو. (۱۲) نییاز: ته‌مه‌ننا. (۱۳) ده‌ستار: سه‌ره‌بیچ، میژهر، شه‌ده.

له خومخانهی^(۱) خهراپ ئابادی^(۲) مهستی
له جهمخانهی^(۳) جنوونی بوت پهرهستی
په ریشانه حال و خاموش پیاله نوشان^(۴)
دهسه ونواری مهیی مینایی^(۵) ههستی
که بهشکه م ساقی مهی بینیتته گهردهش
بسینتی ههر کهستی جامی له دهستی
خروشان «مووبه»^(۶) و «دهیری» و «که نشتی»
هموو حیرت زدهی رازی «ئه لهستی»^(۷)
هیوادارن که نه شئهی جامی پرووناک
نه جاتیان دا له ژهنگ و نهنگی کهستی^(۸)
جهم و یه که پهنگ و یه کدهنگ بن له ژینا
نه دهر بهس بن، نه دیل و چه پس و بهستی^(۹)
هموو (هیژا) بن و ئازاد و سه رخوش
له گولگه شتی جینان بی کهست^(۱۰) و پهستی

(۱) خومخانه: مهیخانه. (۲) خهراپ ئاباد: پر له مهست و ناوه دانی مهستان. (۳) جهمخانه: جیتی کژیو نه وه. (۴) پیاله نوشان: ئهوانه ی پیاله له سه ر پیاله یان نوشاوه «خواردو ته وه». (۵) جامی بلوور: مینا. (۶) مووبه: موئبه، پیای نایینی زه رده شتی. (۷) ئه لهستی: توحید و الوهیت. (۸) کهستی: ناته واوی. (۹) بهستی: په ناهه نده. (۱۰) کهست: نابود و ناته واو.

له طوفانی ههوادا^(۱) مات و مه دهوش
په ریشانه حال و سه رگه ردان و بی هوش
له جه رگه ی به زمی شهیدای ساز و رازا^(۲)
ده سازین و ده سووژین مهست و خاموش
هه راسان، سو فی، گریان په ند و عه ییار
گرۆبی گهرمی غه وغا و، جه معی سه رخوش
سه بووی^(۳) به عزتی پری مهی، جامی خالیم
گه وای^(۴) حیرمان له شورو نه شئهیی^(۵) نوش
شه کیبایی^(۶) ئه گهر یاری په کهر بی^(۷)
هه لینی تا له سه رخو بیت و باهوش
سه ر ئه نجام ههر ئه بی مهینه ت به سه رچی
له سه ر رازی نیهان هه لگی ر سهرپوش
گه لی ئارایشی^(۸) شهیدایی پرسیوام
موعه مایه له کن دلهنگ و پرچوش^(۹)
ئه دهن تانه له مهندی^(۱۰) و بورده باریم
بلیسه ی کوا ئوجاخی^(۱۱) سارد و خاموش؟
دریخ! وا قه در و بایی سازشی من
نه زانیان و ئه رزشی کریا فه راموش
ره فیقان! چیو له تاریکی،^(۱۲) کوتانن
خه تایه و بی حیساب ناخوشه ناخوش
گه لی خاوه ن شکویه مهستی بی مهی
چه نی جوانه که سه رخوش بیت و خاموش
ده توخوا دژ به جوانی قهت مه وهستن
مه دهن تانه له شهیدای شیک و ته رپوش

جیهانی خه لقه وای هینایه کایه (۱۳)
 ده کاشکی و ده سووړا (۱۴) یو من و توش
 که سی (هیژا) بی جوانی جوان ته بین
 تهوی به دبینه هر ناخوشه (۱۵) ناخوش

(۱) ههوا: مهرام. (۲) سازوپاز: سازیان و رازداری. (۳) سه بوو: شهریهی گلی. (۴) گهوا: شاهید.
 (۵) نه شنه: له زهت. (۶) شه کیبا: سه بر، ته حمول. (۷) په که: مات و په کهه وتوو. (۸) نارایش:
 ته ربیدان، ناماده کردن. (۹) پر جوش: تووړه. (۱۰) مه ند: له سه رخو. (۱۱) ئوجاخ: کوانوو، ئاوردان.
 (۱۲) چیتو له تاریکی کوتان، نابله د و بی ئیطیلاع خو گه یاندنه مه تلېه ب. (۱۳) هینانه مهیدانی
 بازی: هینانه سهر شانو. (۱۴) و ده سووړا: و پیش ته هات، و ری ته کهوت. (۱۵) ناخوش: نه خوش.

شینى ههزار

ده توخوا دهس له دهردی دل مه دهن، یاران! ههژارم پو
 ههژاری مهردی مهیدان و قه لثم گه وههر نیگارم پو
 به شمشیری زمانی صه فدر و له شکه رشکین و مهرد
 وتار پاراو و، هوئراو سوار و، پر مه عنا و به کارم پو
 له په زمی دوژمنی کوردا به دووفاقی قه لثم سالار
 له مهیدانی ته دهبدا چاکترین چاپوکسه وارم پو
 خه باتکار و وهفادار و نه ترس و هوئهر و زانا
 ته دیب و نوکته زان، ئوستادی مه ند و باویقارم پو
 سه راسهر عومری تاراو (۱) و فیراری و دووړ (۲) و سه رگه ردان
 غه ریب و په نجه پو و تار (۳) و ته ریک (۴) و بی قه رارم پو
 (عزیز النفس) و خوش ته خلاق و نازاده (۵) و وه طهن په روهر
 له سه ر داکوکی (۶) بو هوژی له ژینا تارومارم (۷) پو
 خوداناس، نیشتمانپه روهر، زمان شیرین و خوش زاراو (۸)
 له جه وری نابه کارانا (۹) دهره ندووی (۱۰) سه ردیارم (۱۱) پو
 له دلسوژی گه لا سووتاوی پر تاوی ئوجاخ (۱۲) هوژ
 له کوورهی مهینه تی کورد نیمه سوژی سه ره هوارم (۱۳) پو
 له شیوه نگای گه لی کوردا به دل گریان و پوړویه
 له شین و کوچ و ماته میا گه لی بو داغدارم (۱۴) پو
 بلتی، عاقل! به هوژی داغدار بی قه رارت قهت
 نه لیتی فهوتا (ههژار)، پو یی، بلتین زیندووی (۱۵) و تارم پو
 حه قه داکو و ه طهن (هیژا) به خوین گریان و زاری کا
 به کول شین کا و بلتی: «داخی گرانم وهی ههژارم پو» (*)

(۱) تاراو: تاریزیاو، ته عقبیکراو. (۲) دووړ: ته بعید. (۳) تار: فیراری. (۴) ته ریک: له گه ل بریاو
 و ته نها. (۵) نازاده: جه سووړ. (۶) داکوکی: فیداکاری، دفاع. (۷) تارومار: دهره دهر و ماندوو.

(۸) زاراو: له هجه. (۹) نابه کاران: بهدکاران. (۱۰) دهره ندوو: دوورکه و تهی وه لاتان. (۱۱) سهرديار: مهمله که تان. (۱۲) ئوجاخ: کانوون، مه رکه ز. (۱۳) نیمه سۆزی سهره هوار: چلۆسکی نیوه سووتاو و کوژاوه نیشانهی ههره که ت و نیشاطی هۆز و کوچ و جیبه جی بوونه. (۱۴) گه لی بۆی داغدارم پۆ: میلله تی بۆی داغدار، گرۆیی زۆر، سهخت بۆی داغدارن. (۱۵) مه لێن هه ژار ته و او بوو، هه ژار به وتاری ههر زیندوو. (*) ماده تاریخ به حیسابی ئه بجه د: ۱۴۱۱ ی ه. ق.

بهقی پیرۆک

بهقی پیرۆکی^(۱) بهر کاوی^(۲) هه وارم
 په فیقم پاکی چوون، من ماندگارم^(۳)
 ئه پرسن لیم ئه گهر بۆ وام به سه هه هات
 له بێ «چیلیمه»^(۴) غه مبار و نه زارم
 ئه قلییمو^(۵) له سایه ی به ردی هه ردا
 ئه چی پرتنم له دووی هه مپراز و یارم
 ده می «بانگ»^(۷) و «بنه»^(۸)، تاوی به «ورته»^(۹)
 خه ریکی دلنه وایی یاری غه مارم
 به لام «چیل» ی جه وان و شوخ و مه غروور
 ده زانی پیره کیکی، که وته کارم^(۱۰)
 ئه چی بێ ئیعتینا به دوا ی موردا
 منیش هه روا له «گهرده»^(۱۱) و «به ردی ژارم»^(۱۲)
 ته ماردارم که هاوده ردی وه کو خۆم
 سه هری ده رچی له ده ردی نادیارم
 له گه لما «بیته ناو»^(۱۳) بێ راز و په وهن^(۱۴)
 بیته یاری گیانی و غه م گوسارم^(۱۵)
 نکه و ناله م قه بوول کا، بحه وینن^(۱۶)
 وه کو من چاره جو ی «چیل» هه ژارم
 به لام کوانی نه وی هاوده رده پی بێ^(۱۷):
 منیش ته نگاوی ژین و پۆژگسارم
 عیلاجی ده رده (هیژا) پی له حه ق نان^(۱۸)
 له کو یم بوو که وه که به ی^(۱۹) پیترار و پارم

(۱) بهقی پیرۆک: نیره که وی پیر، بهق: نیره که و. (۲) بهر کاو: بهر مه غار. (۳) ماندگارم: ماومه ته وه. (۴) چیل: ماکه و. (۵) قلیانه وه: که وی نیر که بێ حه وسه له بخوینی ئه لێن (ئه قلیته وه).

(۷) بانگ: خویندنی بهرز و دریژی کهو (کهوه که بانگی چاکی خویند). (۸) بنه: خویندنیکی نهرمی کهوه، که کهوی تر بانگ ئەکا بێن پۆ لای. (۹) ورته: قرته قرته ئارامی کهو به تاییهت کاتێ باز له دهوریا بێ. (۱۰) کهوته کار: لیکهوتوو. (۱۱) گهرده: خۆله پۆت، کاتێ کهو خاکه سووره ئەپژتێن به خۆیا. (۱۲) بهردبژار: بهرد و زیخ هه لچینی کهو. (۱۳) له گه لهما هاته ناو: له گه لهما هاو دهویی کرد، هاوکاری کرد. (۱۴) بێ راز و پتوهن: بێ قسه و یاس. (۱۵) غه مگوسار: غه مپوهین. (۱۶) محه وینێ: په زیراییم لێ بکا. هه واندن: به زیرایی لێ کردن، به دهوور و پشتا هاتن. (۱۷) پێ بێ: ئیقرار و ئیعتیراف. (۱۸) پێ له حق نان: راست و دروست دان پیا نان. (۱۹) ته شریفات و ده عیه و ده ماغ.

زیندانی ته مه ننا

ئه سیر و دیلی ئاواتم، له زیندانی ته مه ننادا^(۱)
مه لول و چاوه رپم به شکم زه مان پێچی کلیل بادا
نه ویدیکی فره ح نه نگیز له بورجی رۆژگارۆ بێ
برێ خهرمانی غه م شه ن کا^(۲) و هه نێ کای کۆنه بهر با دا^(۳)
شه وێ وه ک ئه م هه موو خه لکه سه رێ دانپمه سه ر سه نگا
خه ویکم لێ که وێ، ئاوات به دی که م به ش له روئیادا^(۴)
ئه ترسم مه رگی ناهه موار له پر بیت و یه خه م بگری
له پێش دیداری رۆح نه فزای^(۵)، بوتی دلخواز و په نادا^(۶)
هه موو داخی له گه ل خۆم به رمه ئه و دونیا و ملۆزم بێ
غه می ئیره م نه هیلی تا له ویش جوړ بم له گه ل شادا
فریشتان بینه دهوورم کاتێ سهیری که وکه بهی غه م که ن
دهرم که ن، رپم نه دن، تاوێ، له جه رگه ی گه رمی سه و دادا
که من هه روا ئه سیر و غه م و زه ده، دوو چاری مهینه ت بم
له کوێ فره قی هه یه، ئیره و ئه وێ، که ی وام له دونیادا
که ژین جووش و خرۆشی تیا نه بی ئه و ژینه که ی ژینه
چلۆن خامۆش و ماتهم بی، هه زار دهستان^(۷) له مه زرادا؟
ئه لێن مانگی «گولان»^(۸) و «خاکه لیوه» و فه صلی «جوژهردان»
مورادی حاصله بولبول له عهیش و نۆش و غه و غادا
که چی فه صلی به هاری من نه پشکووت غونچه بی تا کو
نه فه س کیشانی^(۹) راحت بم له گه ل مه ستانی^(۱۰) شه پیدادا
ئه لێن (هیژا) گرانه ده ردی، چاری چی بی، خزمینه؟!
عیلاجم داده^(۱۱) تا ده رچم، له چوار دیواری بی دادا^(۱۲)

(۱) ته مه ننا: ئاره زوو. (۲) خه رمانی غه م شه ن کا: وه کوفه لا به شه ن خه رمانه که ی تیکنه دا، مه جموعه غه می من بدا به یه کا و شه نی تی وه ردا. (۳) کای کۆنه بهر با دا: برێ ده رد و موصیبه تی

کۆنەش بدا بە با. (٤) بە چاوناوییەم بەلام بەلکو لە خەوا چاوم بە ئاواتەخوازم بکەوئ. (٥) رۆح ئەفزا:
 رۆح بژوئین، تەقویەتی رۆح. (٦) رەعنا: دلفیتین، دلفریب. (٧) هەزار دەستان: بولبول، عندلیب. (٨)
 گولان: مانگی یەکەمی بەهار، خاکە لیو، ئاخیر مانگی زستان، جۆزەردان، ئاخیر مانگی بەهار. (٩)
 نەفس کێشانئ: هەناسەیی. (١٠) مەستانی شەیدا: مەستانی عیشق. (١١) داد: عەدالەت،
 دادگەری. (١٢) بئ داد: بئ عەدالەتی.

زامار مەرەنجینە

ئای لە شۆری شەوق شەوویێداری بەزم
 مەدهۆش^(١) و سەمەیی^(٢)، بئ پراوێژ و نەزم
 گۆزییای^(٣) گەوزیای^(٤) شەستی^(٥) تیری مەس
 پا لە دەس^(٦) سنییای، دەسی بالادەس
 شپەرزەیی شیواز^(٧) نازک نەوھالان
 بەزیای کەمانکێش، خۆشتالەیی^(٨) دەوران
 تەزیا وە قەمچی سەرپەلکەیی مووی پەش
 وە بۆکەوتەیی^(٩) زلف میسک ئاسای ماوەش
 ئای گیانفیدای ناز نازک نەوھالان!
 ئای تەسلیم وە مەیل، بۆقوریان هەرزان!
 دەخیل نەپەنجی، حەیفە فیدایی
 خەمیر^(١٠) مایەیی زەوق عیشق ئازماییی^(١١)
 نەشکێ بلووری ئەرۆی نازەنین
 گیان لە بان دەستان دلباختەیی ئەوین
 نازنەویی تۆبەت لەلای ئەھلی دڵ
 عۆذر و بەھانەت، پووچە و بئ حاصل
 ئامان وە تەعظیم نالەیی خەستەیی پاز^(١٢)
 بژنەون بە لوطف گەریی دڵ کەن واز
 گیان کەن وە ماوای سۆزەیی دەروونیان
 لە ساز و سۆزیای مەبن هەراسان
 پێی پەشیمانی کپ کەنۆزینھار^(١٣)
 تیراوێییە زام زاری دڵ بییمار
 (ھێژا)ی زام زەدەیی مەلوولی ناکام
 پێی وایە نەکــرـی چارەیی زام وە زام

(۱) مەدھۆش: خومار. (۲) سەمە: گېژ و ور. (۳) گۆزیا: لی دریاو. (۴) گەوزیا: خولە پیاو. (۵) شەست: شەقەى تیر. (۶) را له دەس سنیا: (مسلوب الاراده)، بى ئىختیار. (۷) شىواز: ھەیتەت: شىو. (۸) تالە: ئىقبال. (۹) وە بۆكەوتە: مندالى بچووک و نازک بىنى خوش بچى بەسەریا نەخۆش ئەکەوئ. بەو بيماربیە ئەلین: بەبۆکەوتن. (۱۰) خەمیرمايە: ھەوین، مايە. (۱۱) عیشق نازمانی: تاقیکردنەوئ ئەوین و رادەى دەستەلاتی. (۱۲) خەستەى راز: خەستەى سیر. (۱۳) زینھار: ئامان، تەوبە.

پەيامى ئاشنا

نەسىمى سوبحى ئاواتم كە شنيا، بەرەيان، ياران
پەيامى ئاشناى پى بوو شنى بەر كاوى كوردستان
بەلئى پەيكى موراود موژدەى وىصالى دلبەرى پى بوو
كە پىچابووى لەبۆى «مەرزە» و «چنور» و «نەرگس» و «پىحان»
چ شۆر و شادىيى روى دا لە جەرگەى بەستەى عىشقا
سەماو رەقص و ھەراى ھەستان لە مەستى بى سەر و سامان
نە تەنیا دلبروانى خرۆشان بۆ سەماکردن
شنى موژدەى موراودى دا، نەشەى گيانبەخشى دابشكان^(۱)
دە توخوا تۆ بلئى چۆن ھەشرئ^(۲) ھەلدەستى لەكاتىكا
بەدەن موژدە كە ئاواتى بەدى دى قەومى سەرگەردان
چ شىكە لاوى «سۆرانى» و جەوانى شادى «گۆرانى»
چ قنچە گەنجى «كرمانج» و يەلئى^(۳) سەربەستى «بادىنان»
چ رىكۆپىك و پىكەوتوون جەوانمەردانى «لۆرپستان»
چ چالاكن كورى «بەرزان» و گەنجى كىوى «ھەورامان»
ھەموو پىكۆكە بىنە بەزم و شادى و كامەرانى گەل
نەواى سەربەستى ئەژنەوئى^(۴) لە بەر كاوان و سەرھەردان
دەھۆل نركەى بى، ھەستىيى «خومار»ى سەر ھەوارانى
بىشكى^(۵) «نەرگسى شەھالەى» خەوالووى مەستى كىژى جوان^(۶)
نەواى ھەى سوارە، ھەى سوارە^(۶) لە تەپلى خىلەكان ھەستى
دەسەى لاوان لە خومخانەى مەبەستۆ داخوون^(۷) يەكسان
و ھەا ئاھەنگى^(۸) پىكەيىن لە خوشى مەحشەرى بەزما
بە گەل سەر دەرېھيىن نامورادانم، لە گۆرستان
مەگەر جەژنى و ھەا^(۹) بگرن ھەتاكو سەر لە نۆ (ھىژا)
بە مەستى راپەنئى و پرواتە جەرگەى كۆرئ سەربەستان

(۱) دابشكان: دابه ش كرد. (۲) چۆن حەشرئ: حەشرئكى چۆن. (۳) يەل: قارەمان. (۴) ئەژنەويى: ئەببىستى. (۵) بېشكى: بېشكوئ، دەم بكا تەو، كىنايە يە لە چاۋ ھەلھېنان. (۶) ھەى سوارە، ھەى سوارە: بانگەواز بۆ سوارى ولاخ بوونى سواران. (۷) داخوپن: تېخوپن و راست بېنەو. (۸) وەھا ئاھەنگى: ئاھەنگىكروا. (۹) بە گەل: بە كۆمەل. (۱۰) جەژنى وەھا: جەژنىكى وا.

پەندە

پەيامى پى بەجىم^(۱) كى پايگەيىنى
نەترسى و ناحەزى^(۲) پى پاجلەكىنى
لە ھەرزە و بىحەيا ھىچ سەرنەكاتۆ^(۳)
لە كەرسوارى مەكرباز دابەزىنى؟
زەرىف حالىي بكا ناپاك سەرنەنجام
شەلاخى رۆژگار چاك ئەيچىزىنى
ئەوى چەپلەتەقېن^(۴) و كاسەلئسە^(۵)
دەلەى^(۶) دەورى كەسىكە بىچەرئىنى^(۷)
لە گەل رۆژى^(۸) نەبوو بىدېرىتى خىرا
لەفكرايە چلۆن خۆى راوەشىنى
وەھا لووت ھەلتەكىنى كەس نەزانى
لەگەلىا ھاودەم و ياوەر بوو دوپىنى
گەلى ساكار و گەنجى كوردەوارى
لە تۆرداوى دەغەلدا دادەمىنى
بە ھەلنان و بە چاپلووسى و قسەى پوچ
جەوانى سىنە ساف ھەلئەخلەتېنى
شەو و رۆژ مۆلتەتى نادا، لەسەرىك
لە دللىا تۆوى تەبذير^(۹) دادەچنى
ھەتا پىتى شك^(۱۰) بىا گيانبازە، دۆسە
تەقەى بن مەنجەلى^(۱۱) بىست، نايدوئىنى
خەباتكارى بەرازەندە^(۱۲)م ئەوى تا
پەيام و پەندى راستم راگەيىنى
وەھا ئەو دەستە رېسواكە كە ئىتر
مەجالى گەندەكارى^(۱۳) بۆنەمىنى

له خه لکی واز بهیښی و دابساکی^(۱۴)
له ساده باجی دلپاکي نه سیښی
له سهر زانا و نه دیب و خوینده واره
که نووستوو راجله کیښی و تیښکه بیښی
نه وی (هیژا) بوو دلسوړه به هزری
ته پوتوزی^(۱۵) ته معای نایبه زیښی

(۱) پی به جی: دوست و ریکوپیټک. (۲) ناحهز: ناهه موار. (۳) سه رکړنده وه: سل کردن و خوپاراستن. (۴) چه پله ته قین: نه وانه که دهوری ساده نه گرن هر ناهه رینی لی نه کهن. (۵) کاسه لیس: سک له وهرین. (۶) ده له: خوږی. (۷) چه راندن: له وهراندن. (۸) رۆزی: رزق. (۹) ته بذیر: ده سبادی و هه له خه رجی. (۱۰) پی شک بردن: به ده و له مهنه زانین. (۱۱) ته قه ی بن مه نه لای هات: واته دارایی ته و او بوو. (۱۲) به رازنده: لی هاتوو. (۱۳) گه نه کاری: چه په لکاری. (۱۴) داساکیان: دامرکان. (۱۵) ته پوتوز: هه ره شه کردن.

لانه به لانه

کاتې مه لی ئاوات بفری لانه به لانه
جی ژوانی^(۱) له ووه بهر نه گه ری دانه به دانه
بن دار و گول و بنچکی^(۲) جارانی نه بیښی
هی لانه یی شاخان و چیا، شانه^(۳) به شانه
ناو باغی یو بن داری نه پشکیښی به دیق قهت
جو یایی مه کو^(۴) و لانی قه دیم، خانه به خانه
بو لانه یی عیشقی نه گه ری و شه و گه یی^(۵) جاران
هر بهر که نن بوی لی بی نه چی کانه به کانه^(۶)
هر چا و گه یی هه له کو لی نه چی تا قی نه کاتو
خپوهت هه له داو تیا نه به زی هانه به هانه^(۷)
سهر گه شته که دل داری بوی به زمی له کو یی
ها و رازه له گه ل ساز و نه وای یانه به یانه
چی بکه م له دل نازار نه یه و ی تی ری به ها و ی
پی بسمی دلی هه رده^(۸) به بی نی شی نیشانه^(۹)
پی وایه که هر عاشقی و ا دهر دی نه چی ری
با مای له جهر گه ی هونه را، مانې نه مانه
(هیژا) یه نه وی ده فری له دووی سایه یی دل بهر
سهر تاسه ری مه ل به ندی نه وین بانه به بانه^(۱۱)

(۱) جی ژوان: میعادگاه. (۲) بنچک: بوته، شجیره. (۳) شانه به شانه: یال به یال. (۴) مه کو: هشار، جی کویونه وهی به دزی و مه حره مانه. (۵) شه و گه: جی گای مانه وهی شهو. (۶) کانه: جی به ردی کنراو، درگه ی بن به رد. (۷) هانه به هانه: کانی به کانی. (۸) هه رده: عاصی و دانه کیو و بیابان و هه رد. (۹) نی ش: نوکی شتی تیژ له چه ی هه شه رده تا نوکی تییر و نی ژه. (۱۱) بانه به بانه: مهیدانی که که جووتیار بو کیلانی عهرزی نه نی ته وه.

شەقەى شەللاخى زالم

شەقەى شەللاخى زالم دى، زەلى^(۱) كام چەم بەسەرما كەم
 تەقەى تىللى سىتەمگەر دى، بەرەو كام مەملەكەت پاكەم
 خەيال و ئارەزووى بى جى، ھەلەى ھەلناو ھەپپەردە
 تەرەس شاتالى ھىناو، بەكام دەسمایە سەودا كەم
 نە پوول و پارەو و زىپ و نە چەكدارم ھەپە تاكو
 خەياللاتى بەتال و كەم، دەترسىم، نابى حاشا كەم
 بەتەنیا ئارەزووى ئاور، لە زوقمى ساردى زستانا
 لەكوئى گەرم ئەكاتۆ، كوورەپىكى داغ لە چى چا كەم
 سىتەمگەر حەقىە بى باك و جەسوور وا بىت و دابخورئ
 ئەزانئ پەكمە چارى ئەم سزا^(۲) و بەزم و ھەرا ناكەم
 ئەگەر پاستان ئەوئ ياغى كە سل^(۳) ناكە خەتاي خۆمە
 بەرەنگارى نەوہستام قەت، لەسەر حەق نەيدى ھەللا كەم
 ئەویش زال بو، بەمەیلی خۆى دەسى كىشا بەسەرما وا
 خرووكى لى دى ئىستاكە، دەلئىم پىتى نۆكەرى ناكەم
 بە ئاسان نایەوئ واز بىنئ، پىسىستم بە ھەستانە
 پەوايە پاپەرم پرسئ بەكارامە^(۴) و تەوانا كەم
 ئەبئ پسپوۆر و پاوئىژكارى وريا پانمايىم كەن
 چلۆن سىنگم سپەر كەم، بانگ لە لاو و پىرو بۆرنا^(۵) كەم
 ئەگىنا بى بوار نابئ لە ئاو بدرئ وەكو جارار
 كە خنكام جا لەپاشان بۆ نەجات ھاوار و غەوغا كەم
 براكەم بەر لەوہى مەينەت، بەسەرما بالئى پاكىشى
 ئەبئ پىرى خىرەد دەعوەت كەم و ئاوەز بە كوئىخا كەم
 بە تەنیا داد و قالئى بى چەكى لاو، گەنجى خوين شىرىن
 چلۆن چارى جەفای ئىستاكەم و پەنجى لەوہولا كەم

ئەوہش پرووناكە تا خۆم، قور نەپىوم بۆ نەجاتى گەل
 مەحالە خاكى بىگانە و قورى خەلكى بەسەردا كەم
 لەكوئى كاسە لە ئاش گەرمای فراوانتر^(۶) دەبئ ھەرگىز
 چ پىشىنيان مەتەلئان دەرسە ئەر نەختى تەماشاكەم
 ئەوہندەم چەشتووہ دەردى سەرى خوشباوہرى (ھىژا)
 مەحالە سەھل و ئاسان دى^(۷) بە ھەر ھەللايى پروا كەم

(۱) زەل: قورى خەستى زەلكاو (زەلى زىتوار). (۲) سزا: عەزاب. (۳) سل: كۆۋەكردن و داچلەكان
 (ئەسپەكە سلى كرد). (۴) كارامە: متخصص، لە ئاو دەرھاتوو. (۵) بۆرنا: گەنج (بەرلە ريش
 دەرھاتن) ك: كرماشان، بىجار، فارس. (۶) مەتەلئىكى كوردستانى ئىيرانە: ئەلئىن بە تۆ چى مەگەر تۆ
 كاسەى لە ئاش گەرمترى؟ (۷) دى: ئىتەر، كرماشانى و دىنەوہرى.

نالە نالێ دڵ لە خەودا، شەو کە دەنگی دایەو
 زەنگی بێداریاشی^(١) پۆچم بوو لە پڕ زەنگیەو
 مێشکی بێمار و هەژارم کەوتە خۆی بۆ تاووتوو^(٢)
 من منی خۆی پێ نەگیرا، زوو دژی هەستایەو
 بەینی خۆم و ئاوێز و هەستی دەرروونی داغی خۆم
 هێندە تیـر و تانە هات و چوو، دڵم بوورایەو
 نەفسی ئەمەرم دەمێ بوو، چوو بوو پێستی خۆیەو^(٣)
 راپەڕی و هەستا لەسەر نوکەوتە خۆی، بوورایەو
 عەقڵ و هۆشم لێ برا، فامم بەزی، هەلەات و چوو
 تاقەت و سەبرم نەما، ئاوێز لەلام گوتیزایەو
 تاووتووی کرداری خۆم کرد بە هەر جۆرێ نەبوو
 تاوی تاوانم بەزی، ئاوێز سەرەوت و مایەو
 پیری زانستیم لە قینی فیز و دەعیە جەهەدا
 تووشی سەرسام هات، لە داخی تانەدا بوورایەو
 راستە کە ی ئەم گورز و قواوانە هیلاکی کردووم
 هەستی نادیاریم ئەوەن ئاشی شپـرزه‌ی^(٤) نایەو
 زۆر حەزم لێ بوو دەمێ بێ دەر دیسەر بۆ خۆم بژیم
 دوور لە گورز و قوا بەلام ئەو بەزمە هەر نەپرایەو
 هەستی ئینسانی شتیکی لێم دەوێ زۆر نادیرە
 هەستی نەفسانیم لە سەنگەردا دژی ئەو مایەو
 جانیتر (هێژا)، لە دەس ضد و نەقیضی ناو دەر وون
 خەستەبوو، مانیا، لە داخا کەوت و پالێ دایەو

(۱) بیدارباش: زهنگیکه سبهینی زو بو سپاهی لی ئه درئی له خه وههستی. (۲) تاووتوو: کهم و زیادکردن بو ڕیکوینککردنی کارێ. (۳) چوووه پێستی خۆبهوه: ماتی دابوو له خۆی و خۆی تی نه ئه گه یاند. (۴) ئاشی شیرزه: مهشرووعی بێ سهروین.

«وهرگيڼر اوای قه صیده ییکی سه عديی شیرازی»
 فرهاد که دیمه نی شیرینی دی به چاوی خوئی
 دووی که و ته سه ری، که لله هه به سیا له تاوی خوئی
 مه جنوون، به جامی دیمه نی له یلا که مهستی کرد
 بریا له باب و دایکی یو ههستی و دراوی خوئی
 رامین که که و ته داوی هه وای عیشقی وهیسه وه
 زوو چاوی پۆشی له زهړ که مهر و کلاوی خوئی
 «وامیق» که هه سره تی «عه زرا» گه یانیه گیانه لاو
 ئه نجامی کاری شه و و پۆژی، ژان و تاوی خوئی
 ئاوا، هه زاری گه نجی مهست و پیر و لاوی کرد
 وهک من، به جامی شه هدی ئه وین، دهسپراوی خوئی
 زۆرن ئه وانه بوونه ئه سیری که مه ندی عیشق
 ئه و شۆره نه ته نیا منی وا خسته داوی خوئی
 پۆژی که چاوی من ئه و دل به ره ی خوماری دی
 دونیا و ئاخیره تی خسته پشتی چاوی خوئی
 لیم مه گرن ئه گهر عیشقی په ریشانی کردووم
 ته قدیره، زۆری له م قه بیله هه ن به زاوی خوئی
 (سه عدی) له خه لکی حالت هه تا که ی نیهان ئه که ی
 (هپژا) به ئاشکرایي ئه وین، دیاره تاوی خوئی

گۆرستانی ئاوات

ئاواتم يەك يەك شۆرىن بە خویناوی ئەسرىنم
 كفتم كردن و نامە گۆر، لە زیارەتانی ژینم
 ھەسرەتم كرده بەریان، خەلاتی^(۱) تەرمی ھیوا
 لە غەم دروا سەراپای، لە كارگەى گەرمەشینم
 بە ئاھم بخوورم دان، كاتى ئەسپەرەدەكردن
 لاچاكم پەر لە یاس كرد، كفنى شىرى جاوینم
 كام كۆس و كام كۆلاراو^(۲) لەبیر بەمۆ؟ پیم بلین
 «ھەلەبجە» یا «شارەزور» یا ھەوارە ھاوینم
 «تەوێلتی» و «بیارە» و «وہزەن»، «ئاوێسەر» و «سۆسەكان»
 یا «نارین قەلا»^(۳) و «خورمال»، «باغەكۆن» دلنشینم
 دیوانیكى تایبەتیم پیویستە ناویان ھەلەدەم
 دەس لەدەردى دل مەدەن، یەكجار گەرمە كۆلینم^(۴)
 ئەر وێرانەى وەلاتم ھەلەدەم و بلاوینم
 ھیبى ھەركامیان دیوانى پەر ئەكاتۆ نووسینم
 چوار ھەزار ئاوەدانیم، گۆرستانە، مالتوێران!
 كیللى سەرى ھەر گۆرێ، مێژوویی لەپیششینم
 قور بۆ كامیان بپیوم، زەل بۆ كۆی بەسەردا كەم
 بۆ كام دیتی بەھەشت ئاسا و كام شارە دیتی شیرینم
 خەلكە بۆ ھەر شار و دیتی وێرانەى كوردستانم
 ئەبێ كیللى ھەلكەنن بە تیزاوى ئەسرىنم
 تا نەوہ و نەوادەى من، بزەنن چى قەومماوہ
 ھەروا بەسەریا نەچن، پۆلەى دل ئاورینم
 چ تابلۆبێ ئەتوانى پیشانگەى پەوى كورد بێ
 بۆ «مانى» یش موستەحیلە، تەجەسسومى بەرىنم

لە ھەر گۆرستانىكا شەھیدى ئەسپەرەدە بى^(۵)
 ئەچنە زیارەتى گۆرى خوشک و برای غەمینم
 پۆلەم، خوشک و براكەم! سەراسەر كوردستانت
 گشتى گۆرى شەھیدى زامار و دل برینم
 بچنە سەر زیارەتانیان، بى تاوان و شەھیدن
 شەھیدستانە سەریاک كوردستانى خوینینم
 تەمادارى كەس مەبن بۆ ئیمە قور بپیوى
 خۆم قورى خۆم نەپیوم، كى بێتە سەر بالینم
 پۆلە، ھەستن، راپەرن! بەس دەسرخەپەرى درۆ بن
 پروناكیى لى براوہ، چرای ھیواى بێتینم
 یەك بگرن، فریاكەون! نەقشەى قىرە كیشیاوہ
 ھارەى^(۶) ئاسیاویى دوژمن، بیرازە^(۷) بۆ ھارىنم
 (ھێژا) دەسەودامانە، پۆلەكەم بەقوربانە
 تەكان دە بۆ گەیشتن، بە ئاواتى دیرینم^(۸)

(۱) خەلاتى: كفنى مردوو. (۲) كۆس و كۆلاراو: ئالایى و كۆتەل و چەمەرى شوینى تەرم. (۳) نارین قەلا: ناوى دێیەكە كە ئیستا بوو تە «نارنجەلە» بەلام پیم وایە (نارین قەلا) بووبى، یانى قەلاى ئاورین، چونكە نزىكى «ئاتەشگا» یە كە «میزگیت» ی زەر تووشتییان بوو. (۴) كۆلین: دەروون، ھەورامى ئەلین (كۆلینیش پەرەنە): واتە دلى پرە. (۵) ئەسپەرەدە: دەفن كردن، نانەگۆر. (۶) ھارە: بەردناش. (۷) بیراز: تیزكراو، بەردناش تیزكەنۆ، ئەلین ھارەكە بیرازكراو تەوہ. (۸) دیرین: قەدىی.

داغی «قه‌ره‌داغ» داغه، چلۆن هی‌دی^(۱) ده‌بی‌تۆ
جۆشی دله، یاسا‌غه، له‌کۆل نابی بچ‌یتۆ
نه‌نگیکه به‌پیشانی^(۲) سته‌مکاره‌وه، فه‌رزه
تا رۆژی قیامه‌ت، له‌په‌سا^(۳)، تازه کر‌یتۆ
پیم وا نییه‌ ئه‌و کاره، وه‌کومه‌تله‌بی عادی
رووداوه‌یی بی، په‌نگ بی، که دووباره بی‌یتۆ
ئه‌و جورمه نه‌ظیری نییه، نایابه^(۴) له‌که‌ونا
که‌ی دایکی زینا رووی هه‌یه وا زۆلی بزیتۆ
پیی ئه‌تکه ئیتر داکی زه‌مان ئاوسی نه‌نگ بی
خواخوایه به‌شه‌ر زوو سه‌ری ئه‌و عاره بنی‌یتۆ
که‌ی شه‌رم و هه‌یایان بووه ئه‌و جه‌مه‌چه‌تونه
کوا یاغیی سته‌م پیشه شه‌ری لی ده‌بریتۆ
توخوا وه‌ره ئینصاف بده هیی وا شه‌ره‌فی کوا
عاریکی له‌بیرنه‌چوه تۆ، ئه‌تکیتر ئه‌نی‌یتۆ^(۵)
ئه‌و نه‌نگه، که زانکۆی^(۶)، ئه‌ده‌ب و دین و شه‌رافه‌ت
وه‌ک خالی خه‌تای مه‌سله‌کی قه‌لبی ئه‌سریتۆ
ئه‌و ده‌سته دژی دانیش و دینه له‌ئه‌ساسا
بی شه‌رمه هه‌تا بۆی بچه‌لی^(۷) گۆبه‌ن ئه‌نی‌یتۆ
رووی هه‌رچی خه‌تابار و سته‌مکاره سپیی کرد
چه‌نگین و هه‌لاکۆ و ته‌ته‌ری رووی ئه‌کریتۆ
که‌ی پیر و ژن و می‌ردی له‌گه‌ل بی‌چوو به‌جاری
تی ماشی، وه‌ها بردی که ون بی‌ت و نه‌بی‌یتۆ؟
په‌نجۆله و قاچ و قولی ساوا و قژی ئافره‌ت
له‌ت له‌ت بی، فری بدری، له‌بیر چۆن ده‌بریتۆ

که‌ی ئه‌و هه‌موو گه‌نج و کو‌ری قۆز و کچه‌ کاله
دیل بوون و فرۆشران و کوژان بیرم ئه‌چیتۆ؟
کام کو‌ری^(۸) چراغانی‌یی ئایینی (موحه‌مه‌د) «ص»؟
ته‌فسیری که‌لامی ئه‌به‌دی^(۹) و شه‌رعی بل‌یتۆ
ئاوازه‌یی^(۱۰) دل‌گیری خوداجۆییو عیرفان
لای کافری به‌دمه‌سله‌ک ئه‌بوو زوو بب‌یتۆ
شاری «قه‌ره‌داغ»، جاری^(۱۱) «ئه‌ده‌ب» مه‌کته‌بی «ته‌قوا»
ناوه‌ندی «که‌لام»، «فه‌لسه‌فه» خیز بۆ بگه‌شیتۆ؟
رووی په‌ش بی له‌ دیوانی خودا و «ئه‌حمه‌دی موختار»^(۱۲)
هه‌ر که‌س هه‌زئه‌کا نووری هه‌قیقه‌ت بکوژیتۆ
ئه‌و خو‌وگ و به‌رازه ئه‌بی هه‌ر زیانه خرۆ بی
به‌دزاتی، هه‌قه، مه‌له‌نه‌تی، لی بووه‌شیتۆ
(ه‌ی‌ژا) به‌ته‌مای نه‌حس و ته‌ره‌س بی‌ته‌وه سه‌ر ری؟
پیشینه‌یی نه‌نگینی له‌بیر خه‌لکی به‌ریتۆ؟
زۆر سه‌خته گه‌لی ئیمه له‌ ئه‌و خیل‌ه ببووری
پیویسته، سزا بدری ده‌غه‌ل، گوم بی، نه‌بی‌یتۆ

(۱) هی‌دی: ئه‌هوه‌ن، ئارام. (۲) پیشانی: ناوچاوان، ته‌وی‌ل. (۳) له‌په‌سا: یه‌ک له‌دوای یه‌ک، به‌ئیس‌تیمار. (۴) نایاب: بی وینه‌یه، ده‌سه‌که‌وتوو. (۵) نیانه‌وه: ریک‌خستن و سازکردن، ته‌رتیب دان. (۶) زانکۆ: دانیشگاه، مه‌دره‌سه‌ی عالی. (۷) بۆی بچه‌لی: بۆی بکری، بۆی ریکه‌وی، بۆی بگونی. (۸) کو‌ری: مه‌جمه‌ع. (۹) که‌لامی ئه‌به‌دی: قورئان. (۱۰) ئاوازه: شوهره‌ت، ناوبانگ. (۱۱) جاری: جیگا، شوین. (۱۲) ئه‌حمه‌دی موختار، (موحه‌مه‌د)ص.

بەپاس ئەي زاهىدى خودبىن بلىڭ رېسوا منم يا تۆ؟
 لە تۆ ساز و لە من سۆزى دەروون، شەيدا منم يا تۆ
 لە من شۆر و لە تۆ شىوون لە بەزمى مەي گوسارانا
 دە بى با پاس برۆين ناساز لەناويانا منم يا تۆ
 كليلى دىگوشاي ياران و نازاران لەلاي كييه
 شەهيدى چاوى مەست و نەرگسى شەهلا منم يا تۆ
 دەخيلى بى پىيى نازى خومارانى خەراباتى
 لە كاتى دىلڤيىنى بازى تەرلانا^(۱)، منم يا تۆ
 قەبالەي كوفرى من بۆ وا بەئاسان مۆر ئەكەي زاهيد
 مەگەر عەيبە كە پى بىي، بى سەر و سەودا منم يا تۆ
 دىلەم دا، گيان ئەدەم، رۆحم بەقوربانى دىلستانە
 دەسا لاسارى^(۲) بى بروا، توخوا گومرا منم يا تۆ
 تەقەللای بى وچانى من كە بەلگەي پاكبازمە
 غەم بۆ كەوتە كارى^(۳) تۆبە، بى پەروا منم يا تۆ
 بەسە ساقى لە مەجلىسما و لە خولدا بى مەي و مينا
 لەكارا بى هەتا صوبحى ئەمەل، گومرا منم يا تۆ
 دىلەم نەشكىنى يارا! نەك زىيانت پى بگا دوور باي
 لەناويا كى جىيى كاتۆ نیشان لەويا، منم يا تۆ
 بەگيانى تۆ كە سەرپىچىم نەكرد هەرگىز لە فەرمانت
 لە من رامى^(۴) لە تۆ رەم،^(۵) پاس لەپەيانا منم يا تۆ
 بەراستى مەستى پىالەي چاوى مەستى تۆ منم يا نا
 ئىتر كەتمان هەتاكەي سا بلى (هېژا) منم يا تۆ

(۱) بازى تەرلانا: بازى مېچكە كە بېچووى هەبى. كە مەشهورە زۆر تىزىال و خوتىرپۆشە. (۲) لاسار: ئىنكار و لاپى و بى گوى. (۳) كەوتەكار: بەك كەوتوو. (۴) رام: مطيع، لىنى. (۵) رەم: فیرار، طوغیان، ياغى.

گوللى سەر دەستە چىنەي زىندەگانى
 مەزەي پانايىي گىتى و ئاودەدانى
 بلىسەي پر خوروشى جوشى هەستى
 تەوانبەخشى جموجووللى جەهانى
 دەم و دووى تەمتەراقى خوشەويستى
 جەلای جەمگايى بەزم و كامەرانى
 جەمال ئارايى بى وىنەي طەبيعت
 پزوووسكى ماىەزاي ئىلھامى مانى
 شىفا بەخشى دەروونى داغى و پىران
 بلىن نۆشدارووى رەنجى نىهانى
 عىلاجى دەردى بى ئامانى بىمار
 تەوانبەخشى تەن و چارەي پەوانى
 شۆي نەرمى لەطيفى رازى عىشقه
 بلىم چى خەستەدل! ناشى نەزانى
 بلىن كەي غونچە پشكوت و بزەي گرت
 بەبى گەردەي نەسىمى بەرەيانى
 لەكوئ سووتاو گرى گرت بى نەوايى
 بە بى چەخماخەي ئەكسىرى جوانى
 بلىسەي قەت نەسەند كانوونى تاكو
 بزوووسكى داغى غەم هات كەوتە بانى
 رەفيقان چىي نەكرد سۆزى مەحبەبەت
 لە عالەمدا چ بوو، بى ئاميانى
 برام! سەرمايەي ژين عىشقه، عىشقه
 ئەوى رپى لى نەكەوت هىچى نەزانى

له ههستییدا ئەوی بێ مایه خولقا
 نه‌بوون و بوونی یه‌کسانه، فلانی
 له‌دووی ئەکسیری ژین سه‌ودای مه‌حه‌به‌ت
 برۆن تا موڵکی ژینی جاویدانی
 هه‌وین شه‌رتی قه‌بووله و راستیی ئایین
 وه‌فا زۆر چاک ئەزانی ناوونیشانی
 ئەوی (هێژا) بێ هه‌ر ئەو پێیه ئەگرێ
 به سه‌ودای ئەم جیهانی و ئەو جیهانی

ئەکسیری ئەعظم

له گه‌رمه‌ی سۆزی سه‌ودادا چ خۆشه شاد و خوڕپه‌م بێ
 له ئایینی وه‌فای عیشق و هه‌وادا خوڕس و مه‌حه‌کم بێ
 له عه‌یش و نۆش و عوشره‌دا له‌گه‌ڵ مه‌ستانی جامی مه‌ی
 کراوه و شیک و سه‌رحال و فه‌رح ئاهه‌نگ و بێ خه‌م بێ
 گه‌لی شپینه خۆش گوشتار و نیکوکار و زار پاراو
 سه‌فابه‌خش و نه‌وانه‌رم و په‌فیق لاوین و سه‌رحه‌م بێ
 چ خۆشه نه‌شته به‌خشی به‌زمی یاران بیت و تیکۆشی
 فره‌شته‌ی سوڵح و دۆسی و رێنمای ئەولادی ئاده‌م بێ
 گه‌لی شانازییه کاتی له‌ناو کۆرا حیسابت که‌ن
 له شپوی شه‌ونخوونی هاو پیاڵه‌ی مه‌ستی مه‌حه‌رم بێ
 چ په‌وح ئەفزایه بو‌گیانت ئیجازه‌ی ده‌ن بو‌لنه‌د به‌فری
 له‌گه‌ڵ پۆلی فره‌شته‌ی کاکه‌ شانا یارو باهه‌م بێ
 ده‌ عاشیق که‌م سکاڵا که‌، له‌ده‌س سووتن بناڵینه
 ئەگه‌ر باش قال نه‌بی پێویسته زێڕیکی عه‌یارکه‌م بێ
 ده‌ زه‌می سۆز و سازی عاشقان تا که‌ی ئەکه‌ی واعیظ
 له‌ خو‌را بو‌دلت وا پێوه هه‌ر نابار و وه‌ره‌م بێ
 گه‌لی فه‌خره به‌سۆز و ساز بنازی سوخته‌یی (هێژا)
 به‌لام بو‌مایه‌که‌ی هه‌ر چاوه‌پێی ئەکسیری ئەعظم بێ

ئەگەر پازى مەي و مينا بزاني زاهيدى مەغرور
 بە تاوى تاسە گرئەگرئ، بەسۆزى سىنە دوورادوور
 ئەمان لەوكتاتە وا ھەلچى و بجۆشى خومرەيى ساقى
 لەكوئى فينك ئەبیتۆ وا خرۆشى، بۆشنۆى كافوور
 تەمى جۆشانى وا تاريك و نووتەك كا دەمى ئاسۆ
 كە پۆزى نىوہرۆژت لى بكاتە زولمەتى دەيجوور
 مەقامىكى گرانە پازى سەودايىي مەي و ميناى
 چ سەختە تا بگەيتە مەرتەبەي سەوداسەرى مەنظوور
 كزە و بۆنى ھەناسەي گەرمى مەستانى جىگەرورىان
 دەماغ پركاتەوہ چزيانى چزلىكى دلەي خاپوور
 لە كوورەي داغى سەرگەرما نەبى تامى چيە سووتان
 ئەبى رەش ھەلگەرئ شەيدا، لەتاوا عەينى كيوى توور
 دە واعىظ كەوكەبەي كوانى غەمى سەودا و دلە و دوايى
 ئەگەر وا تىنەكۆشى تا، لە دارى دەن وەكو مەنصور
 بە مەرچى ھىچ نەخوازى غەيرى دلخوازى بە بى باكى
 (انا المحق) دابنى گوستاخ، لەسەر داوخوازى سوور بى سوور
 بەدەم سۆزى بلىسسەي ئاور و بانگ كا بە ئازادى
 بلى شەيدام و سەربازم بەحوكمى قاعىدە و دەستوور
 ئەبى سوورم كەنۆ تاكو لە كل دەربىم و لايىق بم
 پرم مەيكەن، بەخواجە و ساقى بمەن بۆ سەراي مەخمور
 لەوئىش مەقبوولئ ديوان بم، بلىن (ھىژا) لە خۆمانە
 بەجىيە ساقى مەي بىنى و، نەواي نەي بى و، سەداي سەمتوور

سويحى جۆزەردان بەئارام بى و بشنيى باي شەمال
 بىتە گويىت ھارەي شەتاوى نوقرە تاوى سەرنەھال
 نىوہ بىدار مەستى بىنى «سوور ھەرال» و «وہرکەمەر»
 سامفۆنىي تاف بژنەوي، قەلۆز^(۱) تەپ و تل^(۲)، نالەنال
 دىتنى نەخش و نىگارى دۆل و شىيوى چى بلىم
 تىپى گول خەملىوہ، چەم پىر ئاوى پروناك و زەرال
 قووتى رۆحە قەرمە قەرمى تافى نرکەي قەلۆزەي
 دۆلى «ھەمرۆ دۆل»ى كاتى دى بەرەو ناو شىيوى چال
 ئەيكوتى وينەي دو تەپلەي سوارە، سوارەي خىلە كورد
 «كاكە بۆ»ى^(۳) خۆشخويى «كۆسالان»^(۴)، بەقى^(۵) مەغرورى لال
 نازى «چىل»ى^(۶) خۆشخەرامى بانى سەر كا^(۷) و، وەزەن^(۸)
 جوانترى «سامفۆنى»يە، دەنگدانەوہى «ئىكۆ»ى «نەھال»
 چرپە چرپى ميببەران و پىر و ھۆزى «كەلرەم»^(۱۰)ى
 گورپ و ھەلۆتسىان و لابازى بەرانى كۆنە سال
 چى بلىم؟ «پىواسى خى»^(۱۱)، ياقووت لە «پا»^(۱۲)ى پوز شىشە شىر^(۱۳)
 ئەرچك و نازك لە وينەي «ساق»^(۱۴)ى كيىزى كرچوكال
 شىوى شاخ و داخى وەك دووكانى عەتتار زەرد و سوور
 چىنى ئال، چىنى بەنەوش، تىپ تىپ قەتارەي «سوور ھەرال»^(۱۵)
 «نەرگسى شەھلا» و «لالە» و «شىر ھەرال» و «سۆسەن»ى
 عىشەوہ دەرۆشن گولئ «نازاو»ى^(۱۶) خەملىو ئالووال
 «پىچك»ى لوول «قارچك»ى عەمامە^(۱۷) سان، «گەبلە»ى زەريف
 «شنگ» و «شىرىن شاتەرە»ى شوئىنى ھەرەسگاي تەرەمال
 قودرەتى دىمەن نىگارى چىرە دەستتان چى بكا
 ئەسپى لەنگە و نايگەيىنى سووارى پا خستوى خەيال

به‌سیه «هپژا» چهن ده‌کەى تارىفى نه‌ققاشى س‌روشت
زارى «داقلى‌شاو»ى^(۱۸) خامەى نووسەران تىا لاله، لال

(۱) قەلەوز: تافى ئاو. (۲) تەپوتل: به تله‌وه‌بوونى دوو يا چەند شت ئەلەين كە بکەون به‌سەر به‌کترىيا. (۳) کاکە بۆ: اسم الصوتى «کەو» ئەلەين کەوه‌کە کاکە بۆيه‌تى. گوايه کەو کە ئەخوينى به هەددامىيانە ئەلەى: «کاکە بۆ» واتە: کاکە وەرە! (۴) کۆسالان: فەرەيکە له کىوى شاهۆ: پشت سەرى «دوورۆ» و «پەزاو». (۵) بەق: نىرە‌کەوه، به‌قى لال بهو نىرە کەوه ئەلەين كە ماوه‌يىک له چىل واتە ماکەو دوورکەوتىبەتەوه. (۶) چىل: ماکەو. (۷) کاو: کىوى کەوتى به‌بەرا (وەرە سپۆر بى). (۸) وەزەن: پەرتگای کىو (شاخ). (۹) نەهال: تەرتەمالى بى دار و بنچک. (۱۰) کەلەم: رانى بزنە کىوى. (۱۱) رىواسى خى: به رىواسى ئەلەين له جىگە زىخە‌لانا بى کە ساقە‌کەى درىژ و سپى و جوانە چونکە زىخ سەرى داپۆشيوه و خۆر نه‌يگە‌ستووه. جا زۆر نازک و سپىيه. (۱۲) ياقووت له پا: وەکو ئەزانن بىخى رىواس کە ئەچىتە سەر کۆتە‌کەى سووره. (۱۳) پوز: پوزى وەکو شىشەى پر له شىر وايه. رىواسە‌کە و سپى و له‌طيفه کە تەشبيه ئەکرى به شىشە‌يى پر بى له شىر وەک پوزى کىژى کال. (۱۴) ساق: ران. (۱۵) سوور هەرال: گولێکى رەنگاو‌رەنگى بۆن خۆشى کوێستانى شاهۆيه. (۱۶) نازاو: تەرچک و ئاودار. (۱۷) عەمامە‌سان: قارچکى سپى گەورەى کوێستان مێزەرى مەلا تشبيه کراوه. (۱۸) قەلەم هەميشه زارە‌کەى واتە نووکه‌کەى داقلى‌شاوه.

له‌گەل فەيترەت به

وەرن مەستانى ناوچەى بىنە‌وايى^(۱)
وەرن پزگىار له داوى من منايى^(۲)
وەرن ئاسان بژيوانى تەمماى
وەرن شىتانى شەيداي بى هەوايى^(۳)
سەرم سىرما له رازى بىر و راتان
هەلەى چۆلى جىيايى^(۴) و ئاشنايى؟
به رۆژ بۆ گۆشە‌گىرى کىو و شىون
به شەو بۆ تا سەحەر نه‌وحە‌سەرايى؟^(۵)
شەبستان^(۶) و رەواقى شارى مەستان
پرى موشتاق و سەودايى^(۷) و فېدايى
له‌وين گشت جورعه نۆشانى خەرابات
له موطرب نهى، له ساقى دل‌روبايى^(۸)
چىيه ئەى چۆلنشىنى خاكى ئايىن^(۹)
له‌گەل فەيترەت ده‌کەى زور نازمايى؟
ده له‌ذەت به! له‌وهى پى داوى داوهر
چ بى حىكمەت نييه دادهى خودايى
كەريم كەى مەرجى دانا كاتى به‌خشىن
وتى: نه‌يدهى له‌مەر موشكل گوشايى؟
هەلەى به‌رچاوى تەنگت تار ئەبينى
ده وەرچەرخى! دەمى بۆ رەوشە‌نايى
كه حالىت بى كەرهەم كۆلاوه^(۱۰) يەزدان
دەلەى: تۆ سەريە‌خۆى، تاكو دوايى!
هەزت لى بى كە پزگىار بى، رەوايه
له ئالايىش^(۱۱) به‌دوور بيت و، رىيايى

برۆ ئاسان و سادە رايبـوتـره
 له خۆت سهخت مهـگره، بگره پتي برايي
 دهسه و مل به له گهـل گهـوره و بچووكا
 له ميهرى خهـلكيا رازى^(١٢) رهزايي
 كه وا بووى گشت ئهـلـين: خۆزگهـم به مهـستان
 له گهـل جهـمعان و، نازانن جييايي
 ئهوى «هيـژا» بـى گوى ئهـگرى له پهنـدت
 دهـپارـتـيـزى له ئهـتكى بـيـوهـفـايي

(١) بى نهوايي: لاقهـيدى و بى دهـريهـسى. (٢) من منايي: خودخواهي، خۆپهـرستى. (٣) بى ههوايي: بى ههـدهـفى. (٤) واته: ههـلهـى بيايان و چۆلى دوورگرتن و خۆشارينهـوه، چيـيهـتى بهـسهـر دۆستى و ئاشناييـيهـوه. (٥) نهـوهـسهـرايي: شيوهـن و لاواندهـوه و زارى. (٦) شهـيستـان: به تارمهـى دريتـى پـشتى رهـواق ويـژراوه. (٧) سهـودايي: واته دلبهـسته. (٨) دلـوبا: دلـفين. (٩) خاكي تايين: خاكي طهـبيعهـت. (١٠) كهـرهـم كوـلاو: كهـرهـم فراوان و بى حيساب. (١١) ئالايـش: ئالودهـبوون به رهـوشـتى ناپهـسهـند. (١٢) رضاء الخالق رضاء المخلوق: واته رهزامهـندي خالق له رهزامهـندي خهـلكايه.

بهـريهـيانى عيشق

تهـرجهـمهـى قهـصيدهـيـتيـكى سهـعديـى شيرازيـيه

كوا له دهـورهـى عيشق خۆشتر رۆژگار
 كهـى سبهـينيـى روون ئهـبينـى شيوى تار
 سازه ناساز صۆفى گهـرمى رابيطهـن
 عيشقه زوو خـيـزه و، سهـرئهـنجام ناديبـار
 بو ههـموو خۆشكامى پايانى ههـيه
 ئهـهلى دل كوا كهـيل ئهـبـى و ئهـگرى قهـرار
 ناو ههـزاراندا يهـكى راز ئهـژنهـوى
 نادرن چون، مهـحهـرهـمانى رازدار
 ئاشناكان رى به ئهـو مهـعنا دهـبهـن
 كۆشكى شهـخصى تهـنگه بو جهـنجالى شار
 تا نهـسووتـى، بيتـى كوانى چيوى عوود
 كل دهـزانى نرخی خام، باييى عهـيار
 ههـر كهـسى دلـخـوازي جوړى ناو ئهـنى
 من كهـ بۆم تايين نهـبوو نازناوى يار
 لى بزاني شووى سهـرمهـستى منم
 دهـردهـدار ئاگاي له دهـرده و دلـفـگار
 باي بهـيان و خاكي ئـيـران ئاورين
 دهـردمهـند ئارامى كوا و شام و نهـهار
 «سهـعديـا» گهـر بوت شكـينى خۆت مهـبه
 بوتـپهـرهـسته خۆپهـرس «هيـژا» ي ههـژار

تیپی موسیقای بهزمی تالار

بوتی ته ننازی بوتخانهی بههاری^(۱)
 هه‌لۆی ته‌رلان^(۲) و شـاـبـازی شکاری
 له وینهی سه‌روی شه‌نگ و شوخی ئازاد
 نه‌مامی، قامه‌ت و سیمین عوزاری^(۳)
 سه‌حه‌ر کاتت که شنبیا، شیک و مه‌وزوون
 به‌ره‌و گولزاری به‌ر کۆشک و ته‌لاری^(۴)
 ئه‌له‌ریاوه قه‌دی شه‌مشادی شادی
 سه‌راپا، ناز و عیش‌شوهی لئ ده‌باری
 دل‌ی برده‌ به‌تالان بازی ته‌رلان
 دو چاوی مه‌ستی، شاه‌ینی^(۵) شکاری
 که دیلی برده ناو تالاری سه‌ه‌ودای
 وتی: ئازادی لی‌ره مان‌دگاری
 له‌گه‌ل جوو‌قه‌ی نه‌وا و ئاهه‌نگی مندا
 بل‌ی رازانی سه‌ه‌ودای دل‌فگاری
 ئه‌سیر پرسی که: ده‌سته‌ی ساز و پا‌ز کین؟
 وتی: پۆل پۆل هه‌زار قوم‌ری و که‌ناری
 به‌لام یاساخه سو‌زی بئ ئی‌جازه
 له‌وئ وریا به مه‌نعه‌ شین و زاری
 له‌گه‌ل سه‌روه‌ی نه‌سیما ده‌م به‌یانی
 حه‌زم لی‌یه نه‌وای نه‌رمی «ته‌تاری»^(۶)
 ده‌می لیزگی هه‌تاو «خورشیدی»^(۷) خوشه
 «قه‌تار»ی کوردی بۆ کاتی خوماری^(۸)
 له مه‌غریب زایل‌ه‌ی^(۹) «لاوک» زه‌راله
 له‌کاتی نووستنا «خا‌و‌کار»^(۱۰)ی کاری

له عیشادا سه‌دای «قانون» و «سه‌متوور»
 به ئاو‌یت‌ه‌ی «نه‌وا» «شو‌ر»ی سئ تاری
 له‌کاتی نیوه شه‌و «ئای ئای» و «ئایران»^(۱۱)
 که هه‌ستینی له خه‌و «حه‌یران» نیگاری^(۱۲)
 سه‌حه‌ر پیتوبسته ئا‌و‌ایی «سه‌حه‌ر» بئ
 نه‌وای نه‌رمی نه‌ی و چا‌چ‌ای که‌ناری
 که پیه‌ی «دوو‌زه‌له» و «سو‌رنا» و «ده‌هۆل» یش
 له‌ره‌زما دییاره بایی و ئی‌عتیباری
 ئه‌تۆش ئه‌ی بول‌بـولـی دل ناله نالت
 له‌ناو تی‌پی هه‌واما دیاره، دیاری
 دل‌ت ته‌خت^(۱۳) و په‌وان پۆشن بی به‌سته
 که ئه‌ندامی ده‌سه‌ی به‌زمی ته‌لاری
 برۆ هه‌ر جو‌رئ سو‌زت^(۱۴) سازه بی‌ژه
 نه‌وا و ئاهه‌نگی عیش‌قی و بئ قه‌راری
 نه‌ل‌یی دیل و هه‌ژار و که‌یلی (هی‌ژا)
 کل‌یلی ساز و سه‌متووری خوماری^(۱۵)

(۱) به‌هار: گه‌وره‌ترین و جوان‌ترین بوتخانه‌ی «هندستان». (۲) بازی میچکه‌ی بی‌چوده‌دار، بازی ته‌رلان. (۳) عوزار: پروومه‌ت. (۴) ته‌لار: ئه‌یوانی گه‌وره. (۵) شاه‌ین: نه‌وعی هه‌لۆی تی‌ژبال. (۶) ته‌تار: ئیل‌یکی گه‌وره‌ی تورکه که قه‌تاریان وتوو. (۷) خورشیدی: په‌رده‌یی که له قه‌تار. (۸) به‌ینی خه‌و و بیداری یا مه‌ستی و بیداری. (۹) زایه‌له: نه‌وا. (۱۰) خا‌و‌کار: په‌رده‌یی که تری قه‌تاره. (۱۱) ئایران: هه‌ر ئه‌وه‌یه که ئی‌ستا حه‌یرانی پئ ده‌ل‌ین. (۱۲) نیگاری: ده‌سته‌یی که له تریاکییه‌کان که سه‌بیل‌ه‌که‌یان نیگاری پئ ده‌ل‌ین. (۱۳) دل ته‌خت: مطمئن. (۱۴) زه‌مه‌زه‌می دل‌گیر و گه‌رم «سو‌ز». (۱۵) تامه‌زرۆی موخه‌ددیرات یا موسکیرات، خوماری پئ ئه‌وتری.

چەرخى چەۋاشە

لە چەرخانى چەۋاشەى گۆبى گەردوون
 پەكەر دامام و بەزىام بى چەن و چوون
 لە دەعيە و فيز و ئەتواری بەگ و بۆر
 ھەراسانم كە تووش^(۱) و توند و بەدخوون
 عەجىبە، وا ئەزانن گەنجى گىتى
 ئەبى پرواتە كىسەى بى فەر و دوون
 دەغەل لای وا نىيە خەلكىترىش ھەن
 بە خۆ خەرە و تەماعى و لووسى نازوون
 ئەگەر لىت پرسی: چىت زىادە لە عالم
 ئەلئى: دارايى «دارا» و گەنجى «قاروون»
 كەچى تىبى ھەلە، عانەى^(۲) لى مەسىنە
 دژى پاسى و غولامى مەكر و جادوون
 ئەلئى چون پارە دارم مىرى شارم
 قسەم ئەروا بە زۆرى زىر و ئالتوون
 بەسەربا ناچى مەنگى گىژ و ناران
 بە زۆرى بازوو ھەلكەوت خان و خاتوون
 ئەگەر بازووى كرىكار پابووەستى
 گرۆى خەرپەى دراو موحتاجى پاروون
 بە زۆرى بازو دونىا ئاوەدانە
 بە صەنەت ساز بوو ھەرچى كە چابوون
 ھەر ئەى نەوجەوان! ھۆشيار بە، بىدار
 مەچۆ پىگەى ئەوانەى وا خەتا چوون
 نەنازى قەت بە پوول و پارە تەنیا
 بەعيلم و رەنج گەلان سەر بەرز و زىندوون

ئەوانە گشتى پىويستە كە پىكۆ
 بەجارى بىنە كايە^(۳) رىك و مەوزوون
 قەبالەى بەختىارىت بو بنووسن
 بە كار بەن گەۋھەرى ھەستان و خۆيوون
 ئەگەرنا پوول و پارە و فيز و دەعيە
 سەرئەنجامى فەنايە و مەحو و تياچوون
 ھەرە ھەك خاكى داکەوتوو بە (ھىژا)
 لە خۆ رازىن ئەوانەى مەنگ و خەوتوون

(۱) شەرفروش: تووش. (۲) عانە: چوار فلسى عىراقى؛ دىنار ھەزار فلسە. (۳) بىنە كايە: بىكەونەكار.

ئەو دەروونه کاو له، جوښ و خرۆشی تیا نه بئ
 ئەو دلە و پیرانه یه، هیـلانـه یی روئیـا نه بئ
 روحن و پەرواز نه کا بو پشـتی پەردە ی کاـکهـشان
 ناشنای رازی نه یـن و کهـوکه به ی شهیدا نه بئ
 قیـمه تی کوا، گیـانـفـیدا تا خو ی له پشـتی پەردە وه
 ورده بـن و نوکـتـه زان و زیرهک و وریا نه بئ
 ئەر دلـی گهرم و خرۆشان و پری سهـودا نه بئ
 چیی تیـیا یه داد و فهـریادئ که بو له یلا نه بئ
 کوا دلـ ئەگرئ ساز و رازی هی دەروونی داغ نه بئ
 شۆری شهیدایی له کوئ بوو عاشیقئ ریسوا نه بئ
 عیشقی جانانەم دەوئ، هەر موشته ریی زهـوقـم رـهـفـیق!
 دلـ له لای مهـستم ئەوئ، نادان مهـلـئ: با وا نه بئ
 دلـ ئەگەر که یلی پیـیا له ی مه ی نه بئ چیت لئ دەوئ
 شۆری بئ مهـستی به راسی هەر دهـبئ ئەفسـانه بئ
 بو بـرافـی به زمی گهرمی ساز و سۆزی ئەهلی دل
 مهـجـلیسئ کاتئ که بئ، پیـویسـته پر پهیمانه بئ
 موخته سەر تا بیمه سەر حالـ شۆرمهـوئ^(۱) و جهـذه ی به کول
 ساز و ئاوازی وهـا پیـویسـته هیی دیوانه بئ
 ئەو ههوا دلـگیر و گهرمه وا له گیـانـۆ بیـته دەر
 لای ئەوه ی زهـوقـی هه بئ غهـوغا ئەبئ ریندانه بئ
 مهـسته (هـیـژا)، راست و پروت خو ی جار ئەدا مهـنعـی مهـکهـن
 چۆن ئەبئ بهـو حالـه وه بهر باری لۆمه و تانه بئ

(۱) شۆرمهـوئ: شۆرم ئەوئ.

دەنگی زهنگی کارهوانئ دیتـه گویم
 ناشنایه، زایله ی^(۱) زۆرخۆشه پیم
 تۆ بـلـیی سەر قافلـه چی یار بئ که من
 پیم وهـا بوو دلـگـرانه و زیره لیم؟
 ئاخو گهـش بوو بیـته وه پشـکو ی ئەوین
 ئاهی ساردم^(۲)، گرـتـبیـتی چی بـلیم؟
 سەر له نوئ سوور ههـلـگه راییـتـۆ سـکل^(۳)
 یار په شیمان بئ له وه ی کردوویه پیم
 ناشتی بوو بیـتـۆ له گهـلـما دلـبهـرم
 تۆ بـلـیی تا ئیـسـته که ش خو شـی بویم؟
 پایه نازی قافلـه که ی کهـم گیـان و دل
 قوچی قوربان بم له بهر پیتی سهربریم
 تا بزانی بئ چەن و چوون خهـسـته یـم
 یهک بزووسکم پئ دەوئ تا ههـلـگـریم
 یهک شنۆی ئارام و یهک سووسهـم بهـسه
 سەر له نو تاو بگرئ کوورده ی تاوو تیم
 گهرمی کانوونی^(۴) دهـروون وهک خو به تی
 ساردیی ئەو که ی چار ئەکا سۆزی به جیم
 گیانفیدا ئەر بو جهـفا کۆلی نهـدا
 پرووی هه یه و شایسته یه^(۵) بیژئ که کیم
 خهـلـکه لاتان سهـیر نه بئ میهر^(۶) و جهـفای
 قافلـه سالار حهـقیه ههـرچی لئ بویم
 نازەنینه و نازئـه کا دلـخـوازی من
 تا بزانی چی ئەکـهـم، یا چی ئەلیم

سەد كەرەت بىستووئە تەسلىم وەلى
 وا كە ياساى دلبەرە، دردۆنگە (۷) لىم
 من بە ناز و گىروگازى كەبف ئەكەم
 دل لەلام (هەيژا) م وەهام چۆنى بويم

ئەي ساقى

وەرگىتراوى قەسىدەيەكى بەناوبانگى حافظى شىرازى (الا يا ايها الساقى) يە

وەرە ساقى پەياپەي (۱) مەي بگىرە و تىكە بىنۆشەين
 ئەوين ئاسانە (۲) ئەووەل، موشكىلاتى زۆرە بىزانەين
 بە نەشئەي ھەر گىرى زولفى نەسىم شىوانى، تىكى دا
 لە موشكەين (۳) ئەلقەيى ئەگرىجەيا، گىرن دلان خوينەين
 لە كۆشكى خۆشەويستانا ژىيان كەي خۆشەپەي دەريەي
 زەرەي زەنگى زەرال بانگ كا، درەنگە بارگە ھەلپىچىن!
 ئەگەر پىرى موغان (۴) فەرمووى، بە مەي سەججادە رەنگىن كە
 يەقەن سالىك (۵) لە رىگا شارەزايە و ئىمە نازانەين
 ئەگەر كىشايە لاي رىسوايىيۆ رەفتارى خودخواھىم
 لە كوى پەنھان ئەبى رازى، لە كوراندە بى پەرزەين (۶)
 شەوى تارىك و بىمى گىژەلۈوكە و توف و بۆران كى
 دەلتى ھۆشيارى ئىمەن خۆشنىشىنانى بەھارى ژىن؟
 ئەگەر ئەتۈي لە كووركەي (۷) يادى ياران، لا نەكەي (حافظ)
 بە دلخوازىت كە شاد بووى شەرەتە لەم دونىايە دەسشۆرىن (۸)
 وەرە (ھەيژا) دەسى لى ھەلگەر، بى ماىيەيە و پوچە
 لە غەيرى جام و مەي شايستەيە جانانە چاوپۆشەين (۹)

(۱) زابلە: دەنگى زەنگى كارەوان. (۲) ئاھى سارد: بەو مۇناسىۋەتتە يەكە باي سارد زوو پىشكۆ
 ئەگەشپىتتەۋە. (۳) سكل: پىشكۆ. (۴) كانوون: ناو كرۆك، ناوەرەست. (۵) شايستە: لايىق، پىن
 شىاۋ. (۶) مېھەر: خۆشەويستى، مەھبەت. (۷) دردۆنگ: تەردىد، دوۋشك، ظەنن. حذر

(۱) پەياپەي: لە سەرىك، يەك لەدۋاى يەك (استمرار). (۲) عاشق بوون: سەرەتاكەي كارىكى
 طەبىئىي و ئاسانە: بەلام موشكىلاتى لەۋەدۋاى دۋاىي نايى. (۳) موشك يا مىسك. بون خۆشپىكى
 بەناوبانگە، بەلام حافظ لە بەكاربردندە بەتيرى چەند نىشانى شكاندوۋە، رەشى مىسكەكە ئەلقەي
 زلفى رەش، غەطرى مىسكەكە و غەطرى مووى يار، جا پاشان ئەلتى ئەو غەطر و شەۋەزەنگە كارىكى
 كرد كە ھەزارانى گىرۋەدى زەنجىرى زلف تارىكستان كرد، ۋە ھەزاران دلى خوتناۋىي لە زەنجىرى زلفا
 دىل كرد. (۴) پىرى موغان: يەنى سەرۋكى مۇغەكان، موغان ئايىنى ئىرانىيان بەر لە زەرتوۋشتى بوۋە
 جا واتە ئەگەر سەرۋكى خوا پەرستان پىي وتى جانمازەكەت لە مەي ھەلگىشە مادام خوت پىن سەردوۋە

به گوتی بکه. (۵) چونکه ئەوانه له ڕێگای مەسلەکه‌که‌ی خۆیان باشتەر شارەزان وه ئیمه وهک ئەوانی لێ نازانین. (۶) پەرژین بهو حصاره درک و داله ئەلێن له‌ده‌وری مه‌زاردايه، دياره‌ ئەو پەرژينه نه‌بی زه‌راعه‌ته‌که تيا ئەچی: واته‌ ئەگەر خودخواهی (حب‌الذات)ی من له‌تام ده‌رچی ئیتر پەرژین و مانیه‌یکی تيا نامینێ بۆ ریسوایی من. (۷) کوورکه‌ی ده‌روون: له‌ قوولایی دلا. له‌ ئەعماقی ده‌روونا. (۸) ده‌س لێ شۆرین: واته‌ ده‌س لێ هه‌لگرتن و وازل لێ هێنان. (۹) چاوپۆشین: له‌بیرخۆردنه‌وه و ته‌رک کردن.

ئێره‌تی زین

له‌ ده‌س چه‌رخێ فه‌له‌ک ئازاده‌ که‌ی نالاندی، خه‌لکینه ئەوی سه‌ر دانه‌وینێ بۆ جه‌فای، بێ حاله‌، نه‌نگینه له‌کوێ گۆشتی خوراوه‌ بازی ته‌رلان و هه‌لۆ، بێژن تووانج و تانه‌ بۆ شیری ژییان سه‌نگینه، پایینه مه‌گه‌ر مه‌رده‌ ئەوه‌ی ئەم چه‌رخه‌ رازی بێ که‌ ئەتکی که‌ن ته‌واو بوو بێ نه‌وای دوینێ که‌ ئەمۆ قورس و سه‌نگینه بزانه‌ شیری بێشه‌ و جه‌نگه‌لی ئەمۆیه‌ کاکه‌سیا من و تۆبی له‌گه‌لیانا خه‌تایه‌ و دژ به‌ ئایینه ده‌سا جار دهن، بلێن ئۆخه‌ی ته‌واو بوو من منی، رۆبی بده‌ن موژده‌ که‌ با رۆوی خۆیه‌سه‌ندی نه‌ختی پەرژینه په‌ر و بالی پرووزا طه‌یری عه‌نقای به‌رته‌ری، بێژن ئەوی ئینسانه‌ یه‌کسانه‌، پله‌ و پایه‌ی به‌ کۆشینه به‌ زانین و هونه‌ر ئەتوانی ئەندامی بلێ من کیم وه‌رن تا ئیمتیحانم که‌ن، که‌ مایه‌م عیلم و زانینه له‌ بان گشتی ئەوی وریا بێ به‌و زانینه‌ ناناژی ئەلێ (هێژا) هونه‌ر هبی خه‌لکه‌ لای من ئێره‌تی^(۱) ژینه

(۱) ئێره‌تی: ئەمانه‌ت

مانیاوی بهردو ژووری جهفام بویه پهشیوم
شیواوم و زریاوه لهتاوان دهم و لیوم
دوودلم و سهراسیمهم و حهیران و شپرزهم
وهیلان و پهريشانم و ههردهی کهژ و کیوم
ئاسویی نهجات بۆته نهزهرگایی نیازم
یادی بوتی پهعنایه خدی شامم و شیوم
لات و نهبی، بیتکارهم و بی چاره و سستم
بروات بی له پاسی ههدهفا خهیلن بزیوم
هیچ شک نییه لهو بابتهوه، کی بی نهزانی
بۆ بهزم و ههوا و شۆری نهوا میر و خدیوم
عامفامه ئهسیرم له شهوهی ئهلقهیی زلفا
ئهتویمۆ به تاوی شهمی ئاوات، ودهکو میوم
تاوتوویی مه بهستی سهری سهودایی بهچی کهم
مهینهت زهدهیی سهخهتیه ههوراز و نشیوم
هیند ماندوو و پهنجووره تهنی مهینهتی ئیتری
تاوی له ئیسقان و موقههوا و چلوچیوم
تاریکه سهرهئنجامی تهقالایی نییازم
سهرگهشته، بیابانی جهفای مهتلهب ئهپیوم
(هیترا)م، گهلئ وریام و ئهروم، نابهزی رۆحم
ئازادم و بی باکم و دهریهس دژی خیوم^(۱)

(۱) خیتو: میردهزمه، دیو، صاحب.

گۆمی خۆینه ئهم جههانه، شووم و شیواوه، بهپی
مهکتهبی کوشتار دهچهرخی کاری بی جیگا و بهجیی
شهرپروش فهرمانهوا، موجری حکومته تیغی تیتر
تۆپ و تانگ قانونی دهولت، قهتل و تالان پهسم و پی
مهسلهکی ویرانگهری و کوشتار پهسهنده واعیظا!
پازی مانی لی ئهفامیتۆ دهغه، تۆچی دهلیی؟
کهی عیلاجی میشکی وای بیمار دهرسی فلهسهفی
مهنطیق و حکمهت له کوئ تهئشیر ئهکاته خوو خدی
بۆمی کیماوی بهکاربردن دژی خهلکی ههزار
لای مه بهستی عادیه و کاریکی یهکجار چاکه پی
خاک و خۆینی کیوی ههورامان، «بیاره» و «باغهکۆن»
«شارهزور»، «خورمال»، «ههلهبجه» تا «تهویلی» دی بهدی
گشت نومایشگاهی بۆ ئایینی حوکی زۆرملی
ئارمی خاک و خۆین نیشانه بۆ مهرامی کی بهکی
گولله تۆپ، «ژاندارمه»، «بۆمبا» قازی، «خهردهل» حاکمه
ناصیحی بی چاره! نووستوی، داجلهکی! یا هوو له کوئی؟
لافی دلسۆزی گهلان، مافی بهشهر، دهعییه درۆ
تا به کهی مهردم فرب! سهرگهرمی مهکر و پاقرتی
سازمانی «ئهم» و «لاه»، دادگای پووچی گهلان
کویر و کهر بوون یا نهکگیر بیته نهوتی خانهخویی
گهر لهلاتان وایه، مهسئولان، ههموو ئهم عاله مه!
گشتی نادان و سر و مهنگه، ههلهی وای دابینی
بینی نهوتت هاته لووت خییرا بهتاو زوو لنگ ئهدهی
ئه مهترسیی ماددی خۆتی تیا نهبی هیچ نابییی

عاره، ئەتکە چاۋ بەس و نەیرەنگ، ئیتەر تا کەى سىتەم
 زوور و تەزۋىر و پىيا و جامبازى بەس بى تىر بە لىي!
 پەنگە پىت و ابى لەعالمدا ھەپە ھىمان گەلى
 دانى خىرت پىا بى و بى ترسو بىم خوشى بوى؟
 پراچەنى بەو خوینە ناحەق ئەپرژىنى، وا نىيە
 ناعىلاجە، لىت ئەشارىتوڭل و جەرگى توپى
 ئەو ئەترسى، تۆش بە مەنگى دائەنىي، مەستى ھەوا
 تۆھلەى، ئەو سەھو ئەکا، (ھىژا) بلى تۆ چى ئەلىي!؟

پشکۆى گەش

چى بکەم، شەوو پوژ مات و پەرىشان و خەرابم
 سەودايى يۈمەست و پەکەرم، پاکە حىسابم
 ئەو تىشکە کە ئەدرەوشى لە کوورکەى دلو ئاخو
 پىي پازىيە پازدارى دل و جەرگى کەبابم
 ئايا مەلەکەى پوچ سەرەپاى سۆزش و سازش
 لای وابى کە شايستەبى سەرچەنگ و عىتابم؟
 ئاخو بە قسەى سارد و سړى کۆنە پەقىبم
 براۋاى ھەبى من مەستى مەى و جامى شەرابم
 پىم وانىيە ئەو غەدرە قەبوول کات و نەفەر موئ
 بى چارە دەخىلى منە تا نەدرى عەزابم
 ئازادە سەرپىکىش لە خەراباتى بدا تا
 بوى دەرکەوئ لەو تاقمە شا عالى جەنام
 سەرگەردى قەد و قامەتى دلخواری نىگارم
 ئەيزانى نەواى پازى ئەوين، ئىژى پەبابم
 وا باشە کە مەستانە بلىم پاز و نىيازم
 بى دەرەسى تانە و تەشەر و پەيب پىيا بم
 تا کەى لەبەرى تانەبى نادان و پەقىبان
 پشکۆى گەشى شاراوە لە بن بوولە مپا بم
 من داغم و گەرمایە بەش و بارەبى زاتىم
 جىي خوئە کە مایەم چىيە، بى پەردە وەھا بم
 ئاۋاتى دلەم ھەرچى ھەپە وا بم و بىژم
 (ھىژا) م و غەرامم وەطەنە بو ھەبەسابم

تەرىدەي دلفـيـن و يارى دـيـرين
 دلت بردم بەتالان شوخي شيرين!
 بنە و بارگەت بەرەو گەرمين ئەچيتۆ
 وەكو خاقانى چين بۆ مولكى ماچين
 وەرە ئيمەش دەمىكە چاوەرپيتين
 تەمادارى يەكئى دوو دانە ماچين
 يەقین، سالارى مولكى سەرفەرازى!
 ھەتا تەشرىف نەھيىنى لىرە ناچين
 سەراوہ و ساقىيە و سازە و مەي و نەي
 دە لادى لادە! ئيمەش گيانفيداتين
 لە گەرميىنى دلم خيوەت بەپاکەين
 بەراستى و بى پىيايە دل لە لاتين
 سەر و مال و دل و خواوہن دل ھەر ئان
 قەدەم رەنجە بفرەمووى خاكي پاتين
 زەريفە تۆر و ھەلوست و بىبانووت
 شەكەر ئەشكىنى شيرين شارەزاتين
 لە کوورەي گەرمى خيلى سازو سەودات
 نەوامان داغە، مەست و دلنياتين
 گەلى موشتاquە (ھيژا)، دل لە دوواتە
 دەمىكە دەسخەردەي ھات و نەھاتين

چلۆن ئەي نەونەمام، ئەي شوخي سەرمەس
 بەجيت ھيشتەم مەلوول و زار و بى كەس
 لە طوفانى زەبەندى كيوى عيشقا
 رەوايە جى بمينم دەس لە بان دەس؟
 كە خوت زۆر باش ئەزانى چەن پەشيوم
 عىلاجى دەردەدار لاي ئيوە سادەس
 مەلى زۆرن لە مولكى سەلتەنەتقا
 پەشيوى كۆن و سەرگەردانى نەورەس
 ئەگەر فەوتاي، يەكئى تر ديتە كايە
 ئەسيري نازى من ھەر تا بلىي ھەس
 بە غەبرى من لەكوئ ديت سۆز و سازى
 دلى شيرى ئەسیر كا زار و دەرەس
 لە من چاكتر دەزانى ئەي نىگارم
 بەلام خو ويل ئەكەي ناحەق دەس ئەنقەس
 لە جەرگەي دلبراوانا نمونەم
 مەدە رەنجم، بەسە ئەي شوخ، ئيتىر بەس
 لە گيانم چيت ئەوى تەسليمە (ھيژا)
 ئەسيري تۆيە بى دەسبەند و ھەس ھەس

ویشوومه

ویشوومهیه، شیواوه وهلات داخی گرانم
ویرانهیه، فهوتاه وهلات داخی گرانم
ئاژاوهیه، خویناوه وهلات داخی گرانم
طوفانییه، لافاوه وهلات داخی گرانم

وهیلان و پهریشانی رهوه خه لکی وهلاتم
سه رسام و هه به سیاوی هه وه خه لکی وهلاتم
رۆژی ته و تاریکه شه وه خه لکی وهلاتم
پژگاوه، نه خورده نه خه وه داخی گرانم

زامار و پر ئازار و برین جهستهیی خهستهی
کوتیاو و، زه مین گیری ره مین جهستهیی خهستهی
پیکراوی سه ری تیری نه وین جهستهیی خهستهی
په ککه وتوو و داماو و هه زین، داخی گرانم

ئاخۆ چل و چوو زهی گولی من ئیسته له کوئی بێ
ساوای کوورده کی ناو دلی من ئیسته له کوئی بێ
ئارامی ته نی پر چلی من ئیسته له کوئی بێ
ژاکاندی زه لان سونبولی من، داخی گرانم

پێ خواسه کیژۆلهیی کورد، جه رگی براوم
ناژنه ویی هه را و نا له یی کورد، جه رگی براوم
کهس کوانی له دووی تۆله یی کورد، جه رگی براوم
خامۆشه نه وای رۆله یی کورد، داخی گرانم

داکی کوپی کورد شیوه ن هکا، پشتی شکاوه
لاوی گه لی کورد غه م شه ن هکا، پشتی شکاوه
شیننی سه رومال و ته ن هکا، پشتی شکاوم
دوژمن به مه رام گوین هکا، داخی گرانم

تالانه که لوپووری گه لم، کورده، هه تا که ی
دوژمن په لی کا بال و په لم، کورده، هه تا که ی
لای وابی که بیکار و که لم، کورده، هه تا که ی
بازیچه یی دهستی ده غه لم داخی گرانم

کورد قه ییمی که ی ویستوو، با خه لکی بزانی
کورد خه یه یی که ی ویستوو، با خه لکی بزانی
کورد سه روه ری که ی ویستوو، با خه لکی بزانی
پیلانه نه وهش نه یویستوو، نا، داخی گرانم

که ی خواستی له عه رزی وه طه نی دهسته سه ری که ن
که ی ویستی له میڤرگ و له جه نا چاره سه ری که ن
بیگانه بدا پاسی ده نا ده ریه ده ری که ن
(هیژا) نه عیلاجه و نه په نا، داخی گرانم

هه‌له‌بجه

١٤٠٩ هـ.ق.

بەلێن با لاله نەروێنی و گۆلی سوور
 بەرینی شارەزوور، خاپوور بێ خاپوور
 هەلەبجە مەركەزی جوامیری جافان
 هەریمی ئەهلی تەقوا و دانیش و نوور
 هەلەبجە شاری خێلی سینه صافان
 بە ئازایی و وەفا و خواجویی مەشهور
 دە گۆرت هەلەبجە کینی (خانم) ی کورد
 ئەمیرە کوردسانی، شیرێ مەستوور
 لە گۆشە گۆرۆ سەیری شارەزوور کە
 دەسووتی و شک و تەر نەزدیکی تا دوور
 بەلێ دەسگەل قەلاخی کەن ژنانی
 چەمەر لێدەن لەباتیی ساز و سەمتوور
 «شیبە» و «رەشکویت» و «بۆرد» زین نەکرێ
 دەخیلە خێل نەچی ئەمسال بەرەو ژوور
 کەژ و گۆلگەشتی هەورامان پرووزا
 بە هینای گازی خەردەل، ژاری کافوور
 بەلێن فەقیانە شین کەن لاوی ئیمە
 لە خوم دەن چارەکە کێژانی مەغرور
 بەلێن با رەشەوار بەرپا نەکرێ
 نەچی گاوێار بەرەو پاکێوی باکوور
 لە کۆلارای شینی شارەزوور
 هەرگ پێوانە باکوور تاکو باشوور
 بەلێن با نەونەمامان پەلکە پەیی کەن
 قەلاخی^(٢) کەن کویری خال و کچی پوور

ستەمپیشە و شەروورە دوژمنی کورد
 ئەگەر وێرانگەرە مەئموورە، مەئموور
 لە ئیلاخان هەرایە و شین و رۆژ
 دەچۆرێ خۆینی گۆنای ئال، گۆلی سوور
 سپاهی کورد قەران زوو سان دراو
 کە یۆلغار کە بەرەو خوار و بەرەو ژوور
 بسوووتینی دەر و دەشتی وەلاتم
 بە گازی خەردەلی خۆینخواری مزدوور
 مەلێن بۆچی وەهای کرد کۆیلە؟ ئەریاب
 ئەوێ لێ ویستوو، مەجبوورە، مەجبوور
 غولامی ئەجنەبی، عەبدی ستەمگەر
 ئەبێ پروا بەپیتی فەرمان و دەستوور
 شەرف کوا، دینی چی، ئەخلاق لەکوێیە
 ئەوی وا خۆی فروشت سەرمەستە، مەخمور
 بەلام وای لەو دەمەیی بای خەمپوین بێ
 پلنگ دەرچن لە لانه، توورە، پر شوور
 بەکویدا دەرئەچی، (هێژا)، ستەمگەر
 بەدادیا کە ی ئەگەن خاقان و فەخفوور

(١) کۆس و کۆلارا و بەتەواوی مەراسیمی تەعزیەیی قەدیم وێنراوە. (٢) قەلاخی: واتە سەرتاپا
 رەشپۆش.

شىنئى گەرم

پەر و بالىم پروزاۋە، دەخىلە ئەي پەقىقەت ئانام
 دەمى گوى پاكىرن بۆ شىنئى گەرم و سۆزى گىربانم
 چۆرى باغى ھىوام يەكجارى «دامردۆ»^(۱)، خودا چى بىكەم
 نەمامى مولكى خوشبەختىم «لەبن كەوت»^(۲) مالى ويرانم
 درەختى سەر «دىيارگە»^(۳)، ئارەزووم و خەلقى ئاۋاتم
 خەزانى كرد و ھەلقىچا چۆ و «خامە»^(۴) تەرۋ جۈانم
 مەگەر دىنۆ جەۋانانى «ھەلەبجە» و لاۋى «مۆردانە»^(۵)
 لە «چۈارباقان» «جلىت بازى» ئەكەن گەنجانى «جافانم»؟
 لە سەيرانى «غەۋاۋەلىلى» لە «باۋەكۆچەك» ن ياخۆ
 لە كارىزى «غەنەب» كۆيۈنەتۈ يارانى جارائىم؟
 لە گۈلگەشتى «گولان» ن يا لە باغى «مىر» و كارىزى
 لە «كانى قوۋلەك» كۆن ياران ۋە يا لاي كۆشكەكەي «خانم»
 دەمىكە دەنگى دەرنايى دوو تەپلەي ھەي سوار ھەي سوار
 لە رىمبازىن مەگەر تىپى جەۋان و شۆرە سوارانم
 دە توخودا «ھۆرەچى»^(۶) ھەي سوارە سوارەم بۆلەي تا من
 لە «رۇنىاس» ى خومى ئەشك ھەلبىكىشم چاكى دامانم
 بەخوتناۋى دل و جەرگم گۈلى كەم بەرگى زارى و شىن
 دە توخوۋا خەلەكە لىم مەگەر بىرىندار و پەرىشانم
 «كەۋەي كاسەسم» و «رەشكۈيت» و «سەگلاۋى» يەدەك كەن جا
 بەگەل خاتۋونى خىلان، رۆلەرۆ كەن بۆ جەۋانانم
 نەۋاي ۋەي من منى ئافرەت بگاتە غەرش و بىبىسن
 فرىشتان بىنە ناۋ كۆرى نەۋاي پىر سۆزى ئەفغانم
 ئەۋانېش قور بېيىن، سىنە لىدەن، بانگى بۆ ھەلدەن
 «چەمەر» لىدەن، «بلاۋىن»^(۷)، بىن، بلاۋىننۆ شەھىدانم

دەسا «ئالايى و كۆتەل» بەرىكەن، خومگەران بىن
 لە خوم دەن لەچك و فەقىانەي كۆرى ئاغە و كچى خانم
 لەكۆى قەۋماۋە پىششەتتى جىگەر تاۋىن بى ۋە رادە
 بە چى بىم پىر كەمۆ شوۋىنى جەۋانمەردان و لاۋانم
 فەلەك چەرخت شكى بۆ ۋا ھەمىشە چەۋت و چەپگەردى
 عىلاجى، چارەيى، كۈننى، چ بى تىمار و دەرمانم؟
 لەسەر سىنگى زەمان پىۋىستە شەقلى كەن بە ژارى مار
 بنووسن ئەم جىناياتە كە بى ۋىنەش بەۋىجەدانم
 كە بىخوتىنى ئەۋى «ھىژا» يە ھەلگرسى ھەتا تايە
 بچىتە پىزى يارانى خەباتكار و بەئىمانم

(۱) دامردنەۋە: پەژمۇردەۋىي و سىسپانى نەبات. (۲) لەبن كەۋتن: وشكىۋون و تىباچۋونى درەخت.
 (۳) دىيارگە: ئاسۆ. (۴) خامە: توۋلى نەرم. (۵) ھۆرەچى: ھۆرەۋىژ. (۶) بلاۋىن: دەنگخوشى
 تەغزىبە كە مردوۋ ئەۋىتتى.

مەرۋ شيرين

مەرۋ، شيرين! كە چوونتەم پى گرانە
 بە بى تۆئەم بەھارەم لا خەزانە
 مەرۋ ئاھەنگى دلدارى ئەگىيىن
 سېھىننى بەزمى گەرمى خومگەرەنە^(۱)
 مەى و مېنايى ساقى و بەزمى موطرىب
 ھەم مەو بو دلدنەوايىيى، بى دلدنە
 نەى و سەمتوور و سى تار و قەتارە
 پەرى پەيكەر^(۲)، نەوازەندەى^(۳) كەمانە
 خەدەنگ^(۴) و تىرى دلدۆز، پەيكى دلدېك^(۵)
 لە پىكانى دلى دلد خەستەگانە
 مەزاتى نەوجەوانان گەرم و داغە
 ئەوين مایەى مەتاي سەوداگەرەنە
 سەمەى^(۶) بەزم و سەمان سالار و سەرورە
 لە ھەركوئى زەمزمەمەى سەوداسەرەنە
 لەوئى رەند و ئەمىر و خان و سەردار
 كە سەرمەستى ئەدای خۆشخەندەرەنە^(۷)
 گولستانم خەزانى دوور لە تۆبەم
 لەگەل تۆم خەمەگا باغى جىنانە
 لە ھەرزى خاكىيا كەى ۋەقرە ئەگرم
 شەقامى كامەرەنەم كاكەشانە
 يەقىن سالارى تەختى سەرفەرەزىم^(۸)
 بەھەشتى مولكى ھەستىم جاويدانە^(۹)
 لەوھولا چىم ئەوئى كاتى كە تۆم بى
 چ خۆشبەختەم ھەوئى^(۱۰) تۆم ئاشيانە

لە ئەروام ئەر بېرسى ھالى چۆنە
 مەھالە بۆت بەيان كا بەم زمانە
 غەزىز! زاراوى دلد مەر خۆى بزانى
 خۆلاصەى عىشقە، شەرحى زۆر گرانە
 دەخىلە بى تۆلەم گولزارە زارم
 لەدەس ئەم چوونتە غەوغام بى ئەمانە
 كە (ھىژا) پىشى ھىنا حاجەتت چۆن
 رەوايە تەركى كەى، بارى گرانە

-
- (۱) خومگەر: مەى دروستكەر. (۲) پەرى پەيكەر: پەرى ئەندام و بەدەن. (۳) نەوازەندە: موطرىب.
 (۴) خەدەنگ: چىوئى تىر. (۵) ئىشارەى دلدېك لەلايەن مەحبوبەۋە. (۶) سەمە: پەرت و ھەيران.
 (۷) خۆشخەندەرەن: بەدەماغ و لەسەرھال. (۸) سەرفەرەز: سەربولەند. (۹) جاويدان: ئەبەدى. (۱۰)
 ھەوئى تۆم ئاشيانە: عىشقى تۆھىلانەى ئاسايشى مە.

ساقی! به تیشکی باده چ پروناکه جامی مه
خوشخوین! له گهردشایه زه مانه به کامی مه
نیمه له جامی مه یا سهیری پرووی یار نه کهین
ئهی بی خه بهر! له نوشی سبهینان و شامی مه
نامری دلن به عیشقی خودایی ته کان نه دا
چون قهیدی قه زاتانه له گیتی دهوامی مه
هر ناز و نه دای په عناقامه تان په سنده تا
خوی بیته دهر له پشتی پهرده خوشخه رami مه
ئهی بایی به گولزاری نیگارا گوزهر نه کهی
نامه رده پیشکesh به رچی من کهی په یامی مه
بیژه که ناوی نیمه له دهسقهس له یاد نه چی
خوی وایه نه بی نه پوی، له ناوا بی نامی مه
سه رخوش به شاهیدی دووچاو خوماری دهسخره
بزیه سپی درراوه به مهستی زه مامی مه
ترسام که رچی باسوخواس نه گاته بارهیی
نانی حاللی شیخی، له ناوی هرامی مه
(حافظ) له تشکی دیده بریژه دانی ئاودار
به شکم پهرندهی (هیژا) که ویتنه ناو دامی مه

بوی خوشی نیوهی هر کهس سه حهر له بای صه با بیست
نه وایی ناشنایی، له دهنکی ناشنا بیست
سه روهی نیسک سوکان! سه یرکی هه ژاریش که
نم گویمه داستانی زوری شاه و گه دا بیست
به بادهی میسک سانی حقیه دهماخ چاخ بکا
چون زوری له دهیرنشین بونی مه کر و رییا بیست
قهت سپری خودای صوفی ریره به هیچ کهس نهوت
سهرم سرما مه یفروش هه مووی له کام نهوا بیست
نیلاهی کوا رازدارن به لکو له فرسه تیکا
دلیم بوی هه لبریز، چیی وت و چیی له ولا بیست
کهی پی شییواو بوو دلای رازدار و حهق شناسم
له خه م په وینی تانهی به تال و ناروا بیست
له جهرگهی یاران نه گهر دهر کریم چی قه و ماوه
نم گولگه شتی زه مانه، له کویت بوی وهفا بیست
نه ته نیا نیمه نه مرؤ مهینوشی خه رقه پوشتین
پیری مه یخانه صدهای لهم جوړه ماجه را بیست
نه هر نیمهین به ته نیا به بانگی چهنگو مهستین
هیته دهر کرایه وه نه وای چهرخی سه ما بیست
فهقهت مچپاری^(۱) پیشه ی نیوهی (هیژا)یه (حافظ)
دهر بهس مه بن کی نه بیست یا په ندی بی رییا بیست

(۱) مچپاری: نه صیحه ت.

له كاروانى وهفایا خۆم و به ختم قافلّه سالارم
له جوملهى دلبراوانى قه بوولم كا فیداکارم
غمه مى سه وداى فيراقیشى به دل هه موار ئەكەم چونكه
به دەم دەر دۆ ئەگەر نالەم دەرئ ديسان خه تابارم
سه هه چه پكهى كلافهى مووى كه بهر سروهى نه سيم دا و چو
نه وا و ئاههنگى «ئەى دل ئەى دل» ى ههستان له گولزارم
له بهر بۆ مىسكى گيسووى تاقمى شهيدا له سه رخۆ چوون
منى بى چاره گيانسه ختم، كه تا ئيستاكه بيدارم
هه زاران بى دلى زارى هه والەى گۆشه يى خوم كرد
به سه ده ها ئەلف قه ددى ناردە خه مخانهى غه مى يارم
جهفای طه ننازى نازى عيشوه دارانى خۆمارى مهى
ده وای دهردى دلى بيماره تا زيندوم ته مادارم
ده ترسيم لای وه ها بى چاوى باز و چه رخى (۱) خونكارى
منى گيان باز له مهيدان دهر ئەكا، ئاسان له په يكارى
له رۆژى خيلقه تا بارى ئەوينيان دا به سه ره خه لكا
مهى و مه ستيم ته لب كرد، تا به دل بينيمه سه ريارم
عه ريزم! من قوتابى مه كته بى عيشقم به سه ربه ستى
ده ليم (هيژام) ده با مهى بى په يايهى ساقى بيمارم

(۱) چه رخ: مه ليكه زۆر تيببالب، به لام به باز چكوله تره، وه شكارچيه كه نا قولايه.

زانپوته باغه وان كه سبه ينان گولئ چه مه ن
ده شيننه وه بۆ؟ تاكو ده مى غونچه وا بكه ن
بۆ سۆزى قومرييه پازانى خامه ئه رغه وان
مه حشه ر ده كه ن هه رالە بى نه سرين و نه سته رهن
ره شه ه لگه پراوى ئاهى كه نارى دل و دهر وون
شه قايقى (۱) رهنگ ئالى لاشه تاو و سه رخه رهن (۲)
ناز و ئەدايه له گولگه شت و ساز و سۆزى دل
بۆ شينى بولبوله ئەدريتنى غونچه توپى ته ن (۳)
ئەو نالە نال و شوۆره له گولزارى ژينه دا
بى عوزر و بى به هانه، كه ناجۆره پياوى ره ن
سه رجه م ئەوانه بپره بسينه ن (۴) به بى گومان
سه وداگه رانى هه رده سه جنسى په سه ن ئەكه ن
كارزانى بازيگه ريش بازى به رئه دا له كوئ
داى دايه سه ر شكارى ئەنازى به كارى فه ن
هه ر وا ده بيت و وا بووه ياساى موعامه له
ده ستى جهفایى درۆ و يهك دهسته گول ده به ن
ئاسان نييه سه ودا چ له بازاى گيتيا
سه وداگه رانى كوون و ده لالى به ته جره به ن
بازى شكارى و سه ييادى ماهيرن له وئ
ئاسان ده پيكن و سه ر چاك ئەكه ن له ته ن
(هيژا) ئەگه ر حه قيقه ت و راستى بوئ ئەوان
پيندانه تير ئەهوان و جانانه لى ده ده ن

(۱) شه قايق: گولاله سووره. (۲) سه رخه ره: سه ر توختان، سه ر ته لان، سه ر سه كو. (۳) توپى ته ن: به رگى نازكى سه ووزى ده وري غونچه، كه پشكا ئەدري. (۴) بپره بسينه: دان و وه رگرتن. كرين و فروشتن.

له چاوکهی چاومهوه خویناو ئه جوشی
 ده مهی غه م تیشکی هیوام دئه پوشتی
 ئه و ندهم کووسی نابار کهوت له سه ریه ک
 نه سه برم ما، نه فامم ما، نه هوشی
 له باتیی ئاوی چاوکهی پروونی کوستان
 گولاله شیرهی حه سرهت ئه نوشتی
 هه تا بوی بکری غه دداری سته مگه ر
 به فیزۆ شیرهی گیانم ئه نوشتی
 له گه له دهنگی ده ری، هاواری هه لسی
 ته رهس به رگی غه زه ب بۆ شه ر ئه پوشتی
 به سه د نه یره نگ و فیل و مه کر و ئه توار
 هه را و هاواری هۆزم دئه پوشتی
 به ئه فسوونی هه زار په نگ دیته کایه
 به زۆر و مال و زه ر بۆم تیده کوشتی
 هه تا زووتر کیم کاتۆ و نه زانری
 له به ینایه هه را و جوش و خرۆشی
 به لام ئه و کاسه زه هری هۆزی ئیمه
 که لئی ترساوه دیر یا زوو ئه نوشتی
 خه ریکی راپه رینه قه ومی (هیژا)
 په کی ناخا ته قالاای شه رفروشتی

مه کهن لۆمه ی ئه وی مه ست و خه رابه
 جیگه ر بوریان، دلی داغه و که بابه
 له بازاری که سادی شۆری مه ستا
 ته ن و گیان، قیمه تی جامی شه رابه
 له خومه خانه ی هه وادا لانه بگه ر
 وه فادار و فیدایی و بی پیا به
 به یادی نه رگسی شه هلا ی خومار و
 به ره و مه یخانه چوون بی شک سه وابه
 نه کو دووربانی یار زبزی بی و به نه جی
 له کوئی هه موار ئه کریی ئه و عیتابه
 له شه و بیدار بپرسه ده ردی دووری
 شه وی هیج رته درێژ و پر عه زابه
 شه وی غه م بالی راکیشی به سه رتا
 ئیتر ئارام و ئاسایش سه رابه
 سکا لای پۆحی هه رده ی عاشقی زار
 غه م ئاوی هه رده لئی نا له ی په بابه
 دلی گوشتین و پر پشکوی فیراقی
 گه لێ په نه جیکی قورس و ناحیسه به
 له تۆری فه رزه ترس و بیم و پارێز
 ده خیل خۆت لاده (هیژا)! پیاوی چا به

تیشکی ههتاوی سه رکه له پرشنگی پرومه تی
 خهرمانی مانگه چیرهیی، ئالایه قامه تی
 زاخاوی چاوو دیدیهیی لیلاوه دیمه نی
 ماتن پهری، له شیوهی، دلخواز و شهوکه تی
 گهل گهل، فریشته دی که له دهوری سه ری گه ری
 بۆی بۆ پرووزه، له خهرمانی تاوی، طه لعه تی
 گولباغ و لاله له کوئی و، ئاو و رهنگی ئه و له کوئی
 له عین دو لیوی، سیوه دوو کولمی قیامه تی
 نامۆبه دل، که وازره، شاهینی تیمه که ن
 راوچی ههزی له خوینه، چ دهریهس شه ل و په تی
 مه نعی چلۆن ده که ی ئه و بازه بازه، راو ئه کا
 ئازادهیی سه ودا، به مه یی نابه، عاده تی
 مه ر دل بزانی چ غه ددار و فرزه دل به ری
 پازیکه گرفتاری ده زانی، به قودره تی
 سه رخۆش و مه س نه بی نابی له دووی بچی که سی
 هه موار که موشکیله بۆ هه رکه سام و هه بیبه تی
 (هیترا) یه ئه وهی سه یری ئه کا و ماوه له سه رخۆ
 شه هبازی شکاری دل، شاکاره هه لمه تی

عه زیزم! خۆ به خۆ مه جنوون نه بووم خۆ
 هه تاکو تۆم نه دی، مه فتوون نه بووم خۆ
 که من که مه ته رخه می و دووریم نه دیبوو
 په ریشان خاتر و مه جزوون نه بووم خۆ
 به شوینی عیشقی تۆدا ون نه بووبام
 دهره ندووی گهرمه پۆی^(۱) «کاروون» نه بووم خۆ
 ئه بی بۆ ئه شکی ئالم شوو و خوڕ بی
 که لافاوی چه می جه یحوون نه بووم خۆ
 مه ده تانه له وهی «که لپۆس» له پیل^(۲)
 له مه وپیش ویل و تووناوتوون نه بووم خۆ
 له به رتۆ مه ینه تی ژینم ئه کی ششا
 وه گهرنه قهت له مان مه منوون نه بووم خۆ
 نیگارا! خۆ ده سه و دۆعا که وه ستام
 ته ماداری سزای بیچوون نه بووم خۆ
 په نام بۆ کی ببـردایـی له وه ولا
 له تۆ و لا ده سخه ری گه ردوون نه بووم خۆ
 له سه ودا ی عیشقه دا (هیترا) خه رابه
 ئه گهرنا دهریه سی تیاچوون نه بووم خۆ

(۱) گهرمه پۆ: گهرمه سیتر. (۲) که لپۆس له پیل: فه روله بهر.

میری مہیکدہ

وہرہ ساقی! بہ سہرگہردی دہس و پہنچہ و پیپالہت بم
 بہ دلّ حہیرانی بیّ پەروای، قەد و بالا و گرالہت^(۱) بم
 شەھیدی تیغی خوینرێژ و دەبانی شیرری ئەبرۆ بم
 لە گۆمی خوینی خۆم گەوزاو و ڕەژیاو و شەلالہت بم
 مەگەر من ڕوو لە خوین دەم^(۲) تا وەکو ئەو کۆلمە ڕەنگین بم
 ئەگەر وا دەرئەھات، مەعلوومە، نەکراوە خەجالہت بم
 کە من مەستی ھەوام، کە ی باوہ^(۳) ئارام و لەسەر خو بم
 ئەبێ مەدھۆش و بەدەست و سەراسیمە حەوالہت بم
 لە باغی حوسنی خەلقا، چی بلیم، بەو جۆرە خولقاوی
 منی حەیران تەماشاجیی، ھوما ی ئیقبا^(۴) و تالہت^(۵) بم
 وەکو شیعە دەبێ بۆ مۆری^(۶) بەرسەجدەم لە مزگەوتا
 ھەمیشە سەر لە بەر تاقی ڕۆو ئەو ڕێزە خالہت^(۷) بم
 ئەگەر تۆرا دلّە شەیدام لە دەستی ناز و ئەتوارت
 ئەبێ گەوھەرفشان، شیرین^(۸) زمان، پەیکی دەلالہت^(۹) بم
 مەگەر ھەر وہک جەواھیر سەنجی^(۱۰) سەردەرچوو لەجیبی یاقووت
 لە بازار موشتەری لە علی لەب و ئەو کۆلمە تالہت بم
 ئەگەرچی من جەوانمەرد و ئەمیری مەیکەدە و «ھیزا» م
 لە خومخانە ی ئەوین، فەخرە کوتی شەربە ی سووالہت^(۱۱) بم

(۱) گرالہ: تاپۆ، ڕیخت. (۲) ڕوو لەخوین دەم: ڕووم لەخوین ھەلژەنم. وەکو ئەلین چارەکەم لە خوم دەم: واتە لەخوم ھەلکێشم. (۳) باو: ڕەسم و عادەت (۴) ھوما ی ئیقبا: بازی ئیقبا و بەخت، لە کۆنا ڕەسم بوو بۆ تایین کردنی پادشای تازە لەجیبی پێشوو بازبان بەرداوە، بەسەر ھەر کەسیکەوہ نیشتبیتەوہ کردوویانە بەپاشا. جا بەو جۆرە بازە وێژراوە «ھوما ی ئیقبا» واتە بازی بەخت. (۵) تالہ: بەخت ئەو وشە بەکوردی کراوی وشە «طالع» واتە بەخت. (۶) بەردە مۆرە: بەو بەردە ئەلین کە شیعە ئەبیتە بەر سوجدەکەیان تاکو سەجدەگاکەیان سفت بێ. (۷) ڕێزە خال: بە خالی وردی چیرە ی خۆشەویست و تراوہ. (۸) گەوھەرفشانی: واتە گەوھەر ھەلژاندن، کنا ییە لەقسە ی جوان کردن. (۹)

دەلالہت: نازدان و دلخۆشی دانەوہی کەسێ کە زیز بووہ. (۱۰) جەواھیر سەنج: جەواھیر تاقیکردنەوہ و جەواھیر ناسین. (۱۱) باو بووہ لە مەیخانان زیا تر لە شەربە ی سووالہت: واتە لە شەربە ی خاکی سوورۆکراوا مە ی خووراوہ تەوہ، ئەلێ ئەگەر کوتی شەربە ی سووالہت ی بەری مەیخانە بم فەخری پێ ئەکەم. جا مەیخانە لە ئیستیلاھی عارفاندا واتە موحەببەت خانە. یانێ تەکیە و جیبی ڕاز و نیاز. تا تۆ مەرامت کامیان بێ.

خال خال

موتالای پڙه‌کاری پښه‌کار^(۱) که‌ی سه‌هل وائسانه
 ته‌وی له‌و فنه‌نه‌دا پټی وایه زور ئوستاده، نادانه
 به‌چی ته‌شبییه‌ نه‌کا ته‌و قامه‌ته مه‌وزونه^(۲) بټی عه‌بییه
 ته‌لټی وه‌ک سه‌روی نازاده له‌کوټی ته‌و سه‌روه و جوانه
 نه‌که‌ن ته‌شبییه‌ی کولمی نازکی سووری به‌سیو یاخوټ
 ته‌لټین لټوی ته‌لټی له‌علی «خه‌جستان»^(۳) و «به‌ده‌خشان»^(۴)
 وه‌یا چاوی ته‌لټی ته‌ست‌یریه‌ی ئاسویه ته‌دره‌وشی
 به‌لام په‌روین^(۵) و ته‌ست‌یره‌ی به‌یان که‌ی وادره‌خشانه
 ته‌لټین په‌وتی ته‌زه‌رو^(۶) ئاسایه له‌نجه‌ولاره‌و و عیش‌وه‌ی
 خه‌یال ته‌نگیز^(۷) ته‌لټی بوټووت له‌خالخال^(۸) خه‌رامانه
 ته‌لټین سووری سه‌ری کولمی نمونه‌ی ئاوری عیشقه
 وه‌یا ئاوه‌رنگی هیند تاله‌ چمان خوټینی شه‌هیدانه
 ته‌لټین حه‌لقه‌ی کلافی مووی میسک و عه‌نبر و عه‌طره
 له‌کوټی چه‌پکه‌ی گوټ و سونبول ودها بیخوټ و فه‌تانه^(۹)
 ته‌زه‌روی خوټ‌خه‌رام^(۱۰) ی من له‌خالخالی خه‌یال‌مدا
 چ بټی و یجدانییه‌ بیژن ته‌لټی طاووسی ریضوانه
 نیگاری سه‌ره‌ه‌واران و بوټی په‌عنای ته‌وینی من
 له‌وینه‌ی کوا په‌ری فامه‌، له‌خیلټی میری بابانه
 ته‌لټین (هیژا) دلټی پټ‌داوه، گیانی‌شی بوټی ته‌یدا
 ته‌لټیم عاشق که‌ راسال بټی، ته‌وی لای هیچ به‌بټی گیانه

(۱) کردگار: خالق، خوا. (۲) مه‌وزوون: ږټکوپټیک. (۳.۴) خه‌جستان و به‌ده‌خشان: ناوی دوو شارن کانی له‌علیان به‌ناویانگه. (۵) په‌روین: ئه‌ستیره‌ی هیښوو. (۶) تزه‌دو: مریشک و که‌ره‌شیللی جه‌نگه‌لی که ږه‌وتیان زور جوانه. (۷) خه‌یال‌نه‌نگیز: خه‌یال‌ه‌لخړین، ئییلهام به‌خش. (۸) خاله‌ال: ناوچه‌یکه‌ی نازربایجانی ئیرانه که لکاو به جه‌نگه‌له‌کانی ناوچه‌ی تالشنه‌وه و مریشک و که‌ره‌شیللی جه‌نگه‌لیی زوره. (۹) فه‌تتان: فینته‌نه‌نگیز، فریبه‌نده. (۱۰) خوش‌خه‌رام: خوش‌ره‌وت.

بى تۆ

دَلَم تهنګ و تهنم بيماره بئ تَو
 حه واسم پهرت و رَوَح بيازاره بئ تَو
 هه راسان و مه لول و دهردهدارم
 دهر و نم زام و ، بئ تيماره بئ تَو
 به جئ ماوم له کاروان، که و ته کارم
 له تَو بئ به هره، بارم لاره بئ تَو
 له چاوم نه شکی سوور و خوږ په وانه
 چمان سهيلي جهم و رووباره بئ تَو
 له دَلما سووسه يي هيو ابراهه
 ژيانم ژان و ناهه مـواره بئ تَو
 وه لاتئ مولکئ دل خاپووره خاپوور
 به راس بئ يار و بئ غه مخواره بئ تَو
 عيلاجئ دهردي کاريم زور گرانه
 شهوم شـيواو و رَوژم تاره بئ تَو
 پهريشان خاتري سه و دای نه وينه
 غه ريبئ ناوهدانئ و شاره بئ تَو
 له کوئ نارامئ بئ و چوَن دابركئ
 شهو و رَوژ کاري هاوار ياره بئ تَو
 وه کوو فـرهاده له کيوي بيستوونت
 له رهنجئ بئ وهرئ و بئ باره بئ تَو
 نه لئـي گـيانه (به هـيژا) چاره چاکه
 نه لـيم چاري چـيـيه بئ چاره بئ تَو

تەلانى

تەلانىم^(۱) بىر مالى چەم و خەم^(۲)
نەمامى ھاتە بىر قاپى بەئەستەم
دەرى لىم كىرگەن بىر بىرگەن بەنازۇ
دەتايواو لە شەرمە ھەروەكە شەم
تەزى دىدارى جىوانى و بەرقى دىدەى
دلى لەرزانىو و دامنە تەلانىم
سەلامم كىر و پىم وت ئەى كىچى چاك
خەم ھەروە نىشتەجىن لىرە لەگەل چەم
بىزەى گىرت و سەرى داخست لە شەرمە
وتى: خەم ئاشنا و شەم^(۳) چوون بەرەو چەم
دەيانويست بىچە گوتى كانى و سەراوى
چەم و خەم كەن، بەجووتە دوور لە عالمە
وتم باشە بەقورىان سەيرى بالات
موجازە بۆ دلى داماي خەستەم
وتى زانىم زەدە و زامانى بۆيە
خەزم كىر دەرگى ئولفەت ئاوەلا كەم
وتم مادام كە وايە سەروى ئازاد!
دە بى پەردە لەسەر ئەو پازە لادەم
دەمىكە شىت و شەيدا و دل لەلاتم
پەرىشان حالەم و ھەردە و چەواشەم^(۴)
ئەگەر تا ئىستە خۆم گىرت، لىت دەترسام
بەلاتو وانەبى پىكرى تازەم
لە پۇژىكۆكە چىپاندە بەلاما
بە سوارىي ئەسپى ئاھووسانى^(۵) «ئەدھەم»^(۶)

وەك شاھىن^(۷) دلى شەيدات رىفاندىم
بە شوپىن تۆم، ناتگەمى، سەلتە^(۸) و پىادەم
ئەگەرچى ھەولتى زۆرم دا بەدووتا
منى پى خستوى لەنگ ديارە ناگەم
بە رۆح و گىيان و دل شەيدا بەشوپىن تۆ
كە بەشكەم خۆت پىرى كەى جامى بادەم
بەئاوات بووم كە ئىزنىم دەى سەرتە نىجام
لە كۆى^(۹) سەوداى خەما خىوتە بەپاكەم
لە (ھىژا) ناوەشىتو بى ئەدەب بى
نەزاكەتبارە سوۆزى داغى^(۱۰) سادەم

(۱) تەلانى: خۆراك، شتومەكىكە كە لەسەر خەفتەدا ئەيىبەن بۆ بووك لە باوانەو، جا ئەلەين تووشە و تەلانىيان بىر بۆ بووك. (۲) چەم و خەم: ئەتوانى ناوى دوو كىچ بى وە ھەروەھاش بەدەم باسى غەرام و عىشق ئەوترى. (۳) شەم: ناو، وەكورتىراوئى شەمە و اتە مۆم. (۴) چەواشە: سەركەردان سەرىشتىواو. (۵) ئاھووسان: ئاسك وىنە. (۶) ئەدھەم: ئەسپى رەشكويت. (۷) شاھىن: نەوعىكە لە ھەلۆ. (۸) سەلتە: پىادە. (۹) كۆ: گەرەك. (۱۰) خوازىنىي بەئەدەبى خوشكى، خوازىنىي خەم لە چەم.

له تاو شمقاری^(۱) شوومی نهفسی جادووم
 گه لئ بیزار و خهسته و مات و ماندووم
 له گۆلی مه ند و ئاوی صاف و پروونا
 دل ئارا بوو سه مای نهفسانهیی قوم^(۲)
 له پر هارژه و شهقهی شابالی شمقار
 شکاندی شاپه ری نهفکاری زیندووم
 که قازم پۆلی شیواو، بالی گرتۆ
 په کی کهوت زیره کی و، مات مام و تیاچووم
 نه بی بۆ چ وهی^(۳) له مل بی وهی بئالی
 سزا بدریم له پیتی ئاسایشی زووم
 چ مهینه تباره بی تاوان بچیژی
 عه زابی بی جیههت بهختی خه والووم
 گرانه لام که زانا و هوشمه ندان
 له لایان وابی من بی حال و خه وتووم
 په وایه جار بدهم تا دهنگم نه روا
 به جیییه بیر و هوش و زۆری بازووم
 له خۆرا تیک نه دهن کۆشک و که لیم
 هه رامه هه لته کین دار و پردووم
 که ین وا ناژنه ون ئاههنگی گیرام
 ته رانه ی ژین نه خوینی مورغی یا هووم
 بولنه ند و پایه به رزه رۆحی بی دار
 به کاره هه روه کوو زوو شان و باهووم
 له کووی دهر بهس چه رنه ند و دهنگوباسی
 قسه ی پووچی، یه کی دوو یاری به دخووم

به جی ناگا دهم و دووی کویر و هه رزه
 به ئاسان قالب و پر پیستی هه ردووم
 ده می که خوم نه پاریزم، له نادان
 به راستی له و قه بیله خه لکه ماندووم
 نه گهرچی هه رزه، دانم لی نه ساوی^(۴)
 به لام (هیژا) م، بولنه ند بوج و بارووم

(۱) شمقار: مه لیکى راوچیی قه وییه که به لای گیانی قازه. (۲) قوو: کرمانشانی، بیتچاری، فارس
 به گشتی به قاز نه لین. (۳) وهی: به لا، موصیبهت. (۴) دانم لی نه ساوی: ئیستیلحه یه عنی هه رزه شم
 لی نه کا.

گهړدکي خه راباتيان

وهرگيټر اوى غه زه لټکي مه ولانا جلال الدينى رومي (ديوانى شه مسى ته بريزي) يه

مه کوى خه راباتى عيشق، نهر بزاني له کوټيه
 که عبهت له بير نه چيتو، قيبلهت لا جيبه جيبه
 له که عبه کوانى خه بهر، له قيبله کوانى نه نهر
 له هه ردو و کوا تپه پري، پروت له غه يري خوى کټيه؟
 ساقى که روى نه زه ل، شه رابى نه له سستى دا
 مه سستى له سهر مه خمورا تا نه بهد هه خدييه
 نيمه به مهى مهس ده بين، سهر خوشى مهى به خوټه
 کاتى که گشتى خوټه، چوڼ و بو کى به کټيه
 با بهس بى پارانه وه، پروه و خه رابات برى
 پروا، پيرى خه رابات، په يامى شادى پټيه
 نه گهر به راس عاشقى، له لاله و پاره گه پري
 چونکه نهو به زم و باوه، ريبا و ته زوى لټيه
 له گهل خه راباتيان، که پان و پوره رټيان
 زو و به مه نزلتى مورد نه گهى چون راس ته رټيه
 چوڼ به لا تو خاموشه، کووردهى خه رابات نشين
 کاتى ته واو ته پ و دووت هه ريبى خه لکى نه وټيه
 شانازى ته ورټيزيان، شه مسى (هټرا) ي دين يه قين
 له گشت تاوانى بهرى و، دوور له نهرى و نه رټيه

چهرخى چه پخوون

دلّم که يلى جه فای گه ردوونى دوونه
 که يار و ياوه رى جه رده و چه توونه
 نهوى نازاده و وربا و دليـــــــــــــــــره
 دوچارى گه وچ و گيرودهى جه بوونه
 دلّم هه موارى ناکا سهير نه کم و
 نهوى جواميړه، بازيجه و زه بوونه
 ده ميکه نه م به سستم پى گرانه
 گـــــــــــــــــلاراوى^(۱) دل و روج و دهروونه
 هه تا کهى چهپ ده سوورى چهرخى چه پخوون
 هه تاکه ي به ختى دانا سه رنگوونه
 فه لک تا کهى «زه لانى»^(۲) ناخه وټينى
 «شه مال» بو نايى هه سوزدى «سه بوون»^(۳)
 ده ميکه روجگار مهينهت به کوټه
 مه تاي نابابى، سه ربارى فسوونه^(۴)
 به داخوژير و پير، کارزان و وربا
 که ناره و، گه وچ و لاري رينموونه
 که من پيم وايه بورجى که وکه بهى خه م
 له پرو خانايه، قالوردهى هه سوونه^(۵)
 وهرن يارانى زانا نيس ته مه تلّه ب
 له سهر تياچوونه، يا بوون و نه بوونه
 گه لى ته نگه مه ساف^(۶) بو بير و ته گبير
 ته کان پټويس ته چار، بى چهند و چوونه
 له رادهى پر مه ترسيده په کت کهوت
 سهر نه نجامت، په شيمانى و نه بوونه

عیلاج و چاره پیش قهومان به جیییه
 بلایی خوش هات ئه وی پیش هات، جنوونه (۷)
 مه لئی (هیژا) له جووج و توند و تیژه
 له هه سه رده تدا، گه رووی گیراوو توونه

(۱) گلاراو: بێ ئارام، وه قهره لێ پران، موضطرهب. (۲) زه لان: بای وشكه زوقمی زه به ندی پایزی سارد. (۳) بای گه رمی هاوینی مه سموم: كه زۆرجار خه لك ئه كوژێ. عه ره ب «سموم» ی پێ ئه لێن، وه بای تایبه تی ناوچه گه رمه سپره كانه. (۴) فسوون: فیل و كه له ك: فریبدان. (۵) هه سوون: كو له كه ی ناوه راستی ده واره، پێم وایه ریشه كه ی له گه ل «ستوون» ی فارسییا كه به مه عنای بایه وه كو له كه یش به كار ئه بری، یه كێ بێ. (۶) مه ساف: مه یدان، فورسه ت، ماوه. (۷) ئه وی پیش هات خوش هات: مه ته لێکی كوردیییه له باره ی ئه وانه وه ئه وتری كه بێ ئبراده ته سلیمی پیشه اتن.

جهوری فه له ك

فه له ك شه لئاخی (۱) پێ كردم، برا كه م
 له جه ننه ت كه ی نیازم وا بوو را كه م
 له كو ی من لێ پران ته ركی وه ته ن كه م
 له گه ل عه شقی خوداییدا جه فا كه م
 دلم كه ی پێوه بوو كه وسهر سه راوی
 له سه ر ده ركهم، له دۆزه خ جیگه چا كه م
 خه یالم كوا بوو گو لزاری وه لاتم
 به جی بێلم له سه حرادا سه را كه م
 له گو لگه شتی وه لات و سه رسه راوی
 ببوورم لای سه راب خێوه ت به پا كه م
 له گه ل په نجیه قه ده ر چۆن په نجیه لێ ده م
 یه خه ی گرتم، له چی چوون و چرا كه م؟
 له گه ل كلکی قه له م چی بكه م كه نه شك
 حه زم لێ بوو، كه په نجۆله ی دوو تا كه م (۲)
 به لام نه كرا، فه له ك وا كو لێ پێ دام
 له مشتومر (۳) هه تا بكری حه شا كه م
 خه یالی كورده واری دی به سه رما
 دلم وا پێوه بال و په ر په یا كه م
 له شه ققه ی بال بده م تا به ندی شاهۆ (۴)
 به سه رووی سه ر هه وار ده ردم ده وا كه م
 به ئه و خوایه ی كه ئه كوانی به پا كرد
 ده كو شم بێ وچان تا ده ركی وا كه م (۵)
 برۆمۆ بو به هه شتی نیشه تمانم
 له رتیا مال و گیان و ته ن فیدا كه م

دهغهڵ پیتی وایه دووری لیتی ئەخیزی^(٦)
 له بیرم باتهوه چۆن چار پهیا کهم
 ههناسهه بێ نهشهی سهوادی وهلاتم
 له سینگا چهپسه تا چهشرو ههلا کهم
 بهلام مهنگ^(٧) و ههله و گیتز و نهفامه
 مهگهر وهستاوه قهت ههول و وهلاکهه
 به هینای^(٨) کوردهواری مهسته (هیتزا)
 ههواي کوردی بلتین تاکو سهما کهم

(١) شهلتاخ: شهرفروشی و گهروگور. (٢) دووتاکردن: شکاندنهوه، دوولاکردنهوه، دهقکردن، واته
 شکاندن. (٣) مشتومی: نيزاع و چنگه پرچن، شهکردن. (٤) بهندی شاهۆ: زهنجیره کیتی شاهۆ،
 سلسله کیتی شاهۆ. (٥) واکردن: کردنهوه، بازکردن، دههکه واکه، دههکه بکههوه له بنههتا وشه
 «وا» کردن، بازکردنه، جا له ئیعال و ئیبدالی کوردییا «و» به «ب» و «ب» به «و» تهگۆردی. جا «باز»
 بووته «وا» و بۆ سووکی لهسهه زمان «ز» کهشی فری دراوه (حذف) کراوه و وشه «وا» به مانای
 کرانهوه بهدی هاتوه. (٦) لێ خیزیان: لێ هاتن. ئهوهی لێ ئەخیزی. واته ئهوه کارهی پێ ئەکری. (٧)
 مهنگ: وێ، گیتج، تینهگهیشتهو. (٨) هینا: نهسمه، سهوه، سووسه.

مه‌یخانه

دهرکی مه‌یخانهه لهسهه داخهه سه‌ری شه‌و^(١) تا سه‌حه‌ر
 خۆم و خومه‌خانه و خوم و خومه‌گه‌ر، ته‌ک و بێ ده‌ردی سه‌ر
 تا له نه‌شه‌ی جاهی ساقی مه‌یکه‌ده‌ی مه‌ستانی ده‌یر
 که‌یل و سه‌رخۆش و سه‌مه و خه‌ندان سه‌هینی بێمه‌ده‌ر
 وه‌له‌یه‌ی شو‌ر و نه‌وای گه‌رمم موغان^(٢) بێنیه‌ته‌ خول
 تا له (مه‌ر)^(٣) ده‌رچن به‌ره‌و مه‌یخانه‌کانی ناو گو‌زه‌ر
 جا له‌وێ جه‌م بن هه‌موو شو‌ریده‌کانی به‌زمی جه‌م
 پوخته‌کانی^(٤) تینی کو‌وره و سو‌وخته‌یی بو‌ریان جی‌گه‌ر
 به‌رگی ته‌سلیمی فری ده‌ن، بێنه‌ گه‌ردش پر له شو‌ر
 قاله‌کانی^(٥) ماجة‌راجۆی^(٦)، هاو‌لانی، کو‌وزه‌گه‌ر
 ده‌نگی ئاهه‌نگی نه‌وای مه‌ستانی ئاسانه‌ی نییاز^(٧)
 سه‌ر به‌ نازانی سه‌ما خول دا به‌ره‌و خوم بێ خه‌به‌ر
 سه‌ر سه‌رای سه‌ودا سه‌رانی سه‌ر زه‌مین پر بێ له‌ بوت
 تا سه‌ما که‌ن پیکه‌وه شو‌رشگه‌ر و شو‌ریده‌ سه‌ر
 کو‌ری^(٨) مه‌ینۆشانی به‌زمی مه‌یکه‌ده‌ی یه‌که‌رنگی جا
 جاری مه‌ستی بۆ ده‌ن، سه‌وداسه‌رانی با هونه‌ر
 کو‌نۆ خونی‌اگه‌رانی^(٩) ساز و سو‌ز، مینا به‌ده‌ست
 ئاگری ده‌ن په‌نگی مه‌ینه‌ترای^(١٠) من و تو‌ی بێ ته‌مه‌ر
 موخته‌سه‌ر (هیتزایه) ته‌ئیری نه‌وای ئاهه‌نگی حق
 به‌رده‌تاو، ئاسانه‌ بۆ کو‌وره‌ی ده‌مه‌ی شه‌یدیای خه‌ته‌ر

(١) سه‌ری شه‌و: هه‌وه‌لی شه‌و، مه‌غریب. (٢) موغان: په‌هه‌رانی ئایینی (به‌ع) که‌ له‌پیش زه‌رده‌شتیا
 باو بو‌وه. (٣) مه‌ر: که‌ورگ، غار. (٤) پوخته: سو‌ورکراوه. (٥) قال: له‌کل ده‌ره‌اتوو و دامه‌زراو
 و پیکه‌یشته‌وو. (٦) ماجة‌راجۆ: مو‌شاغیبه‌ی عه‌ره‌بی. کو‌نه‌که‌ره‌وه و نه‌ترس. (٧) ئاسانه‌ی نییاز:
 قاپی و به‌رده‌رگای ته‌مه‌ننا. (٨) کو‌ر: مه‌جم: جه‌مگا و جه‌ماوه‌ر. (٩) خونی‌اگه‌ر: ئاهه‌نگساز و،
 ئاهه‌نگگێڕ. (١٠) مه‌ینه‌ت زا: مه‌ینه‌ت به‌کو‌ل، مه‌ینه‌ت هیته‌ر.

داکەو! پێبوارى تەنگەى کۆپىر و سووت
بیرتە ئەووەڵ جار کە هاتى پووت و قووت
چنگى گۆشت و پێشە بووى، زار و زویر
دەورى خۆت سەیر ئەکرد و مووتە مووت
بەرگ و سیپالت نەبوو بەستە زمان
بى پەر و بال وەک مەريشکى ئاوەرووت
ورده ورده گەورە بووى و بوويتە لاو
دەورى گرتى نەختە نەختە لات و لووت
کاتى گەنجى رەشتى شەکل و هەیکەلت
هاتە کایە فیز و ئەتوار لووت و پووت
کەوتە کەللەت یار و یاوەر کۆوێکەى
دەورى گرتى هاوسەلیقە تاق و جووت
فیز و دەعیەت دانەمرکا و کەوتە خوێ
ئارەزوو هینایتییە باز و هەیت و هووت
نەفسى ئەممارەت هەلینای، بى خەبەر!
بۆ فزوولى و قیل و قال و شات و شووت
بژنەو پەندەم هەژارى نابەلەد
حەیفە بفرۆشى بە هەرزان ئاوەرووت
بى کەم و زیاد هەلەسەنگى کردەووت
وردبەینان سەیر ئەکەن چاک هات و چووت
کۆمەلت کردارى ئەندام سەیر ئەکا
وا نەزانی هیچ و پووچە خوێ و خووت
کاکی پێبوار خوێ مەگۆرە و سادە بە
هەرچی بووى هەروا (بەهێژا) و راست و رووت

برام، ئازادەیی سەیرانى سەر گۆ^(١)
بە ئەمرى کردگار خوێقاین من و تو
حەقى کەس کوا بەسەرمانۆ لە بوونا^(٢)
مەچۆژێر باری میننەت سا بە فیرۆ
بەدیھێنەر تەکە و لیت بى نییازە
خەتیان عەبیە، بۆ نەیرەنگ و نارۆ؟^(٣)
بەشەر! تیفکری، ئازادى گرانە
بەهەرزان دایەنەن ئەندى بەداخۆ
تەمادارى مەبە کاتى کە رۆبى
بە دەس ناییتۆ ئەیهوو تاکو بیتۆ
خەلاتى کردگار بەخشین گوناھە
مەگەر ئاسانە ئەو جورمە بە لاتۆ؟
ئەو نەشوکرێیە و کارى خەتایە
دە نەنگى بەندەگى چى دا بە دەستۆ؟
لەلای بى بەند و بار، گەوھەر فروتن
مەبەستى سووکە، بیری چى بکاتۆ
بە لایۆ قیمەتى کوانى کەرامەت
لە مەجهوول، نابەلەد چۆن سەر بکاتۆ
نەزان و گێج و بى پروا دەبەنگە
جەفەنگ ئاسانە، مات بۆچى بباتۆ
لەمێژە هەر دەلتى ئازادەییى ژیر
بەهەشتى بۆلحە گیتى بەم بیساتۆ
ئەوى تیبین^(٤) و وریا بوو و بلیمەت
لە سەودای بار و نابار لىوى گەستۆ

به زير و مال و نازی^(۵) پوچی هستی
 هومای سهریه رزی نازادی نه به ستو
 له بازاری مه تاي نازاد و دیلی
 موسه لله لای بزانی خالی نه هاتو
 نهوی (هیژا) بوو پاراستی به پیی گیان
 به مه کر و فیل و فری، نهیدا به ده ستو

(۱) گۆ: کوره، سهرعه رز. (۲) بوون: خهلق، وجود. (۳) نارۆ: فیل و کهلهک. (۴) تیبین: دهقیق، تی فکریو. (۵) ناز: طمع.

گیان نیسار

بو ناحه قمه که شهیدای نه رگسی مه ست و خومارت بم
 سهراسیمه و ته مادیار و دلّه و دووا و بی قهرارت بم
 په وایه تا سه حهر نه نووم، گلاراوم بی بو دیدار
 به دل موشناق و بی نارام، په لاهم بی و ئینتظارت بم
 له ناوجه رگهی غولامانا گه لی خوشه که من بو خوم
 نمونه ی دلبروانی حه قیقی و، گیان نیسارت بم
 وهره نه ی سهرده لیلای پروو به خالانی خه یال نه گیتز
 به قوربانی نیگای پر میهر و سه ودای جاروبارت بم
 ده می میهر و، سهری کین و، زه مانئ له نجه و و عیشوه
 به سهر گهردی عیتاب و میهر و جه وری پوژگارت بم
 نه ویدی و وصل نه ده ی پاشان فیراقت دیتته سهر شانۆ
 به شووری شه هدی نهویان شاد و، به میان داغدارت بم
 چیه نه ی شوخ! که هینده تالبی خه وف و په جای په نجه ی
 چ سیرپیکه که مه یلت لییه ههرده و تار و مارت بم
 که سهیری په ویه یی سه یرت نه که م زور دوور له تاینه
 که من واه سهر سپورده م هه ز نه که ی دلخواز و یارت بم!
 نه لیی (هیژا) ته مادیاره به کالی پی بگا و پروات
 به ویجدانم گه لی پوخته م، په وایه یاری غارت بم

ئەھلى ذەوقم، واعىظا، دەى كەم بۆلۈ دىوانەيە
 بىرو راى بى جى و بەتالە، كردهوى شىتانهيە
 خوشەويستى كەى گوناھە، عاشقى بۆجورمه، بۆ؟
 كى وتى بى ھەست و مردوو لايقە و ھەرزانەيە
 پىت وەھايە ھەرچى دۆ تۆراو، پىاو، بى خەبەر
 دۆ كە شۆرى تىا نەبى، مالى ئاودان، وىرانەيە
 شۆرى عىشقە نەشتە بەخشى بالى ئەندىشە و خەيال
 ئەى رەفيق لەكوئ ھەلات شەم، دەورى پر پەروانەيە
 سا وەرە باى بال بدە، بۆى ھەلفى بى ترس و بىم
 ھەر كە تەن دەردا بە پەستى پى شىاوى تانەيە
 ھەر مەرامى دۆلپەسەندە، عاشقانە دووى كەوہ
 كامگارى بۆ دۆل جەذبەى نەبى ئەفسانەيە
 شۆرى مەستى كەى ئەسىر و گىرى تەگبىر ماوہتۆ
 سازى بى سەودا لەكوئ گىرايە، كەى جانانەيە
 بەسبە شەيدا! سا وەرە بى باك و سەرىس جاپ بدە
 عىشق و مەستى، بى رىيا، بۆ خەستە دۆ ھىلانەيە
 گەرچى واعىظ ظاھرا ھەر مەنع و لۆمەى من دەكا
 چاك ئەزانى پەندى (ھىژا) حىكمەتە و پىندانەيە

دەشت و كىو ئاھەنگە، دەنگى چەنگە، ئاواى نەى ژەنە
 «دالەھو»^(۱) رازاوتۆ، پاكىو و، دەشتى گولشەنە
 بانگەواز كەن^(۲): كۆينۆ سىمىن عوزارانى ھەوار
 «دووزلە» و «سورنا» و «سەما» بىكاتە غەوغا و ھەرتەنە
 بەسىيە خاموشى، لە دەبرى بى نەوايىدا ھەژار
 مەرد و رەندى^(۳) پى دەوى ئەم چەرخە پر فىل و ھەنە
 ھىچ نەوايى^(۴) تا ئەبەد مەقبول و خوش ئاوا نىيە
 ئەمرو نەرم و ساز و دلگىر، بۆ سبەينى رىشخەنە^(۵)
 دۆيكە يارۆ مەست و شاد، لەم چەرخە رازى، ئىستە وا
 كار و پىشەى شىن و زارى و سىنگ كوتان و شىوہنە
 جا كەوايو ساقىيا ماتل مەبەو زوو بىرە خول
 ساز بى ھەر سازى كە سازە، بىژەننى كى نەيژەنە^(۶)
 چەھچەھەى خوشخوينى جەرگەى نەو نەمامان سەر كەوى
 شاد و كام بى ھەر دۆل تىر ئاژنە^(۷) و خەستەتەنە
 مەوسىمى گىرانى بەزمى سەر ھەوارە و «لادەوار»^(۸)
 گول كالاو لارە^(۹)، «كەما»^(۱۰) زەردو زووەردە و كۆكەنە^(۱۱)
 چارەبى ئاواتى تەن خەستە و مەلۇول و دلگران
 سەر سبەينى ناو دەوارى دۆلى كەسك^(۱۲) و دامەنە^(۱۳)
 پر دەروونى رانە (ھىژا) خوئى ئەزانى چى ئەللى
 كارى شىوانشىوہ، بى بونىادە گىتى گۆبەنە

(۱) دالەھو: كىوتكى بەرزە لەپشتى «كرد» و رىژاوى ناوچەى كرماشان كە بەھارى زۆر بەفەر و جوانە،
 خەلكى ئەو ناوچە لە بەھارا دەوارى تىا لى ئەدەن. (۲) بانگەواز: جاپدان، خەلك بانگەردن بە دەنگى
 بەرز. (۳) مەرد و رەندى: زرت و زىندووى و وريايى و چالاكى. (۴) نەوا: ئاھەنگ، بەزمى گۆرانى.
 (۵) رىشخەن: مەخسەرە، گالتە پىكردن. (۶) ژەندن: لىدانى مۆسىقى. نەيژەن: كەسى كە نەى لى

بدا. (٧) تیرناژن: تیرباران کراو. (٨) دهوار: خیتوتی مووی رهش. (٩) گول کلاو لاره: واته گولی گیا دانی گرتووه و قورس بووه «کلاوهکهی لار بووهتهوه». (١٠) گیاییکی زور به کار و قهوییه بۆ ئاژهل و حیوانات. (١١) کۆکه: کاتی دوورینی گزویگیای کیتو (پیتی ئهلین کۆکه) واته کاتی کهنندی گیای کیتو. جا که ما له پیش گشت گیا کیتویهیکانا زهره ئه بی وه ئه وه نیشانهی پیگه بشتنی گیای کیتو، چونکه زووتر بکنری تهرچکه و رهش ئه بیتتهوه و به کهلک نای. دیریش بیکه نن ئه بیتته پووش، ئیتر ئه خاصیه تهی نامیتی. (١٢) کهسک: سهوزیکی جوان. (١٣) دامه: پاکیتو.

ژانی ژین

بلایسهی سۆز و سازم عاله می گرتو، چ به ده به ختم
چلۆم بهرگه گرت مامو وه کو خۆم، دیاره سه رسه ختم
جیهانی کرده وهیشوومه، شه راره ی شوومی سووتانم
نه گۆرا سازی ناساز، گوئی نه دریا وه ختی بی وه ختم
هه موو بوو به زوغال و خۆله میش ههستی عه زیزانم
که چی هه روا بریکه ی دی زه ری گه نجینه یی نه ختم
قه ده ر وای کرد ئه گه رنا خۆله دلپاک ی پتر^(١) نه مبوو
سه به ب بی پتی به لا شهل کا و، نه گاته که وکه به ی^(٢) به ختم
ئه گه ر مه ندم به لاتۆ و نه بی، هیی ناته وانیمه
ئه بی زور بورده بار بم روو به رووی په یکارگه ری جه ختم
ئه بی بی راده هه موار که م، هه ریف، زووخاوی کردارت
دیفاع که م گیان له سه رکه ف^(٣) تا نه لین دژیای دۆزه ختم^(٤)
به لاتۆ وانه بی ئارام و پی خستووم له کردارا
ئیراده م سسته ناکیشی به دووی خۆیا ته نی له ختم^(٥)
له مه یدان ی جلیت بازبی جه می چابوک سه وارانا
چ چالا که کومه یی لی برانی شیک و خوش ره ختم^(٦)
ئه وی چییوی له ده ستم دابری^(٧) پی شهاتی زالم بوو
که کۆلی دا به من روو خا به سه رما بارووی پیته ختم
له تووفان و ته لاتومدا جه سوور و مه حکه م و (هیرا) م
شه پۆلی بی ئه مان ئه توانی شه ق کا هه لمه تی به ختم^(٨)

(١) پتر: زیاتر. (٢) که وکه به: ته شریفات. (٣) گیان له سه رکه ف: ضرب المثلیکه بۆ لیبران به دل و گیان ئه وتری. (٤) دۆزه: جهه نهم. (٥) ته نی له خت: به ده نی قه له وی ته نه ل. (٦) رهخت: زینه ت، ئالاتی ئه سپ و ماین. (٧) چییوی له ده ستم دابری: ده سته لاتنی له ده ست سه ندم. (٨) یهخت: لونکه، گه می، قایق.

چییە دیر ئاشنای سەرکێشی مەغرور!
 چییە ئاواتی سەودای ئاشنا و دوور!
 وەرە ئەو کێژی جوانی کوردەواری
 وەرە گەنجی^(١) ئەوینی پاکی مەستور
 دە خۆزگە تۆم نەدیبايی بە ئیلاخ^(٢)
 لەگەڵ خێلا نەهاتایێ بەرەو ژوور
 دلت داگیر نەکردایتم، بەجاری
 لەتاو تا سوورنەبوو ماییتۆ پێ شوور
 دە مالت وێرانیی خۆم بیستم مەبەستی
 کە رۆژی روونی لێ کردووم بە دەبجوور^(٣)
 مەگەر مەجبووری، بەو جۆرە بەسەرما
 سەرای ئاوات برووختیت و خاپوور^(٤)
 بڵی ئۆغر ئەکەم ئەمڕۆ و سەبێنی
 بنەم ئەرواتهو مەلبەندی باشوور^(٥)
 بە کام بارا، عەزیزم، شایەتیمان
 بهێنم صوبحی داغ و شامی کافوور^(٦)
 لەدەس چوون و نەچوونت چاره کوانی؟
 شەوم زاری و، سەبەیان شاد و مەسروور
 شەوی عاشق گەلێ دوور و درێژە
 ئەبێ سەبریشی بێ مەجبوورە، مەجبوور
 مەگەر نازانی پەسمە عاشق (هێژا)
 سەحەر شاد بێت و شام بێزار و رەنجوور

(١) گەنج: خەزانە. (٢) ئیلاخ: یەللاق، کوێستان. (٣) دەبجوور: درێژ و تاریکترین شەوی سالت.
 (٤) خاپوور: وێران. (٥) باشوور: گەرمیان. (٦) کافوور: مەعدەنیکە یا تەرکیبێکی کیمیاوی
 فێنکە بۆ موبالغە لە ساردییا ئەلێن ئەلێتی کافوورە.

قوربانە

قوربانە، فیدای تەکیە نشینانی جینانم
 شەیدام، مەکە لۆمە ی شەرەری شۆر و فوغانم
 لەو کاتەوێ دوورم، لە جەمی حەلقەیی ذیکرت
 دلتەنگ و مەلۆل و پەکەر و خەستە پەوانم
 ئەو هوو! لە کەبۆ ئەم دڵە شەیدایە ئەلێ من
 غەوغای دەمی مەجذووبە دەواو مەرھەمی گیانم
 شۆریکە دەسووتینێ لە پێ شاری دەمیکی
 هەللا یە کە ناگونجێ بە دەم بێژی، ئەزانم
 هەویتیکی^(١) مۆریدانی صەفاکێشی^(٢) خوداجۆی
 هۆیکە لەمەر سۆز و چلێ خەستە دڵانم
 مەسەن لەوێ پەروانەیی سووتای سیراجی
 مەردی دەوێ زاتی هەبێ تا بێژی لەوانم
 سەودایی یو دلتەخستە و سەرمەستی نەقشەبەند
 مەینۆشی وەفاکێشە لەوێ پیر و جەوانم
 جەم جەم بە کەمەندی خەمی صەبیادی خەرابات
 بەستین^(٣) و تەماداری دەمی پیری موغانم
 قوربانی کەرەمەتی، دڵ و گیانی کەمەنکێش^(٤)
 حەیرانی صەفای عالم و زانایی زەمانم
 پرووناکە چرای دین! کە بە بەر تیشکی چراتۆ
 رزگار ئەبێ پێبۆری سەرا و کۆشکی ئەمانم
 (هێژا) یە ئەو دەستی بە توگرتیی (وەسمان)!
 رزگارە لە مەکری دەدی غەدداری جیهانم

(۱) هوو: بهو هوویه ئەلێن که دەرویش له حالى څیکرا بى ئیراده ئەیکیشی. (۲) سهفاکیش: سهفا ئایین. (۳) بهستی: پهناهنده. (۴) کهمهه کیش: بهو موریدانه ئەلێن بهر له دیتنى پیر ئیراده تی پى پیدانهکهن وه رایان ئەکیشی بۆ خزمهتی پیر و حهلقه ی دیکه ی.

عالمه می تر

وهرن، یاران! بچینه عالمه می تر
 دهسهومل بین له گهل جهرگه ی جه می تر
 سه ری دهرکهین له ههیت و هووتی دونیا
 له کهین و بهینی گیتی و بهرهمی تر
 ههتا که ی پیا بچینۆکۆنه مهتله ب
 موتالا کهین غه می پیچ و خه می تر
 برۆین شایه د بگونجی چاره سه رکهین
 له زامی کۆنه بگرین مه ره می تر
 بکۆشین به لکه ریگای پیا کهین
 بچینه جهنگ و غهوغای وهره می تر
 ئەگونجی بازره قه ی چه خماخی تازه
 بزووسکی ههلبگرسینی شه می تر
 پهیا بى پههنوما یی ریگه دهرکا
 بهرهو کۆشک و سه رایى مه حره می تر
 ئیتر به شکم هوما ی ئیقبا لی ئیمه
 نه هیلی بیته بهر خامه ی خه می تر
 خیره دمه ندانی هوژ، وربای خه ته ر بن
 جلّه و نه درپته دهس، که مه ته رخه میتر
 ئیتر مهیدان نه ده ن بى پهویه هه روا
 بمانان غه له ت بۆ ماته می تر
 له کهل هه لپی ستاره ی شادمانی
 پشووی دهریکهین تا سه رده می تر
 به رهنج و رتبه رى و ئایین و زانین
 بچینه سه ر سه راو و لاچه می تر

ړهنجی فـهـرهـادی^(۱) بدهیت و جیتی بهیـلـیت و پړوی؟
 شیتى دل خوش کەى به گیتی و کەين و بهين و هاتوچوی
 بۆ بکیتـشى مـهـينهـتى نابار و ناههـمـواری ژين
 کاتى بۆ دووری له دیدارى عهـزیزان غهـم بخوی
 مایهـی ژين و حهـیات و کامهـرانی! دل لهـلات
 مهـينهـت ناوای عیشق ئەبشکیتى بهـدووتا کو بهـکوى^(۲)
 من که عیشقى خۆم بهـسهر لهـوحهـى دلۆ ههـلکهـندبى
 نهـخشی پرووى سهـنگ، کوا دهـچیتۆ؟ جاويدانه خۆ بهـخوی
 تیکهـلى پۆح و تهـنه سـوۆزى ئەوينى ئاورين
 داغه ههـرچى موورپهـگى تـيـدايه بافت و تار و پوی
 سهـر ههـتا پيم سکلە، پشکوويه دهـسووتى بى وچان^(۳)
 عالهـمیکی گرتـهـوه، بۆسووی پرووزانى بهـسووی
 کوا دلـى وا داغ نهـبى، ئاگای لهـدرده و ههـست ئەکا
 کى ئەزانى غهـیری عاشق سوۆزى سهـودای پر شکوی
 وهـصفى دلـسووتاوى تاوى عیشق ناوـيـژى بهـدهـم
 حالـه^(۴)، دهـتوانى که ههـستى کا فوغان^(۵) و گوفتوگووی
 دل ئەگهـر مایهـى هیواى تـيـابى بهـهیچى نابهـزى
 وا لهـکوورەى ئاورى عیشقا غهـمى بۆ بۆ بخوی
 گهـرمهـشینی نیوهـشهـو ههـى داد و بى داد تا سهـحهـر
 سوور ئەکاتۆ ناو دلـى سهـنگینی (هـیـژا) تۆ بهـتوی

(۱) ړهنجی فـهـرهـادی کینایهـیه له ړهنجی بى سهـرهـنجام و بى هووده. (۲) کو بهـکو: گهـرهک بهـگهـرهک.
 (۳) بى وچان: بى پشو، بى ماتلـى. (۴) حال: ههـر زمانى حال ئەتوانى چۆنایهـتیبى ئاورى عیشق
 تهـفسیر بکات. (۵) فوغان: شپوهـن.

ههـلـهـى پیت وابى بیکاره و که نهـفتم^(۱)
 که تۆ دوپرى يهـتیم^(۲) بى، من سهـدهـفتم
 بهـلاتۆ و نهـبى، لیم بى نـيـیـازى
 له بیرت بى که هوی شان و شهـرهـفتم
 ئەگهـر تهـننازى^(۳) جهـرگهـى مهـهـروخانى
 منیش نازاده گهـنجى باههـدهـفتم
 لهـسهـرکیتـشى گهـړى! نهـرم و نـيـان به!
 ئەگهـر پیتی زیادى راکیـشى تهـرهـفتم
 عهـزیزم بویه توند ناییمه جهـنگت
 که روودهـریاسى کو نه و سهـلهـفتم^(۴)
 وتم پیت راست و پروت گهـوهـر پهـسهـندم
 له کیت بیست موشتهـریی موره و خهـزهـفتم^(۵)
 جهـواهـیـریان نوواند هاتم بهـدووتا
 ئەگهـرنا بى ئەساس خوړى نهـکهـفتم
 خولم دهن زووگهـش ئەمۆ، ئەمهـه پشکو
 له ئاتهـشـبازیا داغتر له تهـفتم^(۶)
 پهـریشانى پهـشیمانیته رۆحم
 له پيش سهـهـوا ههـراسانى ئەسهـفتم
 يهـقین دلـسوۆز و یارى تویه (هـیـژا)
 ههـلـينهـگرپنى چاکه چاهى نهـفتم^(۷)

(۱) که نهفت: پهـکهـوتوو، لیکهـوتوو. (۲) دوپرى يهـتیم: به مرواریبى ئەلین که تهـنیا بۆ خووی له
 سهـدهـفیکا بیت. (۳) نازدار و پیکهـوتوو: تهـنناز. (۴) سهـلهـف: پيشینه، راپردوو. ئەجداد. (۵)
 خهـزهـف: موورووی بى قیমেـت. (۶) تهفت: تهـلینهـى ئاورى یا چاتر بلـيـين زوغال گهـش کردنهـوه. (۷)
 چاهى نهفت: بیرى نهوت.

ده سهیری بهژن و بالای کهن ئەلێی سەروی گولستانه
 سەرنجی دیمەنی مایه‌ی ژیان^(۱) و شیره ژن جوانه
 تەماشای زولفی ئالۆزاو^(۲) به هەر حەلقە‌ی دڵی بەنده^(۳)
 به سەر شان و سەر و ملیا که په‌خشان و په‌رتشانه
 به سەر هەرتاری گیسوویۆ دڵی به‌سراوه‌تۆو دیله
 «تعالی الله» په‌ری روو چەن قەشە‌نگه‌! مانگی تابانه
 له سه‌یری کۆرپه‌یی نازی، که تیر نابێ به‌نی ئاده‌م
 له باوه‌شیا ده‌لێی به‌چکه‌ی په‌ری یا حووری ریضوانه
 خه‌تام کرد و به‌سه‌رچووم^(۴) کاکه‌! شێرکۆ زاده‌یه‌ی رۆڵه‌ی
 نه‌وه‌ی سولتانی ئەییووی و صلاح الدین و بابانه
 ده‌ده‌ردی قوڵ و بازووی تۆ گرم ئە‌ی شیره‌ژن! چونکه
 چه‌کی گیانبازی بۆ هۆز و فیداکاریت له‌سه‌ر شانه
 گه‌مه‌ی مندالی ترساوو بزرکاوت جیگه‌ر ئە‌ه‌ری
 بزده‌ی لی دێ به‌ ناز ئە‌مما. له‌ ناله‌ی تۆپ هه‌راسانه
 قله‌ی شه‌صتیری^(۵) دوزمن وا له‌گویتیدا و ده‌نگی په‌شاشی
 ئە‌گه‌ر ناوچاوی تیکداوه و دژاوه و مات و هه‌یرانه
 وه‌ها باردی کورم سوۆی ئە‌بیته‌ قاره‌مانی کورد
 ده‌ دایه‌! موژده‌ بێ! رۆڵه‌ت به‌ بێ شک مه‌ردی مه‌یدانه
 له‌گه‌ڵ شیر چۆته ناو‌خوینی خه‌بات‌گێڕان و گیانبازی
 فیدایه و مه‌رد و (هێژا)یه، کوری دلسۆزی کوردانه

(۱) مایه‌ی ژیان: هۆی ئیدامه‌ په‌یداکردنی ژین، واته‌ ئافره‌ت. (۲) ئالۆزاو: دژباو. (۳) له‌ناو هه‌ر ئە‌لقه‌یه‌یکێ زلفیا دڵی دیله. (۴) به‌سه‌رچوون: ئیشتیبا‌ه کردن. (۵) قله‌ی شه‌صتیر: پزکردنی مه‌تره‌لۆز. ئە‌م پارچه‌ هۆنراوه‌یه‌م به‌پیشنیاری خوشکی خوشه‌ویست و ئازیز «سوره‌یا» موفتی زاده له‌ شاری «سانه‌وره»ی کالفۆرنیای ئە‌مریکا هۆنده‌وه، هه‌لبه‌ت سووژی مه‌به‌سته که وێنه‌ی ئافره‌تیه‌کی گه‌نجی خه‌بات‌گێڕ بوو که له‌په‌وه‌که‌دا کۆرپه‌ی له‌باوه‌ش و چه‌کی له‌شانداندا نیگه‌ران و هه‌یران، به‌لام وه‌ک شیرێ زیبان دانیشتیوو، واز و وریا سه‌یری ئاسۆی ئە‌کرد و چاوه‌دێی پیشه‌هات و ئاماده‌ی خه‌بات بوو.

بۆ پلویووشی جه‌فا پی‌ویسته‌ کام با هه‌ڵبکا
 خه‌وش و خالی شیوی نه‌گبه‌ت ئاوقه‌دی جه‌نگه‌ڵ بکا
 کام ته‌وانا بیته‌ مه‌یدان دێوی به‌دخوو رابری
 تا نه‌ییلێ چینی مه‌زلووم موسته‌لای گێچه‌ڵ بکا
 وا ده‌ره‌ندووی کا ئیتر بۆی نه‌کرێ به‌دکاری ده‌غه‌ل
 داو و پیلان بۆ هه‌ژار ری خات و کار سه‌نبه‌ل بکا^(۱)
 بۆ فربیی خه‌لکی ساده‌ بیته‌ خول ناکه‌س به‌تاو
 داخوړی بێ غه‌م له‌ خه‌لکی بۆ چه‌پاو^(۲) قول هه‌ڵبکا
 مالی کورد و تورک و ئە‌رمه‌ن، ئازه‌ری و عاره‌ب هه‌موو
 دا‌مالی و خوینی گه‌ور و داسنیی تیکه‌ڵ بکا؟
 باره‌شی توند و زه‌لانیکی زه‌به‌ن پی‌ویسته‌ بێ
 تا خه‌تا‌کار و ده‌غه‌ڵ ده‌سته و ملی ئە‌نجه‌ڵ بکا
 جا هه‌ریمی ژینی ئینسانی ته‌واو پاک کاته‌وه
 دێو و عیفریتی سته‌م (هێژا) ده‌له‌^(۳) و به‌رپه‌ڵ^(۴) بکا

(۱) سه‌نبه‌ل‌کردن: ظاهرسازی و راسته‌قینه‌ ون کردن. (۲) چه‌پاو: تالان. (۳) ده‌له‌: خوێری، سه‌گی به‌ره‌للا. (۴) به‌رپه‌ڵ: په‌جم، به‌ردباران.

گەنجی ئازادی

سەرم پەر بوو لە سەودا^(۱)، داخەكەم هیچم نەهێنەدی
لە گشتی پەر بەهاتەر بوو، بەلامو، گەنجی ئازادی
نە تەنیا من بە ئۆمێدی گەیین بەو بارە خۆم فەوتان
ئەوی ئازادی خەواز بوو کە بوو ھاوار و بێدەدی
ئەگەر راستت ئەوی «عەنقا»^(۲) بوو تەبیری بۆرچی سەرەستی
لە «جابلوقا»^(۳) دەبی کر^(۴) بێ لەلانا مورغی ناشادی
لەناو کوورە جەهەننەمدا «سەمەندەر»^(۵) وێنە لانی بێ
ھومای سەرەستی هێند پوچ و قسە ی بێ تامە بونیادی
وشە ی پوچی عەدالەت ھەر فرۆفیلتی من و تۆبە
ئەوی وا ناتەوان بوو کە ی ژنەویا داد و فەریادی
بزانی حەق ھەمیشە ھەر، لەگەڵ زۆردار و ملھور بوو
ھەژار و ناتەوان ئەروا و لە بیر میژووش ئەچێ یادی
وەرە ورد و بەدیققەت سەیری ژینی جانەوەر کەین، با
بزانی چۆن دەخوا زالم وەکوو ھار، بێچووە ھەمزادی^(۶)
لە خیلقەتدا وەھا باو، کە ملھور خواوەنی حەق بێ
ھەژار داماو و بێ بەھرە و نەبیسری تا ئەبەد، دادی
حەقی مەزلووم، سزای زالم، عەدالەت، ھەر قسە ی پوچە
لەسەر کاغەز ئەنووسری، بۆ من و تۆ، جووان بە ئۆستادی
نیظامی خواردن و خوریا لە کەونا باو، ناوەستی
بە حوکمی فەلسەفە و ئاین، لەکوێ وەستاو، شەددادی
عەدالەت نەبەییە، یاری عەزیزم، نابێ مۆتلەق بێ
خیالاف خیلقەتە، کوانی مەھار^(۷) ئەکرێ بە جەللادی^(۸)
بەداغیۆ زۆر سەری نایۆ ئەدی و، فەیلەسووف و ژیر
پەيامبەر چەندی دیقی کرد لە حەسەرەت رەنجی بەربادی

خەیاڵت خاوە پیت وایی، دەبی دنیا بەجەننەت کە ی
مەحالە بۆت بگۆری تاروپۆی و خوویی بونیادی
دە قەلبی ماھییەت^(۹) لەکوێ کراو، کەینی گونجاو
نەکە ی ئەو ئیددیعا تا پیت نەلی: فەھمیدە! شەییادی
بە مەنطیق نەرەوا یە بۆ بەشەر دەعوای مەلەک بوونی
لە ناحەق بۆ بکیشی، دەعیە زل! رەنجیکی فەرھادی
گەلی (ھێژا) ی لە رادە ی خۆت وەدەر ھەنگاو نەیتی عاقل
بە مەیلی کەس نەنیشە مۆرە ی جیھان، دۆراو نەرادە ی

(۱) سەودا: ئارەزوو، ئارمان. (۲) عەنقا: تەبیری ئەفسانەییە. (۳) جابلوقا: ئەویش دەشتیکی ئەفسانەییە. (۴) کر: نووستنی مەل بەسەر ھێلکەو لە ھیلانەدا. (۵) سەمەندەر: مەلکی ئەفسانەییە ئەلین لەناو ئاودا ئەژی. (۶) بێچووە ھەمزاد: بێچووی لافە دوانە (توام) ی خۆی، یا ھاوجنسی خۆی. (۷) مەھار: کۆنترۆڵ کردن، پاراستن. (۸) جەللادی: بە ئیجباری، بە فەرز. (۹) قەلبی ماھییەت: نەفی کردنی خصوصیات شت. بۆ نمونە گەرما لە ئاوە برین، یا تەری لە ئاوە نەفی کردن. یا نەبەستی گەرمی لە یەخ دان.

به سۆزی ئاهی داغی خهسته دل هیمان نه سووتاوی
 به شهستی تیری ئاوداری جهفا جوئی نه پیکراوی
 له پیاله دهستی ساقیی مه جلیسی به زمی خه راباتی
 له سه ر ناز و گریشمه و بی موبالاتی نه رهنجای
 ئیتر غه و غا و هه را و بی داد و فه ریادت ئه بی چی بی؟
 له کایه^(۱) دل به ری عه ییاری نازدارا نه دۆراوی
 په له و داد و هه یاهووت نازنه ون مه ستانی مه یخانه
 ئه لێن: کوورده نه دیوه، پوخته نیت، سوورۆ نه کرباوی
 گه ره کیانه، به دابی^(۲) مه کته بی شهیدا گرۆت کهن چون
 ئه لێن: هیمان نه پالیویاو و، زاخا ویش^(۳) نه درباوی
 ئه گه رچی گر ئه خاتۆ باز ره قه ی چه خماخی په رداخت^(۴)
 به لام هیمان بزوو سکئ سۆزناک جه رگی نه پیکراوی
 له خو یۆ کوورده یی گیان سۆز له کو ی بینراوه تاو بگری
 گر و گلپه ی ده مه ی پی ری ئه وی تا هه لگ ری تاوی
 به لاتۆ وانه بی، ئایینی سۆز و ساز شتی ساده س
 که هینای سارد و ته ئیری صه فا نه تگاتی فه وتاوی
 برۆ دوردی^(۵) که شانی مه حره می خومه خانه پهیدا که
 ده سه و داوینی مه ستانی هه وا به! تاوه کو ماوی
 له ده ورت کۆ وه که هه لقه له گو یی، ئه هلی وه فا سه رجه م
 له ساقیی جه م ته مه ننا ی جورعه کهن، بیژن که تاساوی
 به کئ دوو پیاله نو شداروو له ساقی وه رگرن جا تو
 غرووری پی بسووتینه که رزگار بی له زووخاوی
 به لام وه سیهت بی بو تو نه وره سیده ی خام له خومه خانه
 سه بر ئایین و بی ده عیه و ده مار به، وه رنه دامای

وه کو (هیتا) سه بوور و خاکی یو رووخۆش و خه ندان به
 که لایان وانه بی مه غرووری، یا یه کجاری به زیای

(۱) کایه: بازی. (۲) داب: رهم، عادهت. (۳) زاخاودانهو: ئه و مه حلو له که بو پاک کردنه و دی زیر
 به کار ئه بری. (۴) په رداخت: تیژ کردنه و دی به رد، یا ریک کردنی. (۵) دورد: خلته ی شه راب.

مهفام چاند

دهسه و داوینى عهشقى بى پیا بووم
 هه تا دل حهز بکا جیددی و له دووی چووم
 ئهوی بهندم له ریتدا بوو پســـــاندم
 که بهش دل لانه کالای ئارهزووی زووم
 پشوو بگریت و دامه ززی به لایق
 نه جاتی بى له تالوکهی هه وای شووم^(۱)
 به غهیری خوشه ویستی هیچ نه زانی
 نه بیستی سه رگوزه شتی رهنجی مه زلووم
 بلا!^(۲) شادان و خهندان رۆحی شیرین
 بگاته باره گای ئاواتی پیشووم
 له کولبهی پر سهفای عیشقا بمینى
 به پیتی دلخوازی کۆنه و رابوردووم
 حهزم لى بوو به هه شتی کامه رانی
 بیته پایه گای فه رزه ندی^(۳) زیندووم
 ئه گهرچی تالوکه و مهینه ت بوو ریگه
 له کووره دهر نه چوو^(۴) نه فسی خه والووم
 خیره کۆلی نه دا و ریگهی نه گۆرئ
 به بیر یا هیچ نه هات: داماو و ماندووم
 له بیر و رای کوپ و کالاهه فام چاند
 گوتم کیتلا^(۵) له باغ بۆ نه سلّی پاشووم
 هیوادارم له ژینا رۆله کانم
 نه دهن ره نجم به با، کاتی که تیاچووم
 له دووی سه و دای موحه ببه ت بن هه میسه
 له دهس قهت به رنه دهن رهویه و خدی و خووم

چ سارده ژین بهی تینی مهحه ببه ت
 مهزه ی کوانی بژیت ته نیا وه کو بووم
 له گه ل جه معایه نه شه ی بهختیاری
 خدیوی میسری ته نیا پهسته مه علووم
 ده شه رته بۆ جینانی خوشه ویستی
 له گه ل خه لکا برۆم (هیژا) وه کو چووم

(۱) هه وای شووم: ئارهزووی شووم. (۲) بلا: بهیته، لیگه ری، واز بینه. (۳) فه رزه ند: رۆله، نه ولاد.
 (۴) له کووره دهر نه چوو: له ری لای نه دا و کۆلی نه دا. (۵) گوتم کیتلان: ئه لّین فلانی له باره ی فلان
 کاره وه گوتم کیتلا، واته حه قی مه تله بی نه دا کرد، باش له عوه ده هات.

كوپروكالى كاتى شەو زىنگايەو^(۱)
 گىشتى كۆيۈ، كەس نەمايەو
 لە بانى مزگەوت ھەموو يەككىر بوون
 بۆ راويژكردن كەوتنە ھاتوچوون
 «رەشە» ى مام «خولە» وتى: كوپىنە!
 گىشتىتان ئەزانن دوايىي ھاوينە
 فېكەي قىنگلاشك^(۲) پياو ئەتۇقئىنى
 كەو لە سەرىزەن ئىتر ناخوتىنى
 شەقەي شەلاخى «رەشەبا» و «زەلان»
 ئەللى پايىزە و زوقمى بى ئەمان
 بووار^(۳) بەرەو خوار پووە و گەرمەسىر
 ئەپواتە شەوگەي بىنكاو^(۴) و تاوئىر
 زوورەسە ئەمسال پايىز و زىستان
 پىويسىتە زووتر كەوينە خۇمان
 كەلام^(۵) وەكو خۇي بە كوئىستانەو
 لەئالفجىارا ھەروا ماوانەو
 بىن شانى پياكەين بەلام كوپانە
 برايان! ئەمپۇ و سبەي زىستانە
 «جەوال» و «كژگ»، «رەشكە» و «تەلىسە»
 خەينە سەر ولاخ، بېزىن ھەر ئىسسە
 «تەنگ» و «گورىس» و «چەلەم» و «ژىر تەنگ»
 ھەلگىرن خىپرا پىكەون قەشەنگ
 خۇلاسە بەدەم قىسە و باسەو
 كاروان ھەلجىوى لە پىي راسەو

دەنگى زەنگ و قۇر ھەستالە كاروان
 زىرەي زەنگۆلەي جاش قاترى جوان
 پىرمەي پىشاھەنگ^(۶)، ھەچەي قەتارچى
 پىچىيايە ناو دۆل: پۆلە بە خىرچى
 پىچ پىچى رىگە بەرەو ژوور پىشت دى
 گىرايە پىش و بوو بەكىوەر كى^(۷)
 ئاواز و نەواي «چاوپرەشە كالى»
 سەداي «بارمەكە» و «ھەي خالغاس خالى»
 گۇرانيي گەرمى «ئەي خالۆي رىبىوار»
 «چى بىكەم سا چى بىكەم» چاوپرەش، كالاو لار
 «سىياوچەمانە» ى كۆنى پىر تەئىر
 «قەتار» ى خۇشى جوانى بى نەظىر
 بە دەمەتەقئى و چەپلە و گۇراني
 «ھەرىيەندە» بە خىر گەيىيە سەر كانى
 كاروان گەيشتە جى ژوانى كوئىستان
 جى بنەي سەرجەم لاوى سەر ھەردان
 جا بەدەم خەوۆ كوپروكالى دى
 يا لاوى نووستووى سەرھەوار، ناو جى
 ئەزاننى مەزەي دەنگى «ھەرىيەندە»
 يا زىرەي زەنگى كىكاروانى چەنە
 كاتى ئەيژنەوئى بىدار و نووستوو
 يا بە دل بىدار بە دىدەي خەوتوو
 ئەزاننى بايىي نەواي ھەرىيەندە
 لە كانى دلدا تەئىيىرى چەنە
 جووت جووت و سى سى لاوى پىكەوتوو
 ئەپۇن بۆ كىسە يەك يەك و دوو دوو

به ڪۆمهكى يهك بار دائه گيرى
 نه ڪونه ههولتى پوين بهرهو دى
 نه مجاره قاتر نه برتته بهربار
 گشت بار نه كرى بارخانه يهكجار
 جا رايئمه مالن بهرهو ئاوايى
 به «حهچه» و «تهسه»^(۸) و به دلنه وايى
 ههريه نه له گهه لى زگى ههتاوا
 ديتتهوه ناودى گشت پوژى ئاوا
 ولاغ به پوژا و گهرماي نيوهر
 تهنگه تاو ناكهه بىكوژن بى خو
 به شهو فينكه بهرهو ژوور كهى كيو
 ئاسان نه برى بى باربهه و خيو
 لهو سههرو بارى سههنگين پتى ههلهت
 بهو گهرما نابرن پرجهه و مهينهت
 به پوژا باربهه، لوى «ههريه نه»
 ئيسراحت نه كا به شهو گوينه^(۹)
 بو ماوهى مانگى نهوه كاربهه
 كادان پر نه كهه له سههوزه و دانه
 بهو رهسمه نه لين «ههريه نه» ي هاوين
 خهلكى سههرده سيىر دى پاكىو نشين
 ويستم ون نه بى نهو رهسمه كوئه
 پاشه پوژ نه لين «ههريه نه» چومه
 (هيپوژا) لاي وايه نهو ئايينه
 نه بى بزانهين تا دىر زه مانه

(۱) شهو زرنگايه وه: شهو تاريك بو، دواى عيشا. (۲) قنگلاشك: سههوزه درشتى گهلايان وشك
 نه بى و با ههليه گري و نه بيا بهرهو كهناو پتى نهوترى «قنگلاشك». (۳) بووار: مهل ههنديكى

گهرميان و كوستان نهكا و له كاتيكى تايهتى پيئكه وه كوچ نهكهه. بهوه نهوترى بو، چه
 له گهرميانه وه چه له كوستانه وه دهست پى بكا. (۴) بنكاو: پهناگى كيو. تاويز: درگه ي بن
 بهردى گهره. (۵) كهلام: به خهرمانى ئالف نهوترى كهلام. (۶) پيشاههنگ: به هيسر يا يابوى
 پيش كاروان نهوترى، جا عادهت وايه باش نهرازيترتتهوه و جل و سهرجلى تازه و زهنگ زهنگولهى
 زورى پيا نهكهه. (۷) كى وهر كى: موسابهقه. (۸) حهچه: فهرمانتيكه به باربهه نهدرى كه زوو
 بووا. «تهسه»: فهرمانتيكه قهتارچى به دوو باربهه نهدا كه نهترنجينه يهك، نهلى: تهسه. (۹) به
 شهو گوينه نه: واته به شهوا نهيكهه به گالته و گهپ و بهزم.

قەرە خواجه رۆ

له دهووری بیچولانا خواجه رۆ ههستا قهره زوو که!
 ئەلێن دیو زۆری هیناوه، ده خیرا چاری بیچوو که
 به ظاهر مه‌خله‌تی، پیلانگهره، گوئی بگره رۆ رۆ دئ
 ههراکه خواجه رۆ! چاریکی هار و په‌ست و بیژوو^(۱) که
 له دهووری بیچوه‌لانا^(۲) خۆی مه‌لاس داوه که هه‌لمه‌ت دا
 ده تاری نی و، سه‌گی تیکه، هه‌تا بی گیان و بی توکه^(۳)
 قهره‌ی خواجه! ئەگەر موولته‌ی بده‌ی په‌تیاره^(۴) گیان بگرئ^(۵)
 ته‌ماشای فیز و ئەتواری ته‌ره‌س که و سه‌یری به‌دخوو که
 له دهووری بیچوه‌لانا خواجه رۆی، دل‌سۆز و یاران دئ
 ده‌سا ئەی پاسه‌وان، ئامان! ده‌غه‌ل تار و ده‌ره‌ندوو که
 ئەلێ هه‌ی خواجه رۆ! فریا که‌ون یاران له بیچوولان
 قیرانی گه‌وره‌ی رووی دا، چاری به‌چکه و داک‌ی بیچوو که
 به‌قییره و داخویرین و قهرم و قال پر روو له رووناچی
 قهره‌ی زال!^(۶) بی‌ره مه‌یدان کار به‌گورز و زۆری بازوو که
 به‌قوربانیه‌ منال و که‌وته‌ کار و ئافره‌تی هۆزت
 په‌وانه‌ی سه‌نگهر و قه‌لعه و حه‌صار و بورج و باروو که
 ده‌خیله! دهووری بیچوولان به‌مێرد ئازای خه‌بات بگره
 له ئەندامی فیداکاری گه‌لت تا ئەکرئ ئۆردوو که^(۷)
 قهره‌ی قۆلچی^(۸) هه‌رای لاوان به‌بی بایخ نه‌زانی قه‌ت
 له لاتان وانه‌بی بیچوو له پاراستن که‌مه و سووکه
 ئەبی چاوت به‌ سوور گریان و لاشه‌ت خوینی لی بتکی
 هه‌تا کو بیچوه‌ بی وه‌ی^(۹) بی، یه‌لی^(۱۰) (هه‌یژا)! یه‌ک و دوو که

بوون. (۶) زال: پیروژ، مووه‌فه‌ق. (۷) ئۆردوو: له‌شکر. (۸) قۆلچی: نۆیه‌چی، پاسه‌وان. (۹) بی
 وه‌ی: بی تازار. (۱۰) یه‌ل: پالنه‌وان. قهره خواجه‌رۆ: بازییه‌کی کوردیه‌یه، ئەم کایه‌یه له‌ناو گه‌نجانی
 دیدا باو بوو، کوپوکالی دئ ئەبوون به‌ دوو ده‌سته، ده‌سته‌یه‌کیان له‌گه‌ل (قهره) واته‌ جه‌وانیکی ئەسمه‌ر
 یا ره‌شا، به‌هاوکاری خواجه واته‌ پیاوی مونسایی دئ، له‌ رۆژی هه‌یه‌اتا منداڵ و مه‌زنی دێیان
 ئەپاراست. ده‌سته‌ی دووهم، ده‌سته‌ی تالانچی بوون ئەیانویست دئ تالان که‌ن. گه‌نجانی به‌هاوکاری
 خواجه و قهره ئەوانیان تار ئەنا جا له‌وکاته‌دا گه‌نجان بانگیان ئەکرد خواجه رۆ، خواجه رۆ، قهره قهره
 خواجه رۆ ده‌غه‌ل و له‌ده‌ووری بیچوولانا فریاکه‌ون. سه‌ره‌نجام تالانچی ئەگیرا و نه‌یانه‌هه‌شت له
 بیچوولان و منداڵانی لای خواجه دیل بکرئ. جا منیش ده‌رفه‌تیک پیش هات بۆ ئەوه‌ی خواجه وریای
 بیچوولان بی. وه‌ هه‌روه‌هاش ئەو کایه‌ له‌بیر نه‌چێته‌وه، هۆندمه‌وه.

(۱) بیژوو: حه‌رام زاده، زۆل. (۲) بیچوولان: جی‌ی کۆبوونه‌وه‌ی ژن و منداڵ له‌ تالان و پرۆدا. (۳) بی
 گیان و بی تووک: زه‌عیف و لاواز. (۴) په‌تیاره: بی به‌ندوبارو، بی ئابروو. (۵) گیان گرتن: قه‌وی

شارى خاموشان

كز و بيمار و زار و دردهدارم
سهرت ليم سر نه ميئن و اهه ژارم
له پي كه وتووي بهره و ژوره ي ژيانم
شپرزه و ليو به باري كاروبارم
له خوړايي له كاروان جي نه ماوم
ته كه م دي و كه وته كار و بي قهرارم
سهر ئاسوي شاري خاموشيم ئه كي شا
نه خوويشم دي نه دوسم دي نه يارم
گه لي بارم گران و قورسه هاوار
عيلاجي! كوا بريني ناديارم
خفه تبارم، غم م سهنگينه سهنگين
عه زاداري گهل و دار و ديارم
له كوژگه و مال و خانه و لانه مه حرووم
هموو مال كاولن عيل^(۱) و ته بارم
په كهر^(۲) چن دانه ميتم مات و بي دهنك
ده كوا دلسوژي سهر دهركا له كارم
خه ريكي ئاوه دانين خه لكي گي تي
به لام ويرانه كو شكي گوند و شارم
سپاي دوژمن به بولديزر پماندي^(۳)
هموو كو شك و سهرا و دار و نه دارم
په وايان پي نه ديم خانو به رهم بي
سته مگه ر كه وته كوشتار و بژارم
هه رام كريا له من كوژي، كه ليئي
پشووي تيا دهم، بژيم «به ستiane كارم»^(۴)

حقوقي كتي، كه رويشكي، «دووپايي»^(۵)
به من نه درا به سه رهم پوژگارم
كون و كوژگه و كه لين و كه پري كواني
كه من تيا پوژ كه مو شه و گاري تارم
له سهر عهرزي خودا و جي باو و باپير
وهه دريان نام و ويل و تارومــــارم
ده توخوا به س بي «لاهه» و دادگاي پووج
ده «شوراي ئه منييه ت» كه ي گه ييه كارم
به خوا «مافي به شهر»^(۶) ههر گوفتوگو يه
له كووي بي سيرا «نزا»^(۷) هوزي نه زارم
له مافي ئاژه لانيس ئيمه بي بهش
هه قى په ستر له وانه قهوم و كارم
هه ياي «داد» و شه ردف بريا به ده عيه ي
پروپووجي سه راني ده س به كارم
قسه ي زل تا بلتي ئه كري، به لام كوا
نه تيجه ي فيز و ده عيه ي «كارگوزار»^(۸)
درهنده چاتره (هيژا) به ويچدان
له ده سته ي حاكمي بي بهند و بارم

(۱) عيل و ته بار: عه شيره و طائفه: قهوم و كه سوکار. (۲) په كهر: عاجز. (۳) پماندي: پروخواندي.
(۴) به ستiane كارم: خدييان تيدام. (۵) دووپا: نه وعي مشكي بياباني گوره يه كه به دوو پي ئه چن
به رتوه. (۶) مافي به شهر: حقوقي به شهر. (۷) نزا: پارانه وه به گريانه وه. (۸) كارگوزار: موجري
كار.

دهسه و داویننی باروول بووم که می دیم له دل دهرکا
 بری بالی خه یالاتم بگروئ و تووکی په، په رککا
 پرووختینی قهلا و کوژک و سه رای ئاوات به سهر عه قلا
 خه لاسم کا له بیر کونه، موسته غنیم^(۱) له وه بهر کا
 ئه وی قهید و قو بووده گشتی بشکیننی به لاقهیدی
 قه لاجه ی بی موبالاتی به بی باکی به سه نگر کا
 له تیر و تانه لام دا ههر توانجیکم که تی بگر
 به فیشقییات^(۲) و لاتایل په کیخا و رهنجی بیوهر کا
 ئه ویش دایه دهری شوخی و، رسومی گرت بهر کایه^(۳)
 که رۆح پرگار بکا، به شکم نه مامی شادی سی بهر کا
 غه می راونا به شوخی و گالت، ههر به و جوهر عاده تیه
 هه تا که شتی شری شووم په انه ی گو می به ندر^(۴) کا
 له پاشان پرووی له من کرد و وتی: گوئ بگره ئم نه قله
 به که لکه بو ئه وهی ژیر بی و موتالای بیرو باوهر کا
 له دهستی خرسه وانئ^(۵) حورچی ئه ستور و زه لام دهرچو
 حه زی لی بو له گه ل گه و به و و بچووکا تیو هچ و شهر کا
 چه پوکانی ئه کرد و سو و هو ری بو به دهرخوئا
 ئه خولیاوه و له پی ئه کوتا، هه تا چنگی به خوین ته ره کا
 ئیتر گوپی لی نه بو، بچی؟ له سه رچی؟ بو چ نه جمامی
 ته ره ف کئ بی و، له کوئ بی و، بچی و ره فتاری بیفه ره کا^(۶)
 له پیش گشتا دراوسی یی، زه لام و کونه کاری بو
 هه رای دابه ست له گه لیا، تا ئه ویش تووشی شهر و گه ره کا
 حه ریف قورس و سمنج و^(۷) در بووزو و پایدیه مهیدانی
 سهر و به چکی ودها شیلا شپرز به بانگی داوهر کا

قسه ی خو مان بی چنگدارانی^(۸) وه حشی و ئاژه لی جه نگه ل
 به دلایان بو که ئه و مه غرووره خو ی دوو چاری سه گوهر کا
 به لام له ملاش درنده ی ناوچه له و مه وضوعه ترسی بو
 حشی^(۹) کونه، که زال بی و دایکو تی کئ بی که ئه و دهرکا
 له حه یبه ت ئاورا^(۱۰) پشتیان به ئا و به ست کو ری گیانداران
 به ناچار بوونه یه ک، به شکم، نه هیلن بیت و تی په ره کا
 سه رنه نجم بو به عیلاجی^(۱۱) به سوودی حورچی زیانه خرؤ^(۱۲)
 ئه وی ده سیان چو، دایانی که چاری گیچه ل و گه ره کا
 له گیرو داری ئه و گو ئه نده ناوتری که چی قه و ما
 له ئه رکی ئه و شهر و داوا حیسابگر کوانی سهر دهرکا
 که زانی وایه خرسی کونه، لی بریا، به ئامانه ت
 ده می له و کیشه و از بینتی، که می راوه ستی مهنده ره کا^(۱۳)
 که حورچی شه رفروش بو ماوه بی توانی پشو بگری^(۱۴)
 ده ماخ دیسانه وه چاخ بو، هه وای کرد دم به خوین ته ره کا
 هه نی هاوسی و براوسی لی نه زان بی راده هه لیا ن نا
 به مه ئه و عه یبه هه موار کا^(۱۵)، که سی تر خو ی به سه روه ره کا
 ئه ویش با که وته که لله ی، جا نه راندی و هاته سهر پاشو^(۱۶)
 غرووری سا چلون رازی بی؟ ئه و با به چی دهرکا؟
 ده غه ل^(۱۷) له ویا سموره که وته پیش چاوی، سه راندی: بو؟
 ئه بی ئه و قنجه چاپلوسه^(۱۸)، مودام بازی له سهر زه^(۱۹) کا؟
 پری دایه «سموره» ی، به سه زوانی هاوسی، ویستی
 ئه وی زیری کونوکو کردبو، گشتی له دهس دهرکا
 له ئم هه لایه «ئه سپ» و «گا» و «که» و گیاندارانی ناو جه نگه ل
 له ترسا که وته خو ی به لکو عیلاجی کار به داوهر کا^(۲۰)
 گرؤ بیتر که پشتیان سموره ی قنجی زه رپین بو
 به جاری هاته جه ولان و جموجوش تا ده غه ل دهرکا

بَلِّيم چي «كتكه نهوتينه»^(۲۱) چلۆن بۆي كهوته هاتوچوو كه ئاور هه لگريپنئ و خۆي به خيړئه نديش^(۲۲) و په هبه ركا له سهر مافي «په پوله زه پيده»^(۲۳) غه وغا و هه را هه ستا نه ما نينۆك و دان وا باش نه ساوري كاري نه شته ركا فزوول داکۆكي بۆ جواني، ته رهس بۆ مافي ئينساني دهغه ل بۆ بي كه سي خنجيله، كهس كوا ئاره زووي زه ركا؟!^(۲۴) هه موو بۆ مه عنه وييات و مه رامي گيانله بهر دۆسي ئه بي هه ستي دژي ياغي، به نينۆك و به دان شه ركا به لام حورچي چه مووش^(۲۵) هه ر دانه مركا و گوئي نه دا ته هديد سه رئه نجام وه حشي به ر و به حر ئه بي ئيعلامي^(۲۶) كه يفه ركا له لايي «كه رگه ده ن»، لايي «پلنگ» و «فيل» و مام «پتوي» له لايي «حورچي چه رموو» قاو^(۲۷) له «كه متار» ي شه لي گه ركا خورپن و گرم و هوپ و قرم و قال و دهنكي قيژ و واژ خه ريك بوو گوئي به ني ئاده م ته واو كپ كاته وه و كه ركا هه ژار كوشتن، زه عيف خواردن، چه پۆكان^(۲۸) و چه مووشبازي^(۲۹) په واجي گرت هه تا وه حشي چلۆن كه يفی بي كه ر سه ركا له شيړ كه لبه، له هيستر جووته، پتوي مه كرى په نكا و په رنگ كه بهش حورچي ته رهس سه وداي «بوتى زه رپين» له سه ر ده ركا ئيتر كي مرد و كي كوژرا، سته مگه ر بۆ چه پ و گوپ كا^(۳۰) هه ژار و زار و بي غه مخوار، له كوپوه ده رچي خۆي ده ركا نه بوو مه نظور و مه تلّه ب گيان و مال و مولك و پۆحي كهس په وايان دي كه زبانه خرو هه مووي له ت له ت به خه نجه ركا كه سي نه پيرسي كه وته پشتي گوي،^(۳۱) پۆي مافي بي چاره ته وي ئاواره يه و ويلّه، ئه بي هه ر ئه مسه ره وسه ر كا له ناحه ق جا ر درا وه حشي سزاي چه شت و ته مي كريا بلين! كوشتاري كه وي هستان؟ په كي دا ئه مبه ره و به ر كا؟

غهره ز كوشتاره^(۳۲) كه ي فره قى بووه لاي ئه و كه كي ئه كوژي مه رامي رشتني خويته، مه جاليان داوه مه حشه ر كا برۆ (هيژا) ئه توش بۆ خۆت حيسابي كه و بلتي بۆجي؟ ئه بي عاقل به گوئي خوينخوار و ديوي شوومي بي فره كا

(۱) موسته غني: بي نياز. (۲) به فيشقيات: هه لئيت و په لئيت و مه خسه ره. (۳) كايه: گالته. (۴) گۆمي به ندهر: ئه و گۆمه يه كه كه شتي تيا ته عمير ئه كهن. (۵) خرس: ورج به زاراوه ي كرماشاني و بيچارى. (۶) بي فره: ئيسك قورس و نه گبه ت. (۷) سمنج: له نج باز، له جووچ. (۸) چنگداران: درنده كان. (۹) چهش: ورج به زاراوه ي هه ورامى و (گۆزان). (۱۰) (ضه رب مه سه ل) يكي كورد ييه كه: له حه ييه تي ئاورا په ناي به ئاو برد چونكه خنكان له ئاوا ئاسانتره له سووتان له ناو ئاوردا. (۱۱) عيلجاري: گه له كۆمه. (۱۲) زبانه خرو، زه ره ده ر، زبانه خش. (۱۳) مه ندهر: هه لئيت، سه بر كردن له كاري به ئامانه ت. (۱۴) پشوو بگري: ماندووي ده ركا، ئيسراحت كا. (۱۵) هه موار: ته حه مول. (۱۶) هاتنه سه ر پاشوو به و حاله ته ئه لپن كه چوار پتي مه غروور شاخ ئه كا و هه لئه سيته سه ر پاشووي. (۱۷) دهغه ل: به ديپيست و ئه خلاقسز و حه ياسز. (۱۸) چاپلووسي: خۆشه ويستر كردن. (۱۹) زه ر: زيژ، ئالتسون. (۲۰) داوه ر: حه كه م. (۲۱) كتكه نهوتينه: به ئه ندامي شه ر هه لخيرين ئه لپن. ئه ويش له به رئه وديه له كۆنا كات بي بيانو يستايي شويني ئاور بدن په رۆي نه وتاويان ئه پيچا له پشيله يي و ويليان ئه كرد ئه ويش له ترسي گياني ده رئه چوو، وه ده ورويه ري خۆي ئاورئه دا. (۲۲) خيړئه نديش: خه يرخواه. (۲۳) په پوله زه پيده: نه وى په پوله هه يه مندال ده ستي پتوه ئه دا و ئه لئ: په پوله زه ر بده! كه په پوله كه ويل ئه كا بري زه رق به رق به په نجه يه وه ئه ميئ. (۲۴) كهس كوا ئاره زووي زه ر كا: كهس كوا مه به ستيكي ماددي هه بي و پاره ي بوي؟ (۲۵) چه مووش: به دجينس و شه راني. (۲۶) ئيعلامي: ئيبنتيقام و موجازات و ته مي - كه يفه ر. (۲۷) قاو: بانگ. (۲۸) چه پۆكان، هه لخشته وه و له پ به عه رزاداني چواريئي مه غروور. (۲۹) چه مووش بازي: شه رفروشي و به دجينسي. (۳۰) چه پ و گوپ: گه رگوپ. (۳۱) پشتگوي خستن: ئيعتايي نه كردن. (۳۲) غهره ز كوشتاره: هه ده ف كوشتنه.

له مه‌یخانه‌ی دلا تاوئ ده‌گریتم، ساتئ خه‌ندانم به‌پئی ثایینی سه‌ودا بئ قه‌رار و مه‌ست و خه‌یرانم زهمامی بیر و ته‌دبیرم سپارده ده‌ستی سه‌رمه‌ستی له ره‌مزی مه‌نطیقی ته‌رتیبی هه‌ستی هیچی نازانم له جه‌مخانه‌ی جه‌فا، گیرۆده‌بی نازی، وه‌فا گیریم له کوئ فه‌رقی هه‌یه؟ له‌میان، وه‌کوئه‌ویان هه‌راسانم له ده‌ریای بئ په‌ری رازی هه‌وادا، کاتئ خنکابم فلانی! که‌ی ره‌وایه پیم بلتین غه‌وواصی ده‌ورانم؟ ته‌نت ده‌ردا به سه‌ودایی، له‌پیناویا سه‌ر و مالت گره‌وگانه له‌رتیا، سه‌هله دایاننئی به‌ویجدانم له‌کوئ نابار و بئ پروا و سه‌هه‌نده و رایی رایی بووم؟ که زۆرم بۆ به‌یتن زوو، سپه‌رخه‌م، بۆ په‌قیبانم قوری تاپۆ و گراله‌ی خوشه‌ویستیم زوو به‌ئشکی ئال که شیلای کوا ئه‌وهم تیا‌ه‌یشته‌وه بیژن په‌شیمانم له‌سه‌ر داخوازی دیرینم ئه‌پۆم تا تین له‌ته‌ندا بئ وه‌فاکیش و، سه‌فا ثایین و، دلسۆزی دلس‌تانم ترازووی عه‌دلی داوه‌ر، سه‌ر ئه‌کا بیژئ ئه‌گونجئ من له‌پئ لاده‌م که‌مئ داساکئ سۆز و جو‌شی گریانم له‌کوئ (ه‌یژا) ئه‌گونجئ داد و قالی تاوئ دامرکئ گرو گله‌په و بلتسه‌ی دلا ده‌سووتینئ به‌ئیمانم

شین و زاری، پیر و مه‌ستانی هه‌وا^(۱) ناچاریه ئاهی سه‌رده و، سۆزی داغه و، ئه‌شکی ئالی جاریه وای له‌پازانی نه‌وای شو‌وریده حالی داغدار دلته‌زین و شی‌ر پم‌ین و، لاو به‌زین و کارییه ناله‌ نال و داد و قالی بئ وچانی دلا برین خه‌سته گروین^(۲) و جیگه‌ر تاوین و شین و زارییه گه‌رمیی ثایینی نه‌وای نه‌رمی نه‌وازشکاری^(۳) پیر شه‌رحی حالی گیانفیدایی و مه‌دره‌سه‌ی دلدارییه قه‌یس و له‌یلای مه‌کته‌بی رۆح و مه‌رامی «زین و مه‌م» زینه‌ت ئارای شانی شانۆی مه‌یکه‌ده‌ی عه‌ییارییه هه‌له‌له‌ی غیلمان و حووری ده‌سته‌یی کو‌ری خه‌راب^(۴) وه‌له‌له‌ی به‌زمی سه‌فا و ئاهه‌نگی هاریکارییه ده‌سته، ده‌سته، حوور و غیلمان و په‌ری دین و ده‌چن ده‌س به‌مینا و، لی‌تو به‌جامی جه‌م، سه‌ما و، مه‌یخوارییه بانگی ئازادی ئه‌ده‌ن ئازاده‌گانی کۆنه‌کار زه‌مه‌مه‌ی نه‌وباوه‌گان^(۵) ساز و نه‌وای رزگارییه کامگار^(۶) و «کام ره‌وا»ی سه‌رمه‌ستی په‌یکی خوش خه‌رام ساز و سۆزی مو‌طریبانی خوش نه‌وای غه‌م‌خوارییه هاودل و هاوپاز و هام ده‌مس‌سازی به‌زمی دله‌ن‌واز رازی مه‌ستانی دلا ئاگای مه‌سه‌له‌کی بیدارییه ویردی رزگاریی دلی (ه‌یژا)یه دلسۆزی به‌سۆز رستگاران شه‌رح ئه‌ده‌ن کارایی^(۷) ئه‌و هاوکارییه

(۱) هه‌وا: مه‌رام. (۲) گروین: گروون، پرواندن و پیست‌گرتنه‌وه. (۳) نه‌وازش: مه‌حه‌بیه‌ت. (۴) خه‌راب: مه‌ست. (۵) نه‌وباوه: تازه‌په‌یگه‌یشته‌وو. (۶) کامگار: به‌مرا‌دگه‌یشته‌وو. (۷) کارایی: لی‌هاتووایی، ته‌وانایی.

خه يالې خاو

هه تا که ی ناتهوئ ناوم بهیینی
 ئه گونجی راست و پرووت تیمان گه یینی؟!
 له بهر چی و له ناوی من ده توقی
 به زوانی جوانی خوم بۆ نامدوینی؟!
 هه زار ساله که «گوتی» ت کرده «جوودی»
 که به شکم تومی خوتی پیا وهشیینی
 که چی لاله ی پرواند هه ر دۆل و شیوی
 پتوورکاندی نه وهی تو تیا نه چینی
 طبعهت کوا ده گۆردی، که چ سه ليقه!
 ده عه بيه سه عيه که ی خوت داسه پینی
 وهلاتی کورده واری ناتپه زیری^(۱)
 ئیتر با بهس بی، که م پرژینه خوینی
 له گیتی کهس نه ما نه یکه یته هاودهس
 نه ما مه کری نه کوشی دایوه شیینی
 هه مووت سه ر تیکوتا، عه بيه نه فامی!
 که پیش ناچی، به سه! خوت نه خله تیینی
 چ چل ملیون نفوس له کوئ دهفه وتی
 ده مالتویران به سه، که ی واز نه هیینی؟
 نه وهی تو نه یکه ی ئینکاری هه تاوه^(۲)
 خه يالې خاوه^(۳)، تییدا، داده میینی
 که لوپووری^(۴) گه لی پیشینه پروناک
 دزین ئاسان نییه! بۆ کویر نه خوینی؟^(۵)
 چلون میژووی وهلاتی کون و مه شهوور
 به چاوبهس^(۶) تیکته دهی کوز و که لیینی

به سه، پر پرویی، نه نگه، جهرده یی دوون!
 به ئاسان گه نجی خه لکی نارپیینی!
 جیهانی نه مپۆ ئاگادار و، وربان
 قه بوول ناکری غه له ت تییا نگه یینی
 سه رنه فجام دیته وه پیت کردگارت
 وهات لی دی که «به مبول»^(۷) دهرنه هیینی
 په شیمانی به داخو کاری ناکات
 له پاره و لاله هیچ هه لئاکی پیینی
 حه قی حه قدار نه چیتو دهستی خیوی
 له وی مه دیدان نییه، لووت هه لخولینی^(۸)
 نه بیته به رپه لی دهستیار و دوژمن
 له لووت دیته وه خوینباییی خوینی
 وه ره پیشبینی (هیژا) ت چاک له بیر بی
 که بی شک دیته دهی رازی نه یینی

(۱) ناتپه زیری: قه بوولت ناکا. (۲) ئینکاری هه تاو: ئینکاری به دیهی. (۳) خه يالې خاو: خه يالې بی جی. (۴) که لوپوور: ئیرث. (۵) کویر خویندن: بینینی غه له ت. (۶) چاوبهس: نه یره نگ و فه ریب. (۷) به مبول: ده به دهره پینان، گزنی کردن. (۸) لووت هه لخولاندن: بی ئیعتینایی.

ئاوينى ئويىن

لەسەر كەيفىم، برايان! گەرمە سەودام
 كەسى چووزانى چەندى جوانە ھىوام
 چلۇن بە زمان ئەوتىرىي حالەتى من
 مەگەر گىرۆدە، سەر دەرگا، لە ھەللام
 لەكوئى پروئىيە، بەھەشتى نەشتەبى ژىن
 بە دەم وئىتراو، شەرحى شۆر و غەوغام
 نەمما ھاوپاز و ھاودەردى نەزانى
 لە خومخانە مەبەستا بۆچى ريسوام
 ئەوى وا ئاشكرا و مەشھوورى عامە
 لە بېگانە و بەلەد، رووناكە، شەيدام
 بەلام كوا، كى ئەزانى، بووكى ئاوات
 چ نازىكە، فريشتەى جوانى پروئىيام
 لە خۆپرايى نىيە وا يەك لەسەر يەك
 پەياپەى مەى ئەنۆشم، جام لەسەر جام
 نەواى ئاھەنگى گەرمى شەوق و زەوقم
 بەرەو كۆپى سەما پائەبىرى سەرسام
 ئەگەرچى جامى ساقىي كەيلەكەى من
 لە خومرەى ئەو پى ئەكرى جامى صەھبام
 لە ئاوينى ئويىن ئويىنا جاروبارى
 روو ئەنوتىنى بوتى عەبىبارى پەعنەم
 لە مينا و جامى صافى پەيكى پازا
 گر ئەگرى ئاھى داغى كەلپە ئاسام
 لەپىر تا سەير ئەكەم، وا پەم ئەكا لىم
 چمان ئاوات بوو، خەو بوو، شكلى لەيلام

بەلام لە خوام ئەوى رۆلە و نەودى من
 وەكوئىمە نەبن رەنجوور و ناكام
 من و ئەمثالى من (ھىژا)! ھەموو چوون
 لەپىناوى ھەوايا، بى سەرئەنجام

نەرگسی شهلا

که شنیا سروهی ئه مړو بای به یانی
 به لیبوی غونچه تارای گرت، درانی
 له حیجله ی هاته دهر تاراجگه ری دل
 به نازو بو چه مهن ته شریفی هانی
 ئه وی گول بوو له باغچه ی به رسه رادا
 له پهنک گوپیان و ئاوره نگیان خه زانی
 په پهی لوول بوو خوماری مهستی شهلا
 به غه مزهی نهرگسی جادوو گهرانی
 شه قایق هه لوه ری، لاله شه قی برد
 له ئالی له علی لیو و، کولمی جوانی
 خه جاله تبار له بالای سه رووی ئازاد
 که شه مشادیش چرووی سیسا و وهرانی
 که ناری و فاخته، قومری و بولبول ئاواز
 که پیچیا ناو چه مهن سوژی ئه غانی
 چه م و خه م بوو له بهر په رژی نی باغا
 خومار بوو پاسه وان، مهس باغه بانی
 گول و دل، دل بهر و دل باخته «فاخته»
 ده به ننگ هس هس، خه والوو پاسه وانی
 له وی سه رجهم خه راب و مهست و ئازاد
 سه ما و په قص ونه وازیش، میهره بانی
 په واجی به زم و ئاهه ننگ و بیساته
 نه وا و به سته و غه زهل، ئاوازه خوانی
 دل ئازاری و غه م و حوزن و هسه د کوا
 له خیل خانه ی صه فان مه طروود و فانی

فیدای به زمی مه حه بهت بم که له ویا
 فه راموشه غه می گیتی و فوغانی
 ئه میر و شیخ و دارا و ئاغه یه کسان
 فه قیر و بیته وا و سه ردار و خانی
 هه موو جامیان له خومره ی ساقی که یله
 هه موو یه کدل و ده کو یه ک یاری گیانی
 عه جه ب که یفیکه (هیژا) سه یری گولزار
 به دل موشتاقی ئه و به زمه م فلانی

دلّی دؤس مەرپه نچینه، ئازار ببینى
مه حاله كه ره نجا، له كن يار بمینى
په مى كرد و، تارانت و، تورا و، په واندت
یه قین باجی تاران، له تووران ئەسینى
له عیشقا بزووسكىكى مایه ی حه یاته
ئه گونجى، «په زى» پازى پى هه لگرتى
خه تهرناكه سازان و سووتانى سه ودا
نه ریمان له سامناکى، سه رسام ئەمینى
مه ره نچینه ئوستادى کار کوشته به لکوو
له بورجى «ئه وین» دلنه واز هه لبه زینى
مه زن چاره جو، مه ردی کارزانى دهیر
له باغچه ی خه راباتى مه ی «مىو»، ئەچینى
چ به زمىكه بازارى سه ودا فروشتن
كه سى کوا له سامى سه رى سى نه مینى
چ دلگیره دل باز و دل بهر دواندن
خه راجى دو کیشور، به غه مزه ئەسینى
ئه گهر پازى (هیترا) مه حه بیه ت نه بووبا
له کوئ ساز ده بوو دوو به یه ک ده ره یینى

که تو یارى دلّی شهیدای، له گیتى و خه لکی چیت داوه^(۱)
دلّم له و رۆژه وه، توئى دى، له عـالـهـم وازى هیناوه
که مهندي زلفى یار گیرت، له دهورى گهردهنم ئالا
ئیتتر چیی دیت^(۲) ئەوئ کاتى، دلّم لای تو به جیمـاوه
له سه یری گولشه نی گیتى و له گه شتى سه رسه راوم چى
له پیناوى مه حه بیه تدا، دل و گیانم به تو داوه
مه لّین سه رسام و دامـاوه چلۆن حالّم له سه رخۆ بى؟
دل و رۆحم گره و گانه^(۳)، به لای دلخـوازی ره عـناوه
به چه شنى نوقمى عیشقى دلستانى جوانى غه ددارم
له عـالـهـم په رتم و حه یران و، نازانم چ قه وـماوه
به لām له و لاوه سه یری شوړش و غه وغا و قیامه تـتـکه
که ساقى و، موطرب و، حوورو، په رى، دین دهس به سه هـباوه
له جه رگه ی به زمى مه ستان، دهس به جام و شاد و خه ندانم
به سه ر ته ختى ئەوینۆ دلنیام و، خوم نه شیـبوـاوه
په فیق! تو کوا ئەزانى دهورى جه مگای جه م چ به زمىـکه
له وئ روخواوه قه لعه ی غه م، خه فه ت به رباده، فه و تاوه
بلّین سه ودا گه رانى غه م، له لای من کۆوه بن سه رجه م
که پتیا ن موژده دهم دارووى دهروونى خه سته ناسراوه
ئه وین و، خوشه ویستى و، مه ستى و، لیـبـوردن و، پروا
له خومخانه ی خه ما، تیکه ل که بوو، نو شداروئ^(۴) ناوه
ئه وى (هیترا) بى تیمارى، هه موو ده ردیکى ئاسانه
خه یالى ته خته^(۵)، یه کره نگه، دلّی هه رگیز نه گۆراوه

(۱) له خه لکی گیتى چیت داوه: چیت به سه ر خه لکی دنیاوه. (۲) چیی دیت ئەوئ: چیی تـرت
گه ره که. (۳) گره و گانه: مه ره وونه، له ره نایه. (۴) نو شداروو: ده وای گشت ده ردئ، ئیسمیکى
موړه ککه بى فارسى و کوردییه که: نو ش، صیحه ت یا شیفا و داروو: ده رمان واته دارووى
صیحه ت. (۵) خه یالى ته خته، یا دلّی ته خته، واته دلّیایه و دلّه کورکى نییه.

چیی تیا به‌سته‌یه

ئه‌و هه‌موو ناز و ئه‌دا و ئه‌تواره چیی تیا به‌سته‌یه؟
 چۆن درووس ئه‌کری گه‌لی لاساری^(١) تیا سه‌رده‌سته‌یه
 بی خه‌به‌ر پیتی وایه هه‌رچی مه‌یلی لی‌یه هه‌ر ده‌بی
 جه‌بری ته‌قدیری به‌لاوه، ئه‌مری کو‌یخا وه‌یسه‌یه
 نایه‌وی قه‌ت تی بگا خواجه و، ئه‌میر و، شه‌ه‌ریار
 گشتی بازیچه‌ی زه‌مانه و هاتوچووی په‌یوه‌سته‌یه^(٢)
 ناز ئه‌کا، لای وایه تالووک‌ه‌ی زه‌مان ئه‌و ناچه‌شی
 غافل‌ه‌ بازیچه‌یی گه‌ردوونی دوون به‌رجه‌سته‌یه^(٣)
 زۆر وه‌کو ئه‌و، لاتوبالی^(٤) بوون، به‌خۆخه‌رپه^(٥) و قه‌وی
 به‌ر پلاری که‌وتن و چوون، بی شه‌مه‌ر ئه‌و ده‌سته‌یه
 هه‌ر که ده‌سخۆشی هه‌وای^(٦) بی په‌ویه بوو که‌لکی نییه
 زۆر گرانه که‌چره‌وی بی، وه‌رگه‌ری له‌و په‌سته‌یه^(٧)
 کاری تی ناکا تکا و، ئه‌نده‌رز و، په‌ند و، سه‌رزه‌نش
 قاپی ئاوه‌زیان که‌په و، دالانی دل‌یان به‌سته‌یه
 چاری کوانی که‌چره‌وی گوئی ناخنیوی خۆپه‌رست
 هه‌ر که عه‌قلی سووکه، تی‌فک‌رینی له‌نگ و خه‌سته‌یه
 پۆح که بیمار بوو به‌پاستی، چاری سه‌بری پی ده‌وی
 بی نه‌وا موحتاجی دلسۆز و برای شایسته‌یه
 دوو دلم له‌و تیپه، لیم مه‌گرن، ده‌ترسیم، چونکه خۆی
 دوو دلی و ترسان، له‌ په‌ت، ئایینی ماران گه‌یسته‌یه^(٨)
 یاری (هیژا) ی پی ده‌وی و حیکمه‌ت شیعیاری ژیر و مه‌ند^(٩)
 پاسته‌که‌ی کاری دل‌ ئاگاییکی زۆر به‌رجه‌سته‌یه

(١) لاسار: له‌نج باز، له‌جووج. (٢) په‌یوه‌سته: موته‌صیل: یه‌ک له‌ شوین یه‌ک. (٣) به‌رجه‌سته: هه‌لکه‌وتوو. (٤) لاتوبالی: بی موبالات و گوئی نه‌ده‌ر، بی به‌ندوبار و بی ده‌ریه‌س. (٥) به‌خۆخه‌رپه:

خودپه‌سه‌ند، خودخواه، خۆپه‌رست. (٦) ده‌سخۆشی هه‌وا: مه‌غرور، مه‌حکوومی هه‌وا و ئاره‌زووی خۆی. وشه‌ی «ده‌سخۆش» له‌ فارسی و کوردیدا، پێش هه‌ر صیفه‌تی که‌وت مه‌عنای ئه‌وه‌یه که مه‌حکوومی ئه‌و صیفه‌ته‌یه: ده‌سخۆشی ترس: ترسنۆک. (٧) په‌سته: ریز، تیپ، تاقم، خط مشی. (٨) مه‌ته‌لیکی کوردی ئه‌لی: «ماران گه‌سته له‌ گوریسی په‌ش و سپی ئه‌ترسی» ترسان له‌ په‌ت و گوریس: په‌سمی ماران گازه‌کانه. (٩) مه‌ند: ئارام و له‌سه‌رخۆ.

به ته شه ر چاوه یی چاوی هونه رم لیل مه که
تیری و بجدانی نه خۆشت به جه فا، و یل مه که
کشتوکالت که هه موو په یکو و درک و داله
بی له مه زرای که سی تر دهس مه ده، لاکیل^(۱) مه که
ده له کولبه ی په سی خۆت داکه وه بهس بی ئیتر
شه ر و گه ر ئاوقه دی^(۲) ساده ی گه ر دک و خیل مه که
تۆ که بیماری عیلاجی شه ر و شو رت نایی
مه ردی خوا به! له گرۆی ساده فر و فیل مه که
ده له خه لکی گه ری، سهیری ئه م و ئه و که ن یه کدل
له جه فا و دوو دلی بۆ ساده دلان «میل»^(۳) مه که
که ر و گاجووتی هه ژار بۆ به دهس هینانی دراو
هاومل و ئاوقه دی جووت نیله له سه ر پیل^(۴) مه که
عهینی باغات ی به هه شته که ژ و کیو و ئاوم
ده به و بجدانی که نه تبوو کهس ئه راگیل^(۵) مه که
تۆ به مه ردت که نه ویراوه، له «بهق»^(۶) ترساوی
ده به ناپیاوی شه راشو بی له گه ل «چیل»^(۷) مه که
ناتپه زیتر ئه وی «هیژا» بی له کو ری خو با
زایل ه ی لاله و پا رت به درۆ زیل^(۸) مه که!

(۱) لاکیل: به و فه لایه ئه لێن له عه رزی فه لایێکی ترا به بی قه راردادی بهینی خو بان فه لاحت بکات.
(۲) ئاوقه د: دو چار. (۳) میل: به و میل ه ئه لێن که چاوی پی ئه رهن. (۴) به رزی پشت مل،
به تاییه ت پشت ملی گا: پیل. (۵) ئه راگیل: وه یلان و ده ربه ده ر. (۶) بهق: نیره که و. (۷) چیل:
ما که و. (۸) زیل: پیچه وانه ی به م، دهنگی باریک و تیژ.

وه رگپراوی غه زه لێکی خوا جه حافظ ی شیرازی به

یووسفی نایاب به ره و که نعان ئه بی تو، غه م مه خو
کووخی غه م ئه روینی دیسانۆ گولستان غه م مه خو
دلنیا به ئه م دل ه غه مگینه حالی دیت ه جی
ئه م سه ره پر شو ره، هه ر ئه گریتۆ سامان، غه م مه خو
ئه ر به هاری ژینی دوو باره ی هه بی به زمی چه مه ن
هه لده بی تو چه تری گول، بالدار ی خو شخوان، غه م مه خو
هه لخولانی گو بی گه ردانمان نه بوو رو ژئ به مه یل
کوا گه را چه ندی به یه کسان چه رخی ده وران، غه م مه خو
تۆ که نائاگای له سی پر ی غه بیی نه و میدیت له چی!
با له پشتی په رده گوم بی رازی په نهان، غه م مه خو
ئه ی دل ئه ر لافاوی نیستی بنجی هه سستی هه لکه نی
چونکه که شتیوانی طووفان، نوو حه، ئامان غه م مه خو
گه رچی ریگا پر مه ترسی و مه نزلیش زۆر دوور بی لیت
کوانی شاری یی نه گاته بیخ و پایان، غه م مه خو
حالی ئیمه زار له دووری یار و گوشت تایی ره قیب
گشت ئه زانن چه پگه ره گه ردوونی گه ردان، غه م مه خو
(حافظ) و (هیژا) له کونجی خه لوه تا و شیوانی تار
تا که یارت هه ر دوعایه و ده رسی قورئان، غه م مه خو

گولۍ پرووین له گولستانۍ جه هان به سمانه
له چه مهن سيبه ری سه رویکی رهوان، به سمانه
من و هاوړازی له گهل ته هلی پیا ناجوره
له گران سەنگ جه هان، مشتۍ گران^(۱) به سمانه
کوشکی فیردهوسی^(۲) له بهر کردهویه به خشینی
ئیمه چون پښد و گه داین، دهیری موغان به سمانه
له که نار جوگه یی سهیری گوزهری عومرتکه
ئو نمونه له ژبانۍ گوزهران^(۳)، به سمانه
نه قدی بازارۍ جیهان سهیره له گهل تازاری
لای تو سوود و زهری کهم بو، به لام به سمانه
یار له گهل ئیمه یه ئیتر له وه زیتر چیم بی
دهولتهاتی هاتنی ئو، قووتی رهوان، به سمانه
قاییه وانیم به سه، مه منیره به هشت نهی خالیق
لهم جیهانه بهری دهرگاهی ئومان^(۴) به سمانه
مالیخولیای^(۵) سه ره و وصل و شهرفی به خشینت
سوودی سهودایه^(۶) له کالای دوو جیهان به سمانه
حافظ! ئو پهویه یی تهقسیمه گلۍ پی ناوی
مرخی^(۷) (هیژا) و غه زهلی جوان و رهوان به سمانه

(۱) مشتۍ گران: میقداریکی کهم به لام باییدار و گران نه هه رزان. (۲) فیردهوسی: به هه شتی.
(۳) گوزهران: سه ریع السیر. ئو ژینه ی به په له ئه روا. (۴) دهرگاهی ئومان: به رقایی ئیطمینان.
(۵) مالیخولیای: خدی سهر، مهراقی سهر. (۶) سوودی سهودا: قازانجی موعامه لهی دنیا و قیامت.
(۷) مرخی: ذهوق، طهیح.

ناشکرا ئیـژم و لهو واته یه شم دلشـدام
به ندهیی عیشقم و لهم عالم و لهو^(۱) تازام
مهلی قودسیم و چلۆن لیکده مو دهردی دوری^(۲)
چ بلـیم چونه! که لهم داوه، وه ها به ریادام
من مه لهک بووم و له فیردهوسی به ریندا ئه ژیام
ئادهم هینامی که وهیلانی خه راب تابادام^(۳)
سیبه ری «طوبی»^(۴) و نازی پهری، هینای^(۵) حهوضی
به هه وای ئوینی دۆس، رۆیی له فـیکرو یادم
غهیری ئهلفی قه دی^(۶)، له وحی دلی من شه قلی کرا
چی بکه م، چیی دیی نهوت پیم له حرووف^(۷) ئوستادام
به ختی چی؟ کوانتی نجوومگه ره له ستاره ی زانیم
داکی گیتی به چ شانسی منی بوو؟ چی زادم^(۸)؟
تا له گویمه خه می^(۹) ئهلقه ی خومی عیشقم دهرکهوت
هات غه می تازه په یاپه ی بو (مبارده کباد)م
خوینی ئه م دلـمه ئه خوا مه ردومه کی^(۱۰) چاو و ئه لـی
بو دلـم دا به جیگه رگوشه یی خه لکیم، نادم
پاک که نو پروومه تی (حافظ) به ده سه زلف له ئه شک
وه رنه لافاوی په یاپه ی^(۱۱) په ی ئه کا^(۱۲) بونیادام^(۱۳)
سهیری هیژاکه جه سووره له ئه ده بدا، بویه
هه لـه گـیـریتـو به کوردی غه زهلی ئوستادام

(۱) لهم عالم و لهو: لهم دنیا و لهو دنیا، دنیا و قیامت. (۲) دوری: مه به سستی پی
دوورکهوتنه وه له عالمی قودسه. (۳) خه راب تاباد: له لایهک مه به سستی دنیایه، له لایه کیتر مه به سستی

دونیای عیش و مهستییه. (٤) طوبی: درهختیکی بهناوبانگی بههشتیه. (٥) هینا: شنۆی حهوضی کهوهر. ئۆین: مهکر و سیاسهت. (٦) ئهلفی قهه: بالای وهکو ئهلف ڤیکوپیتهک. (٧) مهبهستی پێ ئهوهیه که غهیری قهه و قامهتی تۆکه وهک ئهلف واته، ئوستادم غهیری قهه و بالای مهوزوونت ههرفیکێ تری به من نهوت. (٨) چی زادم: هیمان نازانم ئادهمیزادم، پهڕیم، چیم؟ (٩) خهمی ئهلقهی خومی عیشق: ئهلقهی غولامی عیشق و مهستی. (١٠) مهردومهک: بیلبیله له گلینهی چاوا دیاره مهردومهکی پێ ئهلتین. (١١) پهیاپهیی: یهک له دوا یهک. (١٢) پهیکردن: له بیخا برین. (١٣) بونیاد: نهساس و ریشهی ههر شتی.

شازاده

وهه رگپراوی غهزه لیککی «حافظ» ی شیرازییه

زلفی خاوت مهده بهر با، که نهدهی بهربادم
گیانه نازاری مهکه و مهبره له بن بونیادم
مهی مهنۆشه، له گهڵ ههر کهس که نهخۆمۆ خویناو
سه رکهشی بکهی، فهلهک ئهیبیسی نهوای فهربادم
حهلقهی ئه و زلفه مههاوه، که له پڕ بهندم کهی
بامهده پهلهکهیی رهش، تاکو نهدهی بهربادم
یاری بیگانه مهبه، تاکه له خود بێ خۆم کهی
غهمی ئه غیار مهخۆ، تاکو نهکهی ناشادم
پرووی بنۆنه! گول و بهرگی گولم بیر چیتۆ
قهدهی ئالا که، که بهرتر بێ، له سهده شهمشادم
مهبه شهمی ههموو جهمعیک و، بمانسووتینی
بیری هیچ خزمی مهکه، پهرتی بکا لیت یادم
مه بهره شۆرهبی شار و، له غه ما کیویم کهی
شۆری شیرین، مه پهزیره و، مهلتی من فهرهادم
بهزه بیته بێ به ههزاریم و، به فهربادمۆ بێ
تا به خاکی دهی ئاصهف، نه گهیی بیدارم
کێ له جهوری تۆ هه راسانه! ده حاشا (حافظ)!
منی (هپژا) شهرفی بهندتم هه بێ، نازادم

تالووکەى ژين

شاپەرى ئەفكارى ژاكان بارەشى ئاھى دەروون
 كاتى گىفانى لە دەرياي بوونەو چوو بۆنەبوون
 دىق دلىي زۆر بوو مەلى پۆحم بەدەس بى پەوحەو
 بۆيە ئاسان خۆى بەدەم ئەو باوہ دا بى چەند و چوون
 ژين پرى دەردى سەر و ژانى دل و تالووکە بى
 تامى كوانى پياو بژى داماو و بىكارە و زەبوون
 خۆشە ئازاد و، كەل و، سەرەست و، بى وەرەم بژىت
 كوا ئەزانى لەدەتى وا ژينى پەتیارە و چەتوون
 پياوہتى و، ويجدان و، ئىنصاف و، شەرەف، ئاسان نىيە
 رەنجى زۆريان دا بەدوويا، مەرد و، ژير و، رەھنموون
 تا گەلى ھۆشيار و، بىدار و، بزن، ئامادە كەن
 بۆ بەرەنگارىي ئەوانەى ھەرزوو بى ئابروون
 داخەكەم ئەكشەر بە داخى خەلكۆ سەريان نايەو
 قارەمانانى گەل و دونياو و دين و فيكرى روون
 خۆفرۆشانى دژى ئازادىي و بى بەند و بار
 قەت نەيانفامى لەگەل تالووکەي ژين رووبەروون
 خۆلكو خوى ناباب و رەفتارى كەچى ياغى و دەغەل
 ھانىدا گيانم بلئ: «إنا إاليه راجعون»
 تاكو پزگار بى لە نەنگى پۆژگار و بسەرەوئ
 دوو دەسى پىشكەش بكا دونياى دەنى بۆ خىلتى دوون
 رەحمەتى، «ھيژا»ى ئەدىبى پى تەوان ھەر زوو وتى:
 كوانى پارىزرا شەرەف تا باش نەيانرەشتو بە ھوون^(۱)

(۱) لەسەر بناغەى بەيتىكى عەرەبى وتراوہ كە ئەلئ: «لايسلم الشرف الرفيع من الاذى: حتى يراق
 على جوانبها الدم»

تەواۋى گۆرانىيەكان

ۋاتە ئەوانەى لام مابوون، لەم بەشەدا كۆكرائونەتەۋە

عاشقى زار

تەنكە، ناسكۆلەي بالا بەرز!
ئېسك سووك: بامەزەي خوش تەرز!
تەرلانى بەرزە ئىلاخان
سەھەن پەرودە، كىژى جوان!
لايى كىرە رۆلەم ھەزارە
بە عەشقى تۆگرفتارە

نازدارى نازت ئەكىشم
فەرموو ئەوا دلى پىشم!
چىت ئەوئ سەر بە فەرمانم
ئەمر كە! ئارامى گيانم
فەيدايىت عاشقى زارە
بە عەشقى تۆگرفتارە

ئەي شۆخەكەي دل ئاوينم!
ئەي دلپوباي بى پارىزم
خوت ئەزانى كە ويرانم
لە جوانىت مات و ھەيرانم
ویردى زووانم ھەر يارە
كەللەي سەھەر تا ئىوارە

ئەو ئىستىغنا ئىتر زۆرە
تەسلىم رەنجاندىن ناجوۋرە
سەرى من و شمشىرى تۆ

مەلى بۆچى؟ ھەي رۆ! ھەي رۆ!
برۆت شىر، زلفت قەنارە
بۆخوت مەدە لەو سىدارە

نەمامی گولزاری ژینم!
تێراو بە دانە ی ئەسەربنم!
غونچەم ڕەشتی، بە خوینی گەش
خەمڵاندیتم بێ غەل و غەش
زەریف، خنجیلانە و ماوەش
نازدار و شیرین و دلکەش
خۆشترەرز و شەنگوول و سەرکەش

نازەنین، دلخوازی خۆمە
سەرباشقە ی ئێران و ڕۆمە
پاراستوومە بە ڕۆح و گیان
پێم باخستوووە ڕۆح و ڕەوان
گشت بزانی پێر و جەوان
فیداییم نام دا بە هەرزانی
قەدرم دەزانی میهرەبان

پەقەیب ئەبێ دی واز بێنی
دەردی دڵم نەدیوینی
ئەگەر خۆشی بخنکینی
هەر ماندووویی پێ دەمیانی
عیششقم داغ و ئاورینه
دەسەلاتی سەرپاکی ژینه
نەمامی کۆرپە ی ئەوینه

سەوزە، هە ی سەوزە، سەوزەکە ی عەمرم!
تا قەتەم بێرا، تەواو بوو سەبەرم
سەوزە! نەونەمام، ئاوەدانیی خێل
شکارچی تەردەست سەحەر بوومەلێل
«کەحیلە و ڕەشکۆت»، بابوران هەلمەت
لایەق وە خۆتە سەوزە ی بلیمەت
«لاچەناخ» زەنجیر، دڵ لەناو سینه
«پاشلغ» ئاویتە ی پەلکە ی پرچینه
ئەگریجەت لە دەور قورسی خۆر پەخشان
سەوزەم ئافەتی دڵ و دین و گیان
من وەیلان لە دووی زەردەخەنە ی تۆ
هەردەگیل لە شوێن شنۆی لەنجە ی تۆ
پەریشانی تۆم سەوزەکە ی عەمرم
تا قەتەم تا قە، تەواو بوو سەبەرم
بێرۆ بەرەو خێل با خۆم یارت بێ
بە دڵ کێشکچیی دەور دەوارت بێ

پەروانەي پەققاس، سەرپەرەي گولم
سەمەي مەوزوونە؟ يا پەرەي دلم
ئەر بە شەوقى دەوق گولى رەنگاورەنگ
وہ جەذبەي پەرەي زەریف و قەشەنگ
پەرەي دل وە ياد حەلقەي لەعلی لیبو
شەقایق گولناو، وەنەوشەي بان سىو
مەجذوبى نەشئەي نەرگسى شەھلا
پابەند وە دامى ئەگرىجەي لەيلا
كام ساز دلگیرە! كام نەوا نەرمە
كام سەما سەوداي سۆزان و گەرمە؟
داوهرى دەعوام دا وە ئەھلى دل
پسپۆرانی راز ئاگاھانی چل
سەمایى وە ساز یاسای زەماوہند
یەکیتر وە سۆز دلی ریسوای رەند
ئەویان بۆ خەلکی، ئەم جەذبەي دلە
لەيەکدان سەودای وا دوور موشکلە

من چۆن بتوانم شییوہت تاريف کەم
زماں کۆتام و ناتەوان قەلەم
کەچ کلاو! «پیتچە» ی مۆر، «چەتفە» ی «سورمە»
«تارا» ی ھەوریشم، بالاپۆش «تورمە»
«گروون گولحوقە» ی قیمەتی و «ئەتلەس»
لایەق وە خۆتە شوخی دیدە مەس
«لاچەناخ» ئاوێز دەوری سینیە و مەم
«کرمەک» ت ھونەر ریتەکار عەجەم
«لاگیرە» ت لیەری سککەي عوثماني
بەرسەرەت پیتچکەي «غازی» ی سولتانی
حەلقەي «عاشقەند» «جوققە» ی «سینەرپۆز»
دەسکار باش وەسای «ئازەری» ی «تەرپۆز»
«گووارە» و «گۆدەلەک» ساختەي «سلیمانی»
«بەرسەرە» ی «موکری» تەشکی سۆرانی
«لوولە و زەنجییر» ی چەپ و پاس لەبان
«ھەياسە» ی زەریف «قویکە» و «گۆ» پەخشان
«لەچەک» تۆرپاوی دلانی یاخی
«ئاوێزە» ی دەسکار خانمی «سابلاخی»
«کراس» پوولەکدۆز، زیتبای نازک کار
کیژی تەرپەستی «سلیمانی» ی نازدار
«ئەشرەفی» ی ئاوێز «ئۆیە» ی «سۆرانی»
«یاقووت» پاریشەي لەچکی «گۆرانی»
«سرکەیی» ی یاسای دەوری «دینەوەر»
خالص ئەوریشم پیتچەي دەوری سەر

شیرین کار شیواز خانمی «گورانی»
یا «زندی» شیراز توونای «تورانی»
یا «چهداوری» یا کالای «که لهر»
ثمیره «ئیلام»، شیر زنی «لور»
یا «بوبرئه حمه دی»، یا «بهختیاری»
سیما شایسته ی سهوادی سالاری
یه خه و فقهیانه ی «نارده لانی» کار
خانم «سنه بی» کارامه و عه پیار
داوین «سیمدۆز» ی بهین بهین «مرواری»
دهسکاری «سه قز» پاک «پیزه کاری»
«قوله وانه» ی قول بهردی قییمه تی
«شه وه» و «له عل» و «دور» ناو زیری پهنی
«کالوزهر» و «فیس» یاسای هه ورامان
یادگاری کون خاتوونی ساسان
شنگ و شوخ، شیک پوش، تبار بابانی
په شته ی سه ره نجه ی زیبای یه زدانی
«گوله نگ» ناو ریشم، ناو یزان سی چین
له دهوری گه نجگای نه و نه مام په رچین
«تاسکالو» هه ولیر «بازوویه ند» کوپه
«پیشبه ند» نامیدی لایه ق به توپه
«دهسبه ند» «مروا» ی «ئه لماس» و «زمرووت»
«پیرۆزه» و «له عل» ی قییمه تی و «یاقووت»
«کوله وان» زهری سییمکاری ته لا
شایسته ی خوته سه د (بارک الله)
«پیرۆزه» ی ناوی پاچکه ی «پامووره»
ناو یزه ی دهوری ساقی بلووره

«لاچاوه» ی نیگار نه ققاشی بیچوون
له تۆی «ئه گریجه» و بان «کولم» ی گولگوون
«دوگمه و دۆلاو» ی «پیروژه» و «زمووت»
«یهشم» و «عه قیق» و «چاوگوربه» و «یاقووت»
«پاشقه ی تان، پشتبه ند»، «پشته سه ره» ی زه ر
«ژیر چه ناکه» ی نه خش گه رده ن مینای ته ر
تۆی فریشته ی سان به و گشت نازه وه
به سیمای قه شه نگ قودرته سازه وه
به و دلرو بایی و دام دلگیـــــره وه
به و لاروله نجـــــه ی بی نه ظیـــــره وه
چیت داوه تازیز له و خــــشــــل و خـــــاوه
له هـــــننای شیـــــوته جوانیی دۆراوه
سیـــــپـــــال و خــــشــــل و خـــــاو و ئارایش
له چاو جوانیـــــتا سووکه و ئالایش
خــــشــــل و خـــــاو ی جوان کوردانم ناو برد
تا له بیـــــر نه چـــــی شیـــــرینکاری ی ورد
(هیـــــژا!) تالانچـــــی وان له کهـــــمینا!
تا دزیت لـــــی کـــــهن له پانای ژینا
ئه وه ی تۆش وتت یهک له هه زاره
مـــــشـــــتـــــی نمونه ی هه زار خـــــه روا ره

ئەلماس

تېپى كىژۇلەي خۆش ئەندام، موورپەش
با مەزە و خەندان، چاۋ ئەستېرەي گەش
دەم بەپىكەنەن، خىجە و لەنجەولار
بەرەو سەركانى لاي دى بەرەو خوار
ھاو عومر و ھاودەم، ھاۋئاۋات و سۆز
شۆخ و شەنگ و جوان، شىك و لاو و قۆز
گۆرانى و چەپلە و سەما و ھەلپەركى
گا چىگەپرچى و ساتى كى ۋەركى
گەنجىكىان نازك خۆشخەندەرانى
تەنكە و رەزا سووك، ئارامى گىيانى
مات بردبوۋىۋ كەس نەيدەزانى
ئاخوچ باس بى پازى پەنھانى
دانەيى فرمىسك روونتەر لە ئەلماس
لەبەر پرشنگى سەير نەدەكرا خاس
بەسەر گۆنايۋ قەتەيس دامابو
ھېندە زەرىف بوو سەر لىيى سىر مابو
پرسىم: رووحەكەم! چىت لى قەوماۋە؟
وتى: دلخۋازم دلى گۆپراۋە.
جا دەردى كوانى ئەونە سەنگىن بى!
جا داخى كوانى ھىند ئاورىن بى!
وتم بىچىچارە دلى تۆراۋە
كە تۆش پىت وايە رىگەي گۆپراۋە
يەخسىرى ئەوين رىزگارىيى كوانى
دېتەۋە پا بۆس، عەفوى كە جوانى!

مەلۇول مەنىشە، بىرۆ بۆناۋ جەم
غەم بدە ۋە با چاۋە پاسەكەم
بەخشش كىردەۋەي لاي «ھىژا» يە
دەرمانى توناي مولكى سەۋدایە

قیبله قهزات له من كهوئ

دلم دايتی، مەمپەنجینه
خۆشم دەویتی، مەمتۆرینه
بورجی هیوام یەكجار بەرزە
حەیفە، گیانە، مەپرووخینه
هیی خۆتە وازی لی بینه

یاخوا قهزات له من كهوئ
ئەوی نەیبستی نەسرهوئ
دەردی فییراقت ناپهروئ
له دووری تۆنانووم شهوئ
ویرانە دل، هەر تۆی دهوئ

له لای مالان زەماوێه
هەلپهركی و بەزم و گۆیه
كوپ و كال و گەنج وا جەحیل
كردووێانە بە فەرته
سوړنا و دهوڵ و نهی ژهه

هەر من ته‌نیا و بی دلسۆزم
خه‌سته و بیزار و ئالۆزم
په‌ریشانم، بی دلخوازم
بۆیه وا سۆزانە سۆزم
ده‌رده‌ندووی هیلانە و کۆزم

پیم بگه ئارامی گیانم
ئیسک سووکی میهره‌بانم
دووری تۆلانه‌ی شیوانم
که تۆم نه‌بی سه‌رگه‌ردانم
بی دوست و بی ده‌زگیرانم

ئاھوۋى ئىلاخان پىكەتوۋى چاۋرەش!
 سەر ئاسۋى بەرزان، سەرمەس، گەردەن كەش!
 جەيران، جىرانكوژ، خوتىنپىژ، بىي دەربەس!
 پەيكار مەينەت خىز بىي برەس بۆكەس!
 سەرىپەنجە بە خوتىن دلبىراۋ رەشتە!
 بىنەۋا و گولگۈن، شەللە و كوشتە!
 خوتىنبايىي عاشق ھەژارىي ھەردە
 گوى پىي نەدانە، يا مەيلى سەردە
 بە ناز و عىششۈە ئەر جاروبارى
 لاكاتۈئەژى خەراجى شارى
 نازك نەۋ نەمام ئەۋ لەنجە و لارە!
 ئافەتى گىيان و رۇخى دلدەرە!
 يەك زەردەخەنەت تىممارى دەرە
 بۆ دلبىراۋى بىچچارەي ھەردە
 قىبلەم! سەرعىلى خالچاسان گشتى
 فرىشتە وىنەي حۆرىي بەھەشتى
 سەبرى پىيويستە و دىر ئاشنايى
 پارىز لە سامى سەۋداي شەيدايى

سەروى گولستانى دلم
 چرۋى نازاۋى سەرجلم
 شىرىنتر لە تۆپى گولم
 غونچەي تەرەنەي بولبولم
 بۆت ئەخوتىم ئەتخاۋىنم
 لەتۋى دلا ئەتلاۋىنم

سىنەم لانەي عەشقى تۆبە
 رۇحم سەمەي مەشقى تۆبە
 نەۋام شۆلەي شەۋقى تۆبە
 سەمام سەۋداي ذەۋقى تۆبە
 دەمسازى من، دىلخۋازى من
 ھەر تۆم دەۋى ھەمرازى من

ئىستا ئىلاخ رەنگاۋرەنگە
 پابنار كەسك و قەشەنگە
 زوانم لە تارىفى لەنگە
 پىرمەي بەران، زىرەي زەنگە
 گولدەستەي من، تويى گولم!
 تاسەم كىردۋى، فېنكى دلم!

شۋانە شمشالەكەي سازە
 «تەلۋىلى» دلىنەۋازە
 ھەۋاش ئارامە مومتازە

ههنگامه‌ی دل و دلخوازه
چاوه‌پیتن بێ ئەندازه
دۆستی کۆن و یاری تازه

له بهر نازی چاوبازان

گۆرانبیبیکی کۆنی کوردبیه که شیعره‌که‌ی شاعیری ته‌وانای کوردی موکریان
«وه‌فایی» گتوویه‌تی. به‌لام پێتم وایه‌ ئاهه‌نگه‌که‌ی وه‌کو زۆری له‌ گۆرانبیه‌کانی
ئه‌و سه‌رده‌مه‌ی موکریان هیی «هه‌مزبه‌گ» بیت. جا گۆرانی وێژه
هونه‌رمه‌نده‌کانمان به‌تایبه‌ت کاک «مه‌زه‌ری خاله‌قی» که ده‌نگی له‌ حه‌ریر
نه‌رمتر و ئاوازی له‌ ده‌نگی بولبول گه‌رمتره‌، ویستی بیه‌خوینی. منیش دوو
پارچه‌ هۆنراوه‌م داين که یه‌کیکیان ئهم پارچه‌یه‌. بۆ ئه‌وه‌ی ون نه‌بیت
سه‌ربه‌یته‌که‌ی خۆشیم دووباره‌ کردووه‌ته‌وه‌:

له‌به‌ر نازی چاوبازان
خواردن و خه‌وم خویناوه
به‌تییری تیر ئەندازان
چی بکه‌م جه‌رگم بپراوه
ئه‌ی یاری میه‌هره‌بانم
ئارامم هه‌لگیه‌راوه
بیمار و هه‌راسانم
دوور بای دلت گۆپراوه!

سۆزی ده‌روونم گه‌رمه
چون سه‌رم لی شیواوه
چ بکه‌م مه‌لێن بێ حاله
هۆشم له‌لا نه‌مـاوه

غه‌رقی لافاوی ئەسرین
سه‌ر هه‌تا پام خویناوه
خۆکانیاو نه‌جۆشاوه
په‌رده‌ی دلتـم دراوه

ئەي يارى سەھەر بەنازم
نازانى چى قەومماوھ؟
پەقەيب وا لە كەمينا
چمان مەيلىت نەماوھ؟

رېسوای عەشقى ئازىزم
نامەوئ لەو بەولاولە
لە خومخانەي وەفادا
خۆم لە خومى ئەو داوھ

سووسەي ئومىد و ھەستيم
دە لاگەرۆ بەم لاوھ
لە خۆم شەيداتر كوانئ
بەسەر عەرزي خوداوھ

وہفا ئايين و پاكم
قەت لە رى لام نەداوھ
با صەفا و سەينە چاكم
بەم سەري پىر سەوداوھ

عیشقى خاوتين «ھيژا» يە
وانە بى چاووړاوھ
پيويستە ليت پەزا بى
ئەوھى دلت پى داوھ

دەواری يار

ھەستام و چوومە سەيرى
خيلتوھز و جيى ھەواری
سەر ھەرد و لای پەشمالى
دلنشین و دەواری

سەرخيلى ديدەمەستان
ئيسك سووكى مېھربان
دلبەري خيل خال خاسان
سەركردهي عيل و ديارى

دیمەنى كيو و شيوى
سەر يال ئەمديوھ و ديوى
خيل و ھۆزى بەزبوى
بى وينە و كەس نەدارى

گولزارى پەنگاوپەنگى
كانبى پروون و قەشەنگى
زەنبەقى شوخ و شەنگى
مەس، نەرگسى خومارى

ئاوى پروون و زەرالى
بەفراوى سەر نەھالى
قەلوھز و نالەنالى
سامفونيى «مۆتزار» ي

نه سیمی نه رمی فینک
جیکه ی شه وه و مه لیچک
له سه ر بته و بن بنچک
ورته ی چینه ی گوواری

دهسته دهسته کوړوکال
گه وره کچی ناو ره شمال
به نه وای «هه ی بی» ی شمشال
دوو دوو به ره و دیداری

دوو دهسماله و په شبه لهک
گه وره کچی چاو به لهک
دهنگی دهروا تا فه لهک
نه وای «نای نای» قه تاری

هه لپه رکښه گهنم و جو
به یانی تا نیووه پړو
گشت دینه ناوی کوړو
یاری، گهرم ته کا، یاری

دوس و دل و دهسگی ران
دانامه و گهنج و جه وان
تیر نه نینه ناو که وان
هر که به ره و شکاری

خوایه چ دلنشینه
سینه ی صاف و بی کینه
ته و بازار ی تهوینه
پاک و بی دل نازاری

خوایه خوشم لی رابوورد
سهیرانیکی سهیرم کرد
غهمی له دلمه لایرد
دیمه نی گوولغوزاری

ته هات به لاره و له نجه
نه ونه مام به سه رپه نجه
دهرمانی تهوی په نجه
دیده ی مهست و خوماری

زهرده خه نه ی په ی دهرپه ی
خرمه ی لووله و هه یاسه ی
عه طری کیسله و هه ناسه ی
په زیرایی شاکاری

ته ی گهنج و لاوی سه رمهس
ته ی دل دژپاوی دهرپهس
ته ی دا نامه، ته ی نه ورپهس
ته ی کیثری کورده واری

ئەم وەلاتەت بەھەشتە
دەشت و دەری گولگەشتە
ئېوھن پەری و فریشتە
دۆ و ھەوار و ناو شاری

قەدری نەعمەت بزەنە
ھەر کەیفی تیا بزانە
نەعمەتی کوردستانە
وتم یەک لە ھەزاری

ھەر گۆشەیی لەم خاکە
ئەسیر و جوان و پاکە
پیت ئەلێ دەی ئازا کە
(ھیترا) بەرەو رزگاری

تیری ناز

پیکراوی تیری نازی، گیرۆدە چاوی بازی
چاوەرێم لام لێو کە، بە ئایینی، دلخوازی
گەردەنکەش و مەغرورە، دلروبايي مەشھوورە
نازداری، بێ قصوورە، سەر دەرناکەم لە پازی
خوین گەرم و نازەنینه، خوش ئەخلاق و شیرینە
غونچە گۆلی ئەوینە، چەن ئاورینە نازی
لەنجە و ئەدا و ئەتواری، سەرمەس دەکا دلداري
زەردەخەنە و پەفتاری، شادکامی ھەمپازی
شۆخی و مەزاحی خوشی، مەجلیسی عەیش و نوشی
تیمارە بۆ نەخۆشی، زاری نوکتە پەردازی
قامەت و بالایی بەرزی، شیرین سیمای خوشتەرزی
جوانی بێ پادە و مەرزی، بەسە بۆ سەر فەرازی
ئارامی رۆح و گیانە، سالار و دلستانە
فەرمانرەوای دلانە، ئیشارە دڵنەوازی
دلم زوو نایە سەر دەس، بۆ کێژە کوردی چاومەس
فەرمووی دیوانە سەر بەس، ئەزانم، پاکبازی
ئەوی مەرد و (ھیترا) یە، بەراست شیتە و شەیدایە
مەتلەبێکی گۆیایە، دلداري و عەشقبازی

ئافەرىن ئەي وینەگر

نیشتمان کویتستانە کانت کیتی تووری رۆلەتە
 خاکە کەت کابەي مورا دە، باغە کانت جەننەتە
 کانیاوت ئاوی حەيوانە
 صافە و گەوارا يە، جوانە
 تابلۆيە، نەخشی يەزدانە
 ئاوا بێ ئەم نیشتمانە
 دل بە قوربانی شەي کویتستانە کانت بەربەيان
 گیان بە سەرگەردت، غولامت عاشق و دیوانەتە
 شەي بات قووتی رەوانە
 سروە کەت ئارامی گیانە
 دەشت و دەر باغی جینانە
 ئاوا بێ ئەم نیشتمانە
 رینمای مەعشوو قە خاکم دیمەنی بۆ دل بەری
 ئافەرىن ئەي وینەگر، وا وینە کەت پر زینەتە
 باغات باغی ریضوانە
 رەنگینە کویتستان، جوانە
 رەبی چەن لە بەر دلانە
 ئاوا بێ ئەم نیشتمانە
 نیشتمان کویتستانە کانت کیتی تووری رۆلەتە
 خاکە کەت کابەي مورا دە، باغە کانت جەننەتە

کیژی کرچ و کال

بولبولی گولزاری کوردستان مەزەهەری خالقی خوتیدی

کەشەي باي شەمال، برۆا يالە و يال
 لوول دا، ئەگریجەي کیژی کرچ و کال
 ئەي با! بە ئارام بێشني مەوەستە
 سروەت بێ وەزگەت ئیستا بەهەشتە
 کۆسالان وینەي سالان گولگەشتە
 مەئوای سەرودەران، گول پێیدا وەشتە
 ئەي مەئوای مەردان چەن دلنشینی!
 لانەي سەرکەشان مولکی شیرینی
 ئەو خاکە مەکووی شیري ژيانە
 جیگای شانازی کورد و گۆرانە
 ئەي نیشتمانم، ئەي دل و گیانم
 ئاوا بێ! یاخوای زیدی کوردانم
 هەوات قووتی رۆح، سروەت حەياتم
 خاکت پۆشاکم، ئاوت بەراتم
 ئەي نیشتمانم ئەي زادگاہم
 عیشقت ژيانم، يادت پەناهم

تیشکی ئاسۆ

به بێ نه سیمت، ئه گهر ب سه ره و م
 لیم هه رام نه بێ خوار دهم، خه و م
 نه مه یینم، نه مه یینم
 بهر لووتی تیژی سه ره خه نه جهر که و م
 بهر مه و دای بو پر پای دهم نه شته ره که و م
 تیشکی سه ره ئاسۆت مایه ی ژیانم
 نه سیمی سو بحت ئارامی گیانم
 چه نه جوانه، زۆر جوانه
 سه ره به سه ره گهر دی شنۆی ده شتت که م
 دل به قوربانێ نه شه ی گه شتت که م
 باغت سه فابه خش کور که ی دلانه
 کویتستان را و گه ی کورد و گورانه
 ئاوا بی، ئاوا بی
 من سه و داسه ری ئه م نیشتمانم
 بولبولی غونچه ی ئه م باغه جوانم

ئاواز

تافی ئاوی صافی کویتستان، وه طه ن، چه نه دل به ره
 سو و سه یی شه و با و نه سیمت عه طری میسک و عه نه به ره
 نامه و ئ مولکی جیهان و ژینی دایم طوولی عومر
 تاکه ئاواتم سه ره ئه فراز بته به و خوای بان سه ره

کيژۆلهی کويستان

«۱۳۴۰/۱۲/۲۲ ه. ش تاران»

هه‌ی فـه‌رياد له دهس دهروونی کـهـيـلم
سه‌راسيمه‌ی سام پر جه‌فای له‌يلم
له‌یلی نازه‌نين، کيژۆله‌ی شه‌رمين، دۆسی خوين شيرين
پيکراوی تيـــــری نازی بـئ مـــــه‌يلم
گـــــيرۆده‌ی دهر د و شکه‌نجـــــه‌ی وه‌يلم
له‌یلی بئ مه‌يلم، ده‌سخه‌ره‌ی مه‌يلم، دامام، که‌يلم
ویردی زمـــــانم واوه‌يلای دووری
شکا به هيجران شيشه‌ی سه‌بووری
يه‌کجار دلته‌نگم، گۆراوه‌ ره‌نگم، ناتگاتئ ده‌نگم
ســـــوراحـــــی ســـــه‌برم دائه‌پيژئ مـــــه‌ی
په‌يمانه‌ی پيـــــاله‌ی ديدهم په‌ياپه‌ی
زه‌ده‌ی هيجرانم، بۆيه‌ نالانم، چاو به گريانم
نه‌وام ئاخ و داخ، حـــــه‌ســـــره‌تم هاودهم
شاديم شين، مـــــوـــــطـــــريـــــب ســـــۆزـــــی هه‌ناسه‌م
هاودهمی رازم، یاری پر نازم، دۆستی دلخـــــوازم
مـــــه‌زه‌م کـــــه‌بابی جـــــه‌رگی بوريانه
ســـــاز و ئاوازم نه‌واي گـــــريانه
جه‌رگی ســـــووتاوم، دل پرووزاوم، ته‌واو فه‌وتاوم
بئ گـــــه‌رد، نازه‌نين، ســـــه‌روی پای ســـــه‌هه‌ن
بئ مـــــه‌یلی بۆچی، دووری هه‌تا چهن
سه‌روی ئيلاخان، ناسکۆله‌ی چاو جوان، کيژۆله‌ی کويستان
ســـــوراحی و مـــــه‌ی و مـــــوـــــطـــــريـــــب و گـــــولزار
حـــــه‌يفه‌ بئ ئالای بالای به‌رزی یار

گولئ گولزارم، به له‌نجه‌ولارم، تووتی گوفتارم
ئه‌ساسه‌ی شادی له گولزار جه‌مه
شادی من هه‌ر تۆی حه‌يفه‌ تۆم که‌مه
عه‌ینی شه‌مشادی، سه‌روی ئازادی، فه‌رموو بۆ شادی

ئه‌م به‌سته‌يه‌م له‌سه‌ر داواکردنی گروپی موسیقای کوردی ریکخست، ئيتتر نازانم خويترا
يا نا، ئه‌لبه‌ت ئه‌وه بۆ به‌سته‌يه‌ی زۆر بوو، جا چونکه‌ خواننده‌که له‌وئ نه‌بوو، پيتم وتن هه‌ر
به‌نديکتان پي خوش بوو بيلين.

عیشقی خاویڻ

مه زههري خاله قى خوڻندى

به ههواى عيشقى دل پر خرۆشه
ويڻه ي پهرانهش بپرووزى خوۆشه
عيشقم خاويڻه، دل به پهروۆشه
ئهو عيشقه، عيشقى وهلاته، وهلاته، وهلاته
ئهى وهطهن گيانم فيداته، فيداته، فيداته
نه سيمت عه طر و ميسك و عه بيره
ديمهنت جوان و خوۆش و دلگيره
زيخت دانه و دور خاكت ئهكسيه
خوايه ئهه و خاكه چهن جوانه
چهن جوانه، چهن جوانه
بههه شتى بهرين باغى ريضوانه
ريضوانه، ريضوانه، ريضوانه

بولبولى باغى مولكى كوردانم
كاوه نهژادم، خهلكى ئيرانم
بهسته ئهخوڻم بو نيشتمانم

ئهى خوايه، ئهه باغه چهن خوۆشه، چهن خوۆشه، چهن خوۆشه
ئهو دهنگه بانگى سرووشه، سرووشه، سرووشه
شه رته تا ماوم تووم له تووى دل بى
تويى ئه بى تووس، ئاويتهى گل بى
گيان فيدات نه بى گيرۆدهى چل بى
ئارياييم، خهلكى ئيرانم، ئيرانم، ئيرانم
بولبولى خاكى كوردانم، كوردانم، كوردانم

ئامىنىي تاقانەي دايى

خالەقى خوتندوويه تى

شيعرى بەستەكە فۆلكلۆرە، بەلام بىر دەسكارىم كىردۈۋە

چاۋت رەشە، بە خومارەۋە

مەمەكت سىۋە بە دارەۋە

خودا داۋىيە، مەيشارەۋە

ئامىنىي تاقانەي دايى، (ئامىنىم، ئامىنىم، ئامىنىم)، بىرا يارى من بايى

ئامىنىي تاقانەي دايى

ئەپارامەۋە لە خودايى

سەد بىرا يار لاي من بايى

تا گيان و دلم پى دايى

چاۋت مەستىن، پەيۋەس ئەبىرۇت

بەو خالانەي دەۋرى لىمۇت

يار ۋەختە گيانم دەرچى بۇت

ئامىنىي تاقانەي دايى، (ئامىنىم، ئامىنىم، ئامىنىم)، دەك بىرا يارى خۇم بايى

سەد بىرا، يارى خۇم بايى

خۇزگە ئەۋ (ھەر) لىرە بايى

نەمدەدا بە دوو دونىايى

ئامىنىي تاقانەي دايى

چاۋت ئەللىي «دو» دىدەي بازن

مەست و بوخمار و پى نازن

بۇ من كۈشتن چە داوخوازن

ئامىنىي تاقانەي دايى، (ئامىنىم، ئامىنىم، ئامىنىم)، بىرا يارى خۇم بىۋايى

سەد بىرا يار لىرە بايى
ئەپارامەۋە لە خودايى
شەۋ بە مىۋانى من بايى
ئامىنىي تاقانەي دايى

ئاي شل

«كاك مه زههري خالقى خويىندوويه تى»
«بهيتى سهره تاي بهسته كه فولكلوره»
ئاي شل وهى شل، شل و شىيواوى
ئه لىي وه نه وشهه شى شى ونم لىي داوى
له چى زويىرى، بۆچى تۆراوى؟
به سهر گهردت بم، له كى ره نجاوى

ئه مشه وه، ئازيزم، بانگم بى شه رمه
زايله شى سۆزى سه متوورم گهرمه
بۆى وه صلتى ئازيز دىته ده ماخم
بۆيه لم به زما ئه مشه وه گوستاخم
ئه رى شل، هه شى شل شل و شىيواوى
ئه لىي نه وبووكى زاوا لىي داوى

نهى چى فووى پياكه سادهى بى درهنگ
په نجه له سهر نهى شل كه، بيريه درهنگ
ههر ته رزى بۆ خۆى لى بدا پازى
له دهروون بگرى ههر نهوا گـازى
مه دهوش بى ههر كهس به پى سه وداى خۆى
سهر خوش كه هه ركهس به پى غه و غاى خۆى
ئامان شل ئاي شل، ئه لىن تۆراوى
بۆچى له سه رچى له من ره نجاوى

ههر كه سه شى حه زى له نه وايىكه
چاره شى ههر ده ردى به ده وايىكه
نهى چى! كام مه قام جى گهر تاوينه
تلىفى بى چاره شى دله و لاوينه
ئه وه نهوا لىده نه رم و دلى گه ش بى
ئه وه سۆزه لىده قىبله م پى خوش بى
ئه رى شل، ئاي شل، شل و شىيواوى
بۆچى له سه رچى! له من تۆراوى

سەھەر کاتى دەمى کردۆ وهكو غونچه گوللى زارت
 له هەرلا نالە بەرزۆ بوو له خيالى عاشقى زارت
 خوداوهندا! چ گيانبهخشن، دو گولبه رگى تهر و تازه
 (تعالى الله) چ خوشپهنگن، دو نه ورهس گولبه دەم نارت
 به يەك غەمزە به سەر كولمانۆ لاچوو زولمەتى گيسوو
 هەزار ئەفسوونی تیدابوو، به بى شک چاوى سەححات
 خەدەنگى غەمزەكەت ئەلماس و، دل وهك شيشەيى نازک
 كەسى دىوانەيه وهك من، ئەگەر چووبىتە پەيكارت
 ئەگەر بارى غەمى تۆيه، ئەگەر جەورى پەقيبانە
 به شەرتى مەيلى تۆى لى بى ئەمن پازيم به هەر بارت
 مەكە باوهپ به دیدارى له تۆ تير بى دل و دیده
 به دیدارت هەتا مردن، ئەگەر تير بم له دیدارت
 بهخوا بهو غايەتەش يارت، نهبونا ميه ره بان ئامان
 له ئاهى ئاورينى من خودا گير بى سەبه بکارت

پيشنووسى ئەم پارچە شيعره له ناو جەنجالى پيشنووسەکانما بوو، ئەلبەت غەلەت و پەلەتى زۆرى تيا
 بوو که ئيسلاحم کردبوو، بەلام نازانم له ئەسلا هئى کتبه ئايا هەر هبى خۆمه يا هبى شاعيرىکى تره و
 من پیکو پیکم کردووه.

بۆ بیره ئەچى، له نجه ولار مەكە
 جەهیل به گۆشەى چاو زامار مەكە
 وای گەرد و، گەرد و گەردانە، كوشتى ئەو جووتە چاوانە
 يارم شەمعه، خۆم پەروانە، كوشتى ئەو جووتە چاوانە

مەشكۆلەى شيرت مەخە لای شانت
 نهكو ماندووبى دوور بى له گيانت
 ئای شوخى پانه بىرگەكەم
 گورالەى ناوى مېرگەكەم
 هەناو و رۆح و جىرگەكەم

لەناو پانه داكەم شانە و شان كە
 كەم شيت و شەيدای بالات هەرزان كە
 ئارامى رۆح و گيانەكەم
 هيسواى دل و پەوانەكەم
 به فەدات بى سەرجەم پانهكەم

خاوهن پان سەرگەرد پىگای پانهكەت
 چۆيان به قوربان بانگ كيشانەكەت
 پاندۆش پيشكەش بى پانهكەم
 تۆبانگ مەكە، من بانگ ئەكەم
 گشت پانهكەت قوربان ئەكەم

مهړې بانگ نه کهي گشتي تيته سهر
 خاوهن ړان و ړان سهراسيمه سهر
 نهی ړاندوش سهرپوشت لاده
 دهس بگره و چوپيی بو باده
 بانگمان که شوخی خانزاده

نهم گوزانييه (بهگهرد و گهرد) بهناوبانگه منيش بو نهوهی ناوه فولکلورييه کهي ون نه يی. له بهيتي
 يه کهما ناوه کو نه کهيم هيتاوه.

گیانه کهم نه رگس

«فولکلوره به لام شيعره کاني دهسکاری کران»
 ۱۳۴۱/۳/۲۸ ه.ش

خانم قه مهوري بنه ی ئارده لان خویندی نهوای کرماشانييه و بهو زاراوه يهش سازکراوه

دی شهو ديم جه خهو دوو کووک مه کوکان
 تومسهس يه له يلیش مه جنوون مه لاوان
 عه مره کهم، رووچه کهم، گیانه کهم نه رگس
 ههر تو یارمی «خال حاسم»، دووسه کهم نه رگس

دی شهو تا سه حهر شه م سووزانم بی
 دلخو ه شیم يه بوی دووس میمانم بی
 عه مره کهم، رووچه کهم گیانه کهم نه رگس
 ههر تو یارمی «خال خاسم»، رووچه کهم نه رگس

فیدای ماله کهی پای په راوت بام
 فیدای دوو دیدهی شهو بی خاوت بام
 عه مره کهم، رووچه کهم، گیانه کهم نه رگس
 ههر تو یارمی، «عه زیزه کهم»، عه مره کهم نه رگس

من، چه وتیمه دووس بیسه دلگیر
 وه زلفت سهوگهن من نه یرم ته قصیر
 عه مره کهم، رووچه کهم، گیانه کهم نه رگس
 ههر خوهت یارمی، «عه زیزه کهم»، ژینه کهم نه رگس

پاڻه

ئەم بەستەيەم بۆ مەزھەرى خالقى وت

نازدارى، نازەينى، چەندە لە بەر دلانى
كاتى چاوت ھەلدىنى، ئەللىنى بازى تەرلانى
خۆشمەوتى، ئەتلاوينم
وھك كەوئ بۆت ئەخوينم
رەم مەكە نازدارەكەم
بەكوژى ناتەرەنجيىنم

لە مولكى عىشقۆ ھاتم رېم كەوتە ئەم وەلاتە
رېيوارى ئەو رېگامە چىبەكەم لانەى سەوداتم
شەشدرەم لى بەسراو، تەنيا چارەم پەناتە
تۆى تەنيا ئاواتەكەم
ئارەزووى بيساتەكەم!
تۆى شادىي شەو و رۆژم
يادى كات و ساتەكەم

مەزلووم و بى تاوانم، گوناھى خۆم نازانم
لەسەرچى لىم ناپرسى، سەد جار دەردت لە گيانم
ئەر تاوان بار كراوم، مېەخشە چون ميوانم
لىم گەپى تەنگە تاوم
لىم مەگرە، دلبەراوم
بى چارەم كە فەوتاوم
ھەردەم و لىقەوماوم

ئەو رېگە زۆر ھەورازە
ھۆشيار بە، دل مەبازە
دەستەلاتى كەس نىيە
ئەو كە ھەر تۆى نىيازە
بۆيە گوئ بە كەس نادەم
يارم عىشق نەوازە
غەريب و دل پەشيوم
سەيرى كە بارى لىيوم
دەى رەحمى بە حالىم كەن
مەجنوونى دەشت و كييوم

وەرگه پری

مەزھەری خالقی خوتندووێه بەسەر شریتی ژمارە (٤٢٨٤/٤) ی رادیو ئیترانەو تۆمار کراوە.

«قاز» و «سۆمە» و «بەت» لە ئاوا
بە پۆل بەستوون، لە سەراوا
ئاو ئەیانبـا، بە بـی پەروا
چەندە جوانن، لە گۆلاوا
وەرگـه پـری، ئاویـزانت بـم
وەرگـه پـری، شەو مـیوانت بـم

هەوران پەلیان داکـیـشاو
تەمە و هەواکەش شـیـواو
مەلانیـش پەریان ژاکـاـو
چەن قەشەنگن لەو گوی ئاو
وا وەرە، رێگا کـهـت دوورە
بۆ دەپۆی، چوونت زەرورە؟

تاوی تەرزه و هەور و باران
کـزهـی شەو با و زوقم و بۆران
مەرۆ، ساردە رێگای کویستان
گویی لە من کە، دۆستی جارن
پیم خۆشە خۆم خانە خویت بـم
مەرۆ تا خاکی بەرپیت بـم
مەرۆ، گیانە، رێ گـیراـو
ئاوی رۆخانان هەستـاـو
بۆ کـوی ئەچی بەم لافـاـو

بۆچی بـروات پـیم نەمـاـو؟
وەرگـه پـری، ئاویـزانت بـم
وا وەرە، با حـهـیرانت بـم
سا وەرە، شەو مـیوانت بـم
شەرتە کەم رۆژ قـوربانت بـم

ئەلبەت سەردیتری فولکلۆرە کەیم (وەرگه پری ئاویزانت بـم) لەناو بەستە کەدا هیتاوە تا ون نەبیت.

ھەي خال

گۇرانىيى «ھەي خال» گۇرانىيەكى فۆلكلورىيى زاراۋەي ھەورامىيە، چۈنكى ھۆنراۋەكاينىم بە دۆلەت نەبوو خۆم ھۆنراۋەم بۆ دانا. پېيويستە ئەۋەش بېلىم كە كاك يوسىف زەمانى، كەمى ئاھەنگەكەي گۇريو، كاك مەزھەرى خالقى بەنەۋاي لە تيفتر لە ھەريرى خۇي خويىندى و بەسەر شىرتى KL ى ژمارە ۷-۹-۱۳۴۲/۲۶۴ ى رادىو ئىران ۋە تۆماركراۋە.

كويتستانان ئارام، ھەوارگە ماتەم
لانزار بېدەنگ چون خىلخانەي خەم
ھەي يار، ھەي غەم-خوار
يار شادىي گيانم
بېرۆ بۆ كويتستان
زۆر چاۋە پروانم

«سوورە ھەرالە» و «چنور» و «شەۋىز»
«گۇرالە» و «مەرزە» و «ۋەركەمەر» و «لۆ»
بەفراۋانى ساف
بەر قەلۋەز و تاف
خۆش نىيە بى تۆ
كۆچ كە خۆش ئىنساف

سەر دەلىلەي كەل، كىشكىچىي پىگات
كەۋى دەنووك سوور تىپىي مۇسىقات
ھەي بېرۆ سا بى
بەو جىۋە نابى
قىشلاخ ناگەۋار
دەي بۆ ئىيلاخ بى

پايە نازت كەم «سىسەن» و «سۆسەن»
چەبەكەي «گا و گۇرال» دەستەي «ياسەمەن»
ئامسانە ئەي دۆس
دۆل و گىيانم دۆس
بېرۆ وارگەي خۆت
دۆلى دۆس جىيى تۆس

زايلىەي زەنگى كارۋانى ۋە مەيل
ئەدا مىزگانى ۋادەي كۆچى لەيل
نە جاي مىزگانىي، دۆل پىش سىپەردەم
دۆل كام دۆل؟ دۆلەي بە مەيل لەيل كەيل
شەمال جار كىشۆ ۋە كويتساناندا
ھا دىسان ۋەختەن شاد بىدى ۋە لەيل

بۆ گۆزانی (سەوزە ھەي سەوزە) ھۆندەو و سوژەكەي (مازوچين)ە، ناومان نا
(بووكي ناو جەنگەل). مەزھەري خالقي خويئندي

بووكي ناو جەنگەل

ئەي ميناى بى گەرد! لىمۆ لە باخەل
سەروى بالا بەرز، بووكي ناو جەنگەل
تەقەي مازووچن لە لادۆل و شىيو
«ميراجى» و «گاربان»، «باخان» و «سەرشىو»
ئاوازي «غەريب»، «پىيوار» و «ھەي خال»
«تەنكە» و «چاوپەشى» بە سۆزي شمشال
كوپ بە ئالەي دل، كچ بە چريكەي ناز
ھەردوو، دەرئەپن بۆ يەكتەري راز
نيوەرۆ مەنزل كاني «ژەرژان»
«رەشەلەك» گەرمە «گەريان» شانە و شان
من كز و تەنيا گۆشەنشينم
كەس دەسم ناگرئ، ماتم خەمينم
تۆ بۆ نەھاتى بۆ مازو چين!
نەختى دەس بگرين، كەمى ھەلپەرين
ئەر نەترانيو ھەستە، بى، دپەر!
تۆ «ھۆمەرمەنان» زوو بى بۆ ئپەر
ئەگەر لىم زيزى ئارامى گيانم
دەي لىم ببووورە پۆحى رەوانم

مازوو چين: لە دىھاتە جەنگەلەكانا رەسمى كوپ و كچى دئ لە سەرەتاي مانگى
سپتەمى پايزا بە جەم ئەچنە ناو جەنگەل بۆ چيني «مازو». كاتى نيوەرۆ ھەموو لە جى
ژوانىكا (سەر كاني وئاوى مپىرگولانئ) شوئنى خوش كۆ ئەبنەو و قاوہ تى ئەكەن و
(جا دەس ئەكەن بە ھەلپەرين).

لەيلا

(لەيلا) پىم وايە كاك مەزھەري خالقي خويئندوويە بەلام، بەتەواوى دلتيا نيم و،
خەسەن زيرەكيش خويئندوويەتى.

لەيلا لەيلا، لەيلايە، لىم بپري، لەيلا شۆلەي چرايە
خۆشمەوي بۆ بتۆري، لىم بپري، لىم بپووي، دل بگۆري
چۆن رەوايە؟ كەي وەھايە؟ دل و گيانم لەرپيايە سەرم لە بەر پىيايە

لەيلا تۆ خۆت ئەزاني چەندە لە بەردلانى
ئەگەر بىت و بىدوينى، نەمشەمزينى، بىلاوينى، بىخاوينى
شادم كەي، نەمپەنجينى، سەرم ئەدەم لە مزگينى، دل ئەدەم لە مزگينى

لەيلا باغات پشكوپرە كەسكە و سەوزە، پويو، ئاوى چاودەكەش تەقيو
چەشنى زيو، گول خەمليو، جوان خەمليو، نەرگس بە تىپ لەو شيو
پىي لە ئاوا تەزيو، چەن دلگيرە ئەوشيو

لەنجەي گولان ھەرزانە شەمالە و شانە و شانە، سەيرى كە ئەو سەيوانە
چەن جوانە و خنجيلا ئەو گولانە، ئەو گولانە
وەرە دل چاودەروانە ماتە، بۆت پەريشانە
بى تۆ مالى ويرانە
مال ويرانە

عاشق پيشە و ھەژارم، بۆيە پى لە گولزارم، ھاوشيني ھەزارم
نزارم و لىو بەبارم، بپرو يارى نازدارم، چارەي دلى بيمارم
بپرو يارى نازدار، زور خومارم، زور ھەژارم
بپرو گولى گولزارم، بپرو دۆسى غەمخورم
بپرو يارى نازدارم

كىژۇلەي كوردستانى

كىژۇلەي كوردستانى
لاۋى جوانى سۆرانى!
سوۋرە گۈلى كۆيستانى
نەۋباۋەي ناۋ شاخانى
نەرمۇلە ۋ ناسك ۋ جوانى!
تەنكەلەي ھەۋرامانى

ئىستە بەھار پەنگىنە
ناۋ چىا كەسك ۋ شىنە
ئال ۋ وال ۋ شىرىنە
تىپى گۈل نازەننە
ۋەك بەھەشتى بەرىنە
ناز مەكە، بى ۋ بىبىنە

نە تەنبا بەھار جوانە
خەملىۋە ئەۋ كۆيستانە
ھەمىشە ئەۋ، شاخانە
پىشكۆ ۋ بە عىنۋانە
دل لە لات چاۋەروانە
لەنجە خوش سا بى بزەنە

لە دلدايە ئاۋاتى
چى بىكەم يار گۈيەم ناداتى
ئاخ بۆتەۋان ۋ زاتى
ئەۋ پەيامەي بداتى
بىتە جى ژوانم ساتى
مۆژدەي ژىنم بداتى

بى ئەۋ ژىنم ھەرامە
ھەناۋم زوۋخ ۋ زامە
دەروۋنم بى ئارامە
ھەر عىشقى ئەۋ سەۋدامە
يارم بالا نەمامە
بى ئەۋ ژىنم بى تامە

سرودى نىشتىمانى

سەرىيەندەكەي تەكرارىيە لە تەصنىفى تىرىشا وىژراوە، بەلام بەيتەكانى تىرى جوتىن، وە
ناشزانم بەم شەكلە خوێنراوە يا نا (پىنج خشتەكى).

نىشتىمان! كوێستانەكانت كۆي توورى پۆلەتە
خاكەكەت كابەي موراوە، باغەكانت جەننەتە
گەنج و لاوت چستوچالاكە، هەلۆي پەرەلمەتە
كاتى راوى دوژمنانت، پەرەوان و قودرەتە
مايەيى شانازيى ھۆز و ئىفتىخارى مىللەتە

پروونە سەر ئاسۆت وەكو پرووناكی قەلبى عارىفان
سوسە بات عيسا دەمە، چارە و عىلاجى ئافەتە
دڵ ئەكا حەيران شەي كوێستانەكانت بەرەيان
دەك بە سەر گەردى سەرت، دڵ عاشىق و دۆوانەتە
پەشەدارى سەرھەوار دانىش سەراي فەرزانەتە

زەردەيى ئىوارەكەت لەنجەندى نازى دلبەران
يارى نازكەشت فەيدايى نازى زەردە و خەندەتە
پىنماي مەعشوقە گۆلگەشتت وەتەن! بۆ دلبەران
ئافەرىن ئەي وێنەگر! بۆ وێنەيە ئەو پەردەتە
تابلۆي پەنگىن و نەخشىنت، نمونەي زىنەتە

گۆرانی

بۆ گۆرانی (زەماوەند) مەزھەرى خالقى لە ١٠/٥/١٣٤٢ ھ.ش. لە
تاران خوێندى.

ماين بە رەختو بۆي، «كچ» بە لەرزانه
«ژن» سەروين لەسەر بۆ «كوپ» بە جامانه
جوانە تىك ئالين (لەرزانه) لەچك و فەقيانە
شادييه زەماوەندە، خەنەبەندە
رەشبەلەك گىراوە، سى چين لەو بانە

كوردە ژن بە لەنجە، كوپ بۆ سەر پەنجە!
چۆي كيش بەلەنگەر، كىژ چاوەرەي گەنجە
جوانە، زۆر جوانە (لەرزانه) بەزمى كوردانە
شادييه زەماوەندە، خەنەبەندە
رەشبەلەك گىراوە سى چين لەو بانە

نەيچى! پەنجە شەكە، جا سورناژەن لى دە!
دەهۆلكوت، زرمەت بۆ، چاك دەنگى پى دە!
جوانە، زۆر جوانە، (لەرزانه) پەسمى كوردانە
شادييه، زەماوەندە، خەنەبەندە
رەشبەلەك گىراوە سى چين لەو بانە

گەنم و جۆ تىكالىن، كوپ و كالى! ئا دەي!
گەورە كچ! سا زوو كە جوان چۆي بۆ بادەي
سورناژەن پىقەت بۆ، دەهۆلكوت باي دە
شاديە زەماوەندە، گەنم و جۆيە، جوانە
سۆرانی كەن تىكەل، سەر پەلكە و جامانە

لەرزانه، لەرزانه، بەزمى كوردانە
رەشبەلەك گىراوە سى چين لەو بانە

کاشکی

له سه ر داواکردنی هونه رمه ند و موسیقیزانی کورد ناغا حه سه نی یوسفزه مانی ئه م به سته
فارسییه م هۆنده وه، وه قه رار و ابو و خانی (مه ههستی) گۆزانی وێژی به ناویانگی
فارسی له گه له دهسته ی موسیقی کوردی به سه ره رشتی حه سه ن یوسفزه مانی تۆماری
که ن، پاشان تۆمار کردنه که ی دواکه وت و نه خوێنرا.

کاشکی این دام ها ازهم گسستی، کاشکی
کاشکی این قید هم، درهم شکستی کاشکی
از قفس پر میزدم تا کهکشان
از فسون ازاده گشتم در جهان

دام و مکر زندگی را، این فسون بندگی را، پاره کردم کاشکی، پاره کردم کاشکی
این گل پژمردهء خود، این دل افسردهء خود، چاره کردم، کاشکی، چاره کردم، کاشکی

زندگی با زرق و برق آیا رواست خیر، خیر
زندگی با مکر و دلق تایا سزااست: خیر، خیر
آدمی را زندگی، از عــــشق بود
وز ســــروش غــــیب این آوا شنود
نوشدار و عشق و تاین عشق و راز زندگی
عشق را تنها سزد تعظیم و طوق بندگی
زادهء عشقـــــقیم گویا در ازل
زندگی بی عشق گـــــرداب دغل
زندگی با عشق سازد، بندگی با عشق و بس
عشق شادی آفرین و آفرین بر عشق بس
لب بخندد، دم بگوید، دل کند گفت و شنود
دیده گیرید، غم بسوزد، به ازین بود و بنود

دانه ی گوهر مپاش و دام برمردم منه
ساز دل با خلق دار و دانه، گوهر مده
حرف شیرین برمفشان، دانهء اسرین مرین
گرم و چربی کم کن و با جمع مظلومان ستیز
کاشکی این دام هم ازهم گسستی، کاشکی
کاشکی این قید هم درهم شکستی، کاشکی
از قفس پر میزدم تا کهکشان
از فسون ئازاد گشتم در جهان

ئامان سەد ئامان

بولبولی خوش ئاواز مەزھەر خوتیندی

ها فەسەلتی پایز تازەدی کردۆ مەیل
لانزار پەنگین، لە پەشتەیی سووویل
خیل ئەو خوار هاتۆ کەژاوە کەیی لەیل
ئامان سەد ئامان، حالی پەرتیشان، مەپرسن ئامان
چەرخیی چاوانی سەریان لیم شیوان

مەپرسن بۆچی مەست و سەرخۆشم
بێ بادە، بادەیی مەستی ئەنۆشم
خوماری شەراب کام مەیفروشم
ئامان سەد ئامان، حالی پەرتیشان، مەپرسن ئامان
چەرخیی چاوانی سەریان لیم شیوان

مەستی، بێ بادەیی ئەوین مەحاله
بێ غەمزەیی دلبەر بە جام و پیاله
شۆری مەستی مەیی بێ ئەو بەتاله
ئامان سەد ئامان، حالی پەرتیشان، مەپرسن ئامان
چەرخیی چاوانی سەریان لیم شیوان

گیانە! بەسیهتی گەشتی ئیلاخان
بێرەو قشلاخ بەرزە دەماخان
سەر بدەن لە شوپن کۆنە ئوجاخان
ئامان سەد ئامان، حالی پەرتیشان، مەپرسن ئامان
چەرخیی چاوانی، سەریان لیم شیوان

کۆچ کە سا وە خەیر مەنزل بەمەنزل
تا هەوارگەیی خۆت گەرمییانی دل
لە وەزگەیی جاران قەت نەبی غافل
ئامان سەد ئامان، حالی پەرتیشان، مەپرسن ئامان
چەرخیی چاوانی، سەریان لیم شیوان

ئەم بەستەبەم پۆنەوايىكى كرماشانى سازکرد، ئەلبەت بەيتى (گيان...) فۆلكلۆرە لە
تارىخى ۱۰/۱۱/۱۳۴۳ ھ.ش. خوتىرا و تۆماركرا.

مەلى شكارچى

مەلى شكارچى، بازى دلفىن
ئىسكسووك، تىژبال، يارى خوتىن خاوتىن
گيان، گيان، گيان و گيان گيان نازىزەكەم
مىوانى نازدار «گيانە»، شەو پايىزەكەم

لاشەى بى گىانمت كرده لوولەى نەى
بانگى ئاھەنگم، «ھەى دل» و «وھى، وھى»
گيان گيان، گيان و گيان، گيان نازىزەكەم
مىوانى نازىز «گيانە» شەو پايىزەكەم

كەللەى كۆم چەرمووى ھەورى دەروونە
سىيروانى دىدەم سەرچاودەى ھوونە
گيان گيان، گيان و گيان، گيان نازىزەكەم
مىوانى نازىز «گيانە»، شەو پايىزەكەم

ئەى سوب دوو كۆتر وە يەك مەكوكان
مەوت لەى دونيا ئىمەيچىن مىوان
گيان گيان، گيان و گيان، گيان نازىزەكەم
مىوانى نازىز «گيانە» شەو پايىزەكەم

مەلى بىر يىپە

مەزھەرى خالقى لە ۲۹/۱۰/۱۳۴۳د بە نوای نەرم و گەرمى خوتىدى و تۆماركرا

سەبرىيە! ھەستە بەيانە
ئىوارە خەنەبەندانە
گىرۆدەت دەردى گرانە
بۆتۆ حالى پەرىشانە
ئامان، ئامان، ئەى سەبرىيە
كوشتوومى و ئاگای لىم نىيە

ئەمزانى خوازىنى ئەكرى
نەمزانى شىرىنىش ئەخورى
وتيان سەبرى بەم زوو ئەبرى
لەسەر دلما بوو بە گرى
ئامان، ئامان، ئەى سەبرىيە
كوشتوومى ئاگای لىم نىيە

فرسەت كوا؟ چارە جۆبى كەم
شەرحى عىشقى خۆم بۆكى بەم
چارەم چىيە، ئەبى چى بكەم؟
خووا بتگرى من چۆن دەربەم
ئامان، ئامان، ئەى سەبرىيە
كوشتوومى و ئاگای لىم نىيە

سەبرى بەچاوى مەستەو
بەدو ئەبرۆى پەيوەستەو
منى ھەژارى بەستەو
دلى نام بە سەردەستەو
ئامان، ئامان، ئەى سەبرىيە
دەمكۆزى و ئاگات لىم نىيە

ئامىنى

«كاك مەزھەرى خالقى خويندى»
ئامىنى! ئەتە دىنى، مەن دىنى
ئامىنى! بە ھەردوومان سەرىنى
ئاي ھاوار، ئازىزم
ۋا ۋەرە ئامىنى
عاشقى بالاي ئامىنىم
بى ۋەفا نامدوينى

ئازىز! شادىيە ۋ، ھەلپەرىنى
سازىيە بى تۆئەى ماجەبىنى
ئاي ھاوار، ۋا ۋەرە، ئامىنى
عاشقى بالاي ئامىنىم
بى ۋەفا نامدوينى
چى بلىيم، ئامىنى

ئاي دە بى! لەنجەيى، پىكەنىنى
ئاۋرى، بوزارى، دلچەزىنى
ئاي ھاوار، ئازىزم
ۋا ۋەرە، ئامىنى
عاشقى بالاي ئامىنىم
بى ۋەفا نامدوينى

مەرھەمەت، بۆزىمى دلبرىنى
با ھەلى لىم ئەستىرەى نىگىنى

ئاي ھاوار ئامىنىم
ۋا ۋەرە ئامىنى
عاشقى بالاي ئامىنىم
بى ۋەفا نامدوينى

دلبرەى! دلدارت كەى ئەبىنى
لەگەلتا دوو سەر لەسەر سەرىنى
ئاي ھاوار، ئازىزم
عاشقى بالاي ئامىنى
لەگەلتا شەرمىنى
سەرکەينە سەر سەرىنى

ئامىنى! تۆ دىنىك ۋ مەن دىنى
ئامىنى! بە ھەردوومان ئايىنى
ئازىزم! تۆ لەنجە ۋ پىكەنىنى
ئاۋاتم مەن سەما ۋ ھەلپەرىنى
ئارەزووم تۆ چۆيى، مەن رەقسىنى
ئامىنى تۆ لەنجە ۋ مەن پروانىنى

ئا ۋەرە! بەزمى بىگىرىن بۆرىنى
تا ئەبەد بەس بى بۆ دل غەمىنى
ئا ۋەرە سەرکەينە سەر سەرىنى
ئامىنى! بە ئايىنى ئەوينى
ئامىنى! لە مەن دىنى تۆ دىنى
نازدارى! بە ھەردوومان سەرىنى

چیت له من داوه

تو خوا پټم بلای چیت له من نه وئ
 نایټلی تاوئ دلم بسره وئ
 سهرم له تو سهوور ماوه
 دلم زاره، شکیـــــــــــــــــــــــــــــــــاوه
 سهرگره ردانم، نازانم
 چیت له گییـــــــــــــــــــــــــــــــــانی من داوه
 بوچی نارامی گییـــــــــــــــــــــــــــــــــانم
 نه مـــــــــــــــــــــــــــــــــدهی به دهم به لاوه
 بو مه یلت لیــــــــــــــــیه، دلم زامار بی
 خوینی لی بتکئ و له تار له تار بی
 دامام به دهستی مهیلی غه ریب و هه واته وه
 هزت له خوینی ئاله که بیدهی به پاته وه
 چی بکه م به دهستی ههوا و له نجهیی ره عناته وه
 خواهانی خوینه به ناخونی غونچه ساته وه

سهرم نه نیــــــــــــــــیه سهر ران شل و مل
 تا سهر کا له چاو نه سرین تلاوتل
 رهنگین کا به نه شک رهنگینی کوشت
 گولی کا کالا و گشت بالا پوشت
 که واکهت گولناری کا
 گول گول و خویناوی کا
 بهش بالات دار و گـــــــــــــــــــــــــــــــــول بی
 مورادی تو حـــــــــــــــــــــــــــــــــاصل بی
 جا گونات له گول جوانتر رهنگ نه که ی

کولمت شیرینتر نارایش نه دهی
 دامام به دهستی مهیلی غه ریب و هه واته وه
 هزت له خوینی ئاله که بیدهی به پاته وه
 چی بکه م به دهستی ههوا و غه مزهیی ره عناته وه
 چن شیکه خوین به ناخونی غونچه ساته وه

ئەم بەستە سازكراو، مۇسقىي بۇ ئامادەكرا، بەلام نەخوتنرا، چونكە من چووم بۇ
سەفەر، ئېتىر پاشان ھەرزى نەكەت بخوتنرى.

گۈل بەدەن

ئەم بەستەيەم سازكرد، بربار وابوو (تەھماسىبى) لەسەر سەبكى (گۈل آمد يھار آمد)ى
خانم (پوران) ببخوتنى وە خوتندى. ئاھەنگەي دروست خوتند، بەلام لە بەستەكەدا
ھەلەي زۆر كرا.

گۈل بەدەن، نەرمۆلە تەن، مەم وەك شەمامە
بەدەرى غونچە گۈلى، ئەومە مەرامە
يارەكەي سەرمەستەكەي، بالا نەمانە
ئە، ئاسكەكەي، كەژالەكەي، شيرين خەرامە
نازەكەي نازارەكەي، نازك و نازارم
بۇ دووريت، ديدەكەمى، دل بى قەرام
يارەكەي سەرمەستەكەي بالا نەمامە
ئە، ئاسكەكەي، كەژالەكەي، شيرين خەرامە

لېتىم ئەوى زەردەخەنەي لېتوانت
دەي وەفاكە، سا وەھاكە
ئەي پەرى نازى بەھەشتى، سەيرى من كە
بووكى رازاوەي سروشتى! سەيرى من كە
نازەكەي نازارەكەي، ناسك و نازارم!
بۇ دووريت، ديدەكەمى، دل بى قەرام
گۈل بەدەن، نەرمۆلە تەن، مەم وەك شەمامە
بەدەرى غونچە گۈلى، ئەومە مەرامە!

شېوہ خوش، تاسە خوارم، مايەي ژيانم
مەمكۆژە! بىلاوينە! ئارامى گيانم

باغى دلداريم بەرى ھيىنا بەرى
جووتە لىمۆي زەردى نارەستم بەرى
شېوہ خوش، گوئ لە من كە، مايەي ژيانم
مەمكۆژە، بىلاوينە، ئارامى گيانم

چ خوښه زه مزه مهی دوسی
به دلپاکي له جی ژوانا
له گهل یارا دهسه و مل بی
له بن بهردیکی کوستانا

په نا بهردیکی کوستانان
به سه د باغی بهرین نادهم
چ خوښه بیم و دلخورپی
له نایینی دلی جوانا

فیدای بیم و مه ترسی بم
خودا چهن خوښه ترس و لهرز
له گهل یاریکی شهرمینا
شپرزایی له شهرمانا

خودا نهو ههسته چهن جوانه
که ناوتری به دهم هه رگیز
به لام ههستی شه شه م دهرکی
نه کا گاهي له چاوانا

ره قیب کوشک و سه را بو تو
من و کوستان و بن بهردی
به شهرتی تاک و ته نیا بم
له گهل سه ولی خه رمانا

«کاک مه زه هری خالقی خویندی»
به سه ودای عیشقی دل پر خوښه
وینه ی په روانه ش پرووزان خوښه
عیشقم خاوینه ، دلم ، پر جوښه
نهو عیشقه عیشقی وهلاته (۳ جار)
نه ی وه طهن رۆحم فیداته (۳ جار)

نه سیمت بیینی عه تر و عه بیره
دیمه نت جوان و خوښ و دلگیره
زیخت دانه ی دور ، خاکت نه کسیره
ره فیقان به خوا وهلاتم جوانه (۳ جار)
به هه شتی کورده نه م نیشتمان (۳ جار)

بولبولی باغی مولکی کوردانم
کاوه نایینم بو نیشتمانم
بویه خوښ خوینی خیل کوردانم
نه ی خوايه نه م خاکه چهن خوښه (۳ جار)
نهو شکله نه خشی سرۆشه (۳ جار)

شهرته تا ماوم توم له توی دل بی
توی نه ر بی تۆس ناویتی هی گل بی
لهو خوايه م نهوی دوچاری چل بی
ناریاییم شیری کوستانم (۳ جار)
بولبولی خاکی کوردانم (۳ جار)
رۆژی خو ی مه ردی مه یدانم

تیشکی ئاسۆ

له سالى ١٣٤٥ى ه.ش. ئەم بەستەبەم دانا. ئەبى ئەو دەش بۆلیم كە دوو جار ئامادەم كرد، وە ئەمەش دوو دەمەكەيانە و، پیتشم وا نىبە خوینرايى.

بى شەى نەسىم سەروەت بىسەرەوم
ئەر حەرەم نەبى خوۆراسم، خەوم
يا خوا نەمىنم، يا خوا نەمىنم

بەر نیشى تىرى سەر خەنجەر كەوم
بەر مەوداى بوورپاى دەم نەشتەركەوم
يا خوا نەمىنم، خوايا نەمىنم

تیشكى سەر ئاسۆت هيوای ژيانم
نەسىمى سووحت ئارامى گيانم
ئاوا بى يا خوا، خوايه ئاوا بى

سەرم بە سەر گەرد گەردى دەشتت كەم
دلم بە قوربان گول گولگەشتت كەم
خوايه نەمىنم، يا خوا نەمىنم

من شەيدای جوانى ئەم نىشتمانەم
من بە فدای هەواى ئەم خاكە جوانەم
يا خوا ئاوا بى، يا خوا ئاوا بى

تافى سافى ئاوى كوێستانت وەتەن چەن دلبەرە
سووسەيى شەو باى نەسىمت ميسك و عوود و عەنبەرە
نامەوى مۆلكى جيهان و ژينى دايم عومرى نۆ
تاكە ئاواتم سەر ئەفرازیتە بەو خواى بان سەرە

تنۆكى شەونم

«ئەم بەستەبەم له سالى ١٣٥٧ى ه.ش. له تاران هۆندەو، بەلام بە نەخوینراوى مایەو»

تنۆكى شەونمى زەرال
له سەر پەرەى گولێكى ئال
وا خەيالەم ئەپەرزینى
هۆشم لەسەر خوۆ نامىنى
ئەمباتە دونیايێكى تر
ئەمباتە سەودايێكى تر
يا گورالەيى چكولەو خودپرو
كە بە دەم باوہ بىتە هاتوچوو
ئەمباتە يادى بالای نىگار
شۆخىكى سەرمەس، خوۆ لەنجەولارى
جوانى تەبيعت لای وردەبينى
نازك خەيالنى يا پر كەمالى

تنۆكى شەونمى زەرال
لەسەر پەرەى گولێكى ئال
يا گولێكى زۆر چكۆلە
لەسەر لاسكێكى ناسكۆلە
كە شين بووبى لە كىو، خودپرو
بە سەروە دیتە هاتوچوو
ئەمباتە دونیايێكى تر
ئەمباتە سەودايێكى تر

ئەو ئەللىي ئەشكى دلداره
 لەسەر پرووی یاری ئاواره
 ئەم ئەمخاتە یادی یاری
 خوش خەرام و لەنجەولاری
 ئەم سەروشتی لە لا جوانە
 ھەمووی ئیمایە و نیشانە
 ھەر گۆشەیی لەم جیھانە
 رازانی تێدا پەنھانە

جوانی تەبیەت لە ھەر دیاری
 ئەمخاتە یادی خوش لەنجەولاری
 سەرنج راکیشە بۆ وردە بینى
 جوانی ھەست ئەکا و ئامانجی کاری
 ھەر باغی پر گول، ھەر لالەزاری
 ئەمخاتەو ھەر چاوی عەیاری

تەنۆکی شەھە و نەمى زەرال
 لەسەر پەرەى گولێکی ئال
 وا خەیاڵم ئەپەرزینى
 ھۆشم لەسەر خووم نامینى
 ئەمباتە دونیایێکی تر
 ئەمخاتە سەودایێکی تر

ئەم بەستەیه ئاخیرین بەستەیی بوو، کە لە ئێراندا ھۆندەمەو

ئامنە بالا بەرز

ئامنە بالا بەرز، «خوین شیرین»، مالت وەبەرزهو
 ھاتمە ئاسانەت، «نازەنین»، بەدەم لەرزەو
 تاقەتم تاق بوو، «سەرەناز»، دلخوازی کۆم
 لە دل بیرسە، «ئێستاکەش»، لە، دووریت چۆم
 خێلی خالخالان، «خال ماوی»، گا، وە بارەو
 چوونۆ بۆ قشلاخ، «شۆرەژن»، لە ھەوارەو
 زەمزمەى زەلان، «واشەچاو»، بەرزە ئیلاخان
 ئیلچی سپای خەم، «سەرخیل گیان»، باھوو و بۆران
 گێقەى تەرس ئاوەر، «چاو کەژەل»، شەو بای دۆل و شیو
 کوورەى تەمەریز، «باوانم»، سەریال دیواندیو
 تەکای کۆچی خێر، «نۆنەمام»، خانمی خیلانە
 کۆسالان زوقمە، «گیانەکەم» وادەى شامیانە
 ئەمنەى چاو کەژەل، «خال ماوی»، سۆمای چاوانم
 مەلوولی، دووربای، «بۆیە وا» ئاور بە گیانم
 ئەمنەى بالا بەرز، «ئەى ھاوار»، چى کزت کەردەن
 ماچی برالەکەى، «دووربانى»، نۆخەتت مەردەن
 وە فەرمانى کۆچ، «ئازیزم» تۆ خانمی حیلان
 زین کەن عوبەیدە و «کەحیلەى»، پۆلخى ئیلاخان
 ژێر مالتەى خاتوون «خالخەنەین» بجوئ سەحەردەم
 بۆ بەدرەقەى بێن «خانم گیان» کۆچی لەیل کەل پەم
 ئەمنەى بالا بەرز «نۆنەمام»، قووتى پۆحى من
 دەى لام لێو کە «خەم خەیاڵ»، با دىق کا دوزمن

عابیدا، گەر راست ئەرۆی، عەشقیکی بئی پەرۋات ھەيە
 کاتی تەنیايی، بەراستی، راست ئەکەي، سەودات ھەيە
 بۆچی وا ھێندە ئەکەي تاريفی ریش و پەشمەکەت
 گەر ئومیدی سەرفەرایی مەحشەر و «عوقبات» ھەيە
 بۆچ ئەوەن خەرپەي بە نوێژی نەرۋانی پەرپییا
 گەر درۆ ناکەي، خوداناسی، لە دینا لات ھەيە
 گەر نەبئی گەردەنکەچ و «بئی من لە بازاری مەتا»
 پووچە کاکي خۆم، ئەوەندە ئیددیعی تەقوات ھەيە
 تۆ وەرە، سەرکە نامان، لئی نەدەي لاف و گەزاف
 ئەر تەماداری گوزەشتی رۆژەکەي ئەولات ھەيە
 تانەسووتابی لەناو کوورەي کلتی میحنەت بە سۆز
 نەرۋاسی، ئاواز ییکی ناھەق و رێسوات ھەيە
 تانەبیتە خاکي بەرپیتی کارەوانی مەعریفەت
 کەي لە کوپری دیکری ریندا کەوکەبە و دەستگات ھەيە
 کئی وتی عاریف ئەبئی لنگ دا بە جاھیل بۆ درەم
 دەرک خەجالت بی، نییازی میکنەت و غەوغات ھەيە
 موختەسەر تا دل لە بۆتەي زەرگەریدا قال نەکەي
 کەي لە جەرگەي پاکي وانا مەنزل و ماوات ھەيە
 بئی گرین و نالە نالئی پاکي تاکی نیوہشەو
 کەي لە بەزمی عەیش و نوشی عاشقا رینگات ھەيە
 رینگەکەت گۆرپوہ عابید بۆ ترازوی لە رئی!
 ئەر لە بازاری حەقیقەتدا، دلئی شەیدات ھەيە
 تۆ وەرە ملکەچ بە (ھیژا)! ئەر خودا ناسی بە راس
 گەر نییازی بەخشش و ریدانی بەردەرگات ھەيە

ھام دەردان بەزمی، ھام فەردان بەزمی
 نەوایی، نایی، غەوغایی، نەزمی
 سەدایی، سازئی، ئاوازی رازی
 نەوای دل پەسەند، دەروون نەوازی
 بەرپەو جە نای ھەناو پەرپەردی
 سۆزەي ھینا سۆز، یا ئاھی سەردی
 گەردانی، ناساز گەردوون ھارایی
 جەوور و زەمانەي مازی مارایی
 ھوپیکو وە دل، دل پیکو وە چل
 ئارام دۆ ئەرۋا، وە نەوای ھەي دل
 تانیشو نە کان دلەي پەرپەردم
 زاخاو دەرۆو خەزانەي فەردم
 جو شییو خرۆشیو، گەوھەر فشان بۆ
 ژنیەیش گەوارا، ئارامی گیان بۆ
 رشتەي مرواری ئەسرینان ریز بۆ
 دەروون کاوون بۆ، قیامەت خیز بۆ
 جا وەش سەدایی وانۆوہ فەردم
 پازانی دەروون مەکوگای دەردم
 وە نەوای ھەي دل، ھەي چل، ھەي بۆلبۆل
 باوەرۆ وە کوول، تیکلەي تەنگی دل
 باوەرۆ وە رقس فریشتە بەرین
 شاھیدان واچان سەد جار ئافەرین
 عابیدان (ھیژا) جە دەیر بان وە بەر
 پەری خومخانەي خال خاسان یەکسەر

کە من مەملووک و لاکەوتووم لە ژینی خوسرەوانیم چی
لە بەزم و عەیش و ئاهەنگی غەرامی نەوجەوانیم چی
تەریک و بێ دەروبانم لەسەر عەرزی سۆلەیمانا
لە قەسر و تاق و ئیوان و لە کۆشک و ئاوەدانیم چی
کە من شیرین تەرازو سایە پەرودەردەم لە دەسدا بێ
لە لەنجەولارەو و عیشوەی نیگاری گەرمیانم چی
کە من یاری وەفاداری «بەهارستانی ژینم» چوو
لە دووچوونی مەلەک سیما و فریشتە ی کامەرانیم چی
کە من فەرمانی کوژانم لە دەسگای دلبەرۆ دەرچی
لە عەیش و نۆش و تەفریح و حەیات و زیندەگانیم چی
کە مەحرۆم مام لە شانازی پەفیقی گولعوزاری خۆم
لە سەیری نەخشی شیرینی بۆتی دەسکردی مانیم چی
ئەگەر تەسلیمی فەرمانی وەفای یارانی سەرمەس بێ
لە سەرمە بێمە قوربانی، لە ژینی جاویدانیم چی
دروشمی عیشقی لاهوتی و حەقیقیم پێوەی ئیتر
لە سەودای بەزمی ناسوتی و مەجازی پوچ و فانیم چی
کە من پیری موغانم پێنومای پێگای تەریقەت بێ
ئەبێ شۆرو نەوا بێژم، لە سۆزە و ڕەوزەخوانیم چی
بزانن چاکە یارانم کە (هێژا)ی شۆرشی عیشقم
نییازم کوا بە جامی مەیی، لە بەدمەستی و ئەغانیم چی

سالی ١٤١٠ ه.ق.

مەكەن لۆمەم پەریشان و پەشیوم
مەلوولم، باری غەم سەرباری لیوم
رەفیقان! دل شکەستە و بێ قەرارم
سبەینیم ئەشکی خۆین و، شینە شیوم
جیگەر بوریان و سەرگەردان و وەبلان
بیابان گەرد و هەردە دەشت و کیوم
کەسوکار کوانی؟ تیاچوو، بێ کەسی خۆم
کەسای ناکەس و خۆنخوار و خێوم^(١)
دلێم پێ سۆیە سووسەیی لێ بپاوه
لە چنگی ڕۆژگارێ مەشتی میوم
ئێرا دەم کوا؟ بپاوه لێ بپانم
شەم، بازیچەیی ئەمیالی دیوم
ئەوی وا دۆژمنم پێی خۆشە وامە
بە حەق شایستەیی تانە و جنیوم
رەوا یە بۆ بەسەر هاتی زەبوونم
بە هەردوو دەس لە داخا قور بپێوم
بە داخۆ کوێلە ییمان گرتە گەردەن
بە دەم تا کە ی بلێم میر و خدیوم
رەوا یە دۆژمنم پێی وابێ مەنگم؟
دەبەنگ و سارد و سێ، وەک بەرد و چێوم
هەمووی (هێژا) خەتای بێحالیی تۆیە
ئێتر هەرگیز مەلێ وریا و بزێوم

که تو یاری دلی شهیدای، له گیتی و خه لکی چیت داوه
 دلّم لهو رۆژده تووی دی، له عـالـهـم وازی هیـناوه
 که مهندي زلفی یار گیرت، له دهوری گهردهنم ئالا
 ئیتر چیی دیت، دهوی کاتی دلّم لای تو به جی ماوه
 له سهیری گولشەنی گیتی و له گهشتی سه سه راوم چی
 که من شهیدای مهحه بیهتم و، دلّ و گیانم به تو داوه
 مه لّین سه رسام و داماو، چلۆن حالّم له سه رخۆ بی؟
 دلّ و رۆحم گهره و گانه، به لای دلّ خوازی ره عناه
 به چه شنی نو قمی عیشقی دلّستانی جوانی غه ددارم
 له عـالـهـم په رتم و وهیلان و، نازانم چ قه و ماوه
 به لّام له و لاوه سهیری شوړش و غه و غا و قیامت که
 له خولدان مو طریب و ساقی و پهری و حوور، دهس به سه هباوه
 له جه رگهی به زمی مهستان دهس به جام و مهست و خه ندانم
 به سه ر ته ختی ئه وینۆ، دلّ نیام و خوم نه شیواوه
 ره فیق! تو که ی ئه زانی دهوری جه مگای خوم چ به زمیکه!
 له وی پروخواه قه لعی غه، خه فته به ریاده، فه و تاوه
 بلّین سه و دا گهرانی غه له لای من کو و بهن سه رجهم
 که پتیان موژده دم یه کدهم عیلاجی ههرده ناسراوه
 ئه وین و خو شه ویستی لی بو و ردن مهستی یو پروا
 له خومخانه ی خه ما تیکه لّ که بوو نو شدارووی ناوه
 ئه وی «هیژا» بی تیماری هه موو دهردیکی ئاسانه
 خه یالی ته خته، یه که پهنکه، دلی هه رگیز نه گوړاوه

دلّی دیوانه م لیـتـویان، لیـتـوه
 شیوه م شی جه دهس، مه ندّم بی شیوه
 عه قلّ و فام و هوّش نه زاکهت و بیهرد
 چی ته شریف ناوهرد یاره که ی هه مه فهرد؟!
 ئه ر بی وه سه رکۆی گلکۆی مه زارم
 مه وینۆ که مهس باده ی خه م مارم
 سه نگ و بهرد و گل کیل قه برم مهست
 چه مه پای را چه م تا رۆکه ی ئه لهست
 ها دیده، دیدم چه مه پای راته ن
 جه واهیر سورمه ش گهردی پالاته ن
 تا قته نه مه ندهن، شه کیبا و تاکه ی
 نالّهم به رغی، وه ی وه یانهم وه ی
 دلّ مالّ ویران بو من چی شم که رده ن
 هه ی هانا، هه ی داد، مه یلت چی سه رده ن؟!
 هه رچی هه م، ئازیز! گرۆی ئاسانه م
 ده ی به زه بییت کوّن؟ هه رهس وه یانهم!
 نه فییری دهروون وه فه لّک یاوان
 سه ماو زه مینش گردین شکا و نان
 چی گو شتی مه ده ی، چی دهنگت نییه ن؟
 هه رهس وه یانهم یانیت نه ژنییه ن؟
 سا هانام وه توّن یاوی وه هانام
 هه ر تاوانیم، هه ن وهس بو، نه زانام
 ئازیزم، دیدم به نده و به رده ی توّم
 نه خشته به رده ی مه رده ی که رده ی توّم

رۆی ئەزەل چەنگەک نە دل گیر کەردی
 چی شەرتی وەفا بە جا ناوەردی؟
 خەستە و پابەستە ی کەمانت کەردا
 ئیسە چیم مەدە ی وە دار و بەردا
 وە تیغی ئەبرۆ سینەت شکاونا
 نە کانی دلدا خاس ویت سراونا
 ئیسە چی مەدە ی رەنج و شکەنجەم
 یانی های ماچی من قەوی پەنجەم؟
 ئا وەختە زانام کەوتا وە دامت
 نە یاوام وە مەیل وە کامی کامت
 وە گیانت قەسەم (هێژ) نە زارەن
 غەرق دەریای گێج خەم و پەژارەن

(.....)

نەواچدی کوردە نادان، ا مەزانۆ
 کەسی عەقلش جە کۆن وەختی نەوانۆ
 بری چپووی هەنی وی تەن مەزانیا
 چەنی شووتۆ ئەدی زار و ونار نو
 غەریزە بی موتالا و دەرس و مەکتەب
 جە پەهنا و ئاوەزی تۆمش مەشانۆ
 دەروونی پەر کەرۆ، رای قورس و مەحکەم
 بەئاسانی جە دەست و تو مەسانۆ
 پەيامی مەحرەمانی توۆ دەروونی
 بە بی سیم و تەل و رایەل کیانو
 بەبی ئانە ی بزانی چیش نییازەن
 برووسکیوەن جە بەرقی میو مەشانۆ

شەمال

شەمال سا وە شنۆی عەنبەربارە وە
 وە صەفای سەروەی وای وەهارە وە
 وە هەوای سەوزان سەینە یارە وە
 وە بۆی گورالان گەرمە سارە وە
 شنیە، ویت ئاسا، سا بۆ وە پارێز
 بارە عەترتی خاس موشکی عەنبەر بێز
 موشکین ئەگریجان، ئاهووانی دەشت
 بەیان، سەفا دان ئیلاخ چون بەهەشت
 شەمال! «زەناکو» ڕەنگ ئامیزی کەر!
 ڕیشە ی کەرتلەش بەربارە وە بەر!
 چەپکە ی لانزار کەفەن پۆش کو
 کەر وینە ی ساکوۆ دەوری «زەناکو»!
 چاگە یچۆ خیزە ئارام وینە ی ویت
 کللە وە «بەمو» سەردی شیت و ویت
 وینە ی «کارگەچی» «کوۆ و کریلان»
 شیکەر وە زۆری زەرمە ی ژێ کەمان
 خاس دەش وە هەمدا تا مەبۆ وە ئاو
 بەیۆ نە سەردا ڕیزۆ نە شەتاو
 جا بۆ سەرازی شەت بێ شنیە
 وە بێ مودارا زوو چا هۆرکنیە
 پابۆسی نە کوۆ پیرەمە گروون کەر
 زیارەت قەبول، جا ڕا گێرە وەر
 گوزەرکەر وە دەشت «شارەزور» دا
 وە سارای «بەلواس» «باوەنور» دا

ویت یاونە یەکسەر وە کوۆکە ی «پیران»
 ماوای کەل ڕەمان خیل نەخچیران
 تا یا وی وە بان کللە وە «وێسە»
 ئا هەردە گردین بییەن وە «بەیسە»
 بەیسەش تا تاوی تاوئۆ وە تەعجیل
 کەل نە کەل لانان مانەن وینە ی دیل
 با بەرەیانێ کەلانی سەربەس
 ذلیل نەبانی بەرنەشان جە دەس
 جە غاری تاریک وینە ی کابووسگا
 ئازاد بان، بلان شاد بە «جاسووسگا»
 نە «کەل لانان» نەبانی ماتەم
 ساتی وە تۆدان پەری ویشان غەم
 (تا وینە ی ئیمە نەگێران عادەت
 قەبوول نەکەر دلی و ئەسارەت)
 جا بارە بالێ وە «میراجی» دا
 وە کوۆسارانێ پشتی «ساوجی» دا
 وینە ی کارگەچی کوولووی کریلان
 شی کەر وە لەرزە ی شەت چون کەمان
 جا سۆزە ی سۆزت بدۆ نە «سۆزان»
 سووسە نەماندە ی کوۆگای کوۆ بۆران
 گێرە ئا بەندەن ئەم یال و ئەو یال
 وە بێ مودارا شانە پە ی ویت بال
 «مەخورد» تاریک، سەرتاپا ماتەم
 گرتەن سەرکەللێش بۆران چەنی تەم
 وە تاو بۆ شنیە پا کوۆسارە دا
 بە بەرزە ی نزمی و دۆل و غارە دا

سا دەش وەھەمدا كەرەش وینەى ھەلم
 با نركەش ھۆزۆ نە سەرچەمەى زەلم
 جا چاپچ ھۆرئە بە وینەى «شمقار»
 دە نە شەققەى پال تا وە «كەماجار»
 جا ریتی كریلان ماله وە ھەلمەت
 با نركەش بى سىل جە دەردى «سەرگەت»
 «وہزەرا» بەستەن، سەرکۆ بەندكەردەن
 قافلەى ماوہشان بى راگە مەندەن
 پا مە دۆ وە خیل «قافلە سالاران»
 بەیان وە كویسان چون جارى جارار
 بۆ سا ویت ئاسا وە باى فەناش دەر
 واچە ئەى خود سەر راگە ھالى كەر
 تەتەىچ قەھارەن، رازنان كریلە
 كلاوہش كەردەن چون قولەى ھیلە
 راگەى مەل نییەن بوبەرو پیتشدا
 «دالى» چال و چۆل نەمەندەن تیشدا
 بۆ كەرەش وە كەف تل بدۆ جە ویش
 بە وینەى بيمار لاشە كەرۆ كیش
 ھەرەس مال كەرۆ كەرۆش وە گرمە
 جە دەرە و «بیاری» ھۆرئەنۆ زرمە
 ئا دەرە تەمام گرد ویشان جەم كەن
 «كەمینە» چەنى «بیدرواس» رەم كەن
 «ھانە گەرمەلە» جە ھارەش كەر بۆ
 باى سیلاو وینەى بادى سەرپسەر بۆ
 وە سروەى مەخسوس گیان بەخشەكەى ویت
 رازنۆكەش و كۆش، گىرە راگەى ویت

وہ سروەى وەش بۆ سارا گىرە وەر
 ویت یاوہوہ كۆى پشستى «دزاوہر»
 چاگەىچە كەرەش وە كارەساتى
 تل و ئا كەشیە یاوۆ «گەرپات»
 ھەرەس مال كەرۆ ئا كەش و ئا كۆ
 بەرگنۆ تەمام ساكۆى سیاكۆ
 چووزە بەر باران گىياھان كۆ
 رازناوہ ویشان «چنور» و «شەوبۆ»
 جا نە قەلاکەى ھەورامانەوہ
 ئا كەشى سەرپەرز بى ئەمانەوہ
 كیشە وە ئارام بى دەنگ وە ئاسەم
 تا یاوى وە بان بەرزى «پىررۆسەم»
 «كەمالا» ماتەم، «وہیسیا» بى دەنگ
 «سەرپىر» كشومات، كۆسار گشت یەكپەنگ
 سەررازىر شنیسە بەلام وە تەعظیم
 پەى مەنزلگای خاس پىرانى قەدیم
 نەوہ و نۆ پىر خاكى ھەورامان
 واچە (السلام) ئەى گلكۆى پىران
 جە گەر مەسارۆ ئامانا وە تاو
 وەرە و ئى كەشیە زووكەر و وە ئاو
 كریلە و باھوو نە زارش كەم پاك
 باھوو وەش وینەى یەخەى شیت كەم چاك
 تا بەرگنۆوہ ئەز نۆ بەرد و خاك
 گولان بەرپەیان، نەبانى غەمناك
 جا دما و ئانەى وە بى مودارا
 ھوو پىكە وە ناو كەش و كۆو سارا

وه ههواي نه فهس عيسا ئاساوه
 كهشان زينده كهر، وئيشان پازناوه
 كارده پدهاتي باوهر وه مهيدان
 ئاواز بهربارۆ ههر مهلي شهيدان
 پۆشوۆ كوۆ وئينه عهرووسان تارا
 بدان وه سهردا سههريوشي خارا
 ديباي زهره و سوور رهنگا و رهنگ پۆشان
 وهرواي له تيف پاي وهروان نۆشان
 جا ياوۆ وادهي سـروور و شادي
 بهخشه وه ديلي كوۆسار ئازادي
 «وهيسيا» و «كهمالا» و «پوو وهري» و «بندۆل»
 «شاري ههورامان» دهگا كههراڤ چۆل
 زارولتي و لاوتي و جاهييل، جوان، پير
 كيخا و خان و بهگ، پيش چهرمه و گزير
 مالاڤ وه ياساي قهديم سهري پير
 شاد باني گيردين، كهس نه بو زوير
 زه ماوهندي پير وئينه ههر ساله
 وه دهس گهل كهراش وه قووله و گاله
 شهتاو و «هانه جمه» قهرمهش بي
 تاف و قهله زه «سلور» زهرمهش بي
 ههزار وه ههزار تافي «ماراني»
 كهف و جوش و قول «حهوش و بهدراني»
 «دهرهويان» رهنگين وئينه كوۆ «رهنگين»
 تهيار بان، پۆشان رهنگاو رهنگ گيردين
 ئه لاسل ئه و بهند به وئينه جهننهت
 كهر وه گولستان، جا گيره پاگهت

فيردهوسي بهرين فهراههه م باره
 ههر كهش و ههر كوۆ وييه ردي پاره
 جا پيچيه و لووه پهي وئيت كوۆه كوۆ
 شه مال ئامانهن وه تاجيل سابۆ
 وئيت دهر به ههره و بهردى كوۆيساندا
 ياله و يال وه بال وه ههوراماندا
 كوۆه «خوئسملي» ماته، بي دهنگه
 نه بو گوراڤ، نه دهنگه چهنگه
 وئينه ههر ساله سهفا دهر ئه ي كوۆ
 با بزيۆ «چنور»، «وهركه مه»، «شهوبۆ»
 «ترشكه» و «تهرله» و «بهنا» و «هاله كوۆ»
 «پتواس» و خريگاي چووزه كهروۆ كوۆ
 «ههراله برهم» «گا و گورال» وه تهوق
 «چنور» پهريشان، وهرتاقان پر زهوق
 «كاشمه» موعهتتهر، «پيچك» نه تاقچه
 گولي رهنگاو رهنگ تيب تيب چون باغچه
 «شنگ» و «هاله كوۆ» به خهروار و بار
 «به رهزا» ئهفشان نه سهه تاقى غار
 «كهما» و «لو» لۆلۆ پيچ وههراڤ وههه
 «سهووره ههراله» و «ههراله برهم»
 «به ره لنگ» وه بو عهنبهه ئاساي ويش
 تيماركهرو زام جيگهر خهسته و پيش
 بدان وه ههمدا گولاڤ رهنگاو رهنگ
 سهه ئارايي كهن چون باغچهي فهرهنگ
 ناو دۆل و نهزار توۆ كهمهه گول بو
 بهههشستى بهرين پهي ئههلي دل بو

جا که بکان نه توئی سه وزه و گوراله
 که راش وه چیره و وه قیژ و گاله
 ئاوازی بولبول چل بدو نه دل
 وه نه وای دلدوز دهوری گول و چل
 «دوراج» و «قومری» و کوتری «یاهوو»
 وه سه دای ئاواز «یا هو، یا من هو»
 سه متوور و ساز و کهرنا و شه پیوور
 ئه لمانی مه لان بژنه ویژ جه دوور
 حه و تاقی ئه زره قی پهر بوج جه سروور
 به بیان وه سه ما مه لایک و حوور
 ئه لاسل به زمی خسره وانی بو
 سه رانسهر یه کسه ر کامه رانی بو
 ئه وسا جا گهل گهل پزل پزل نازاران
 سه هه ن په روه رده ی مولکی ئه ورامان
 حووری سروشتان، فریشتانی کو
 بو گرتی عه تری چنوور و شه و بو
 به دهسته دهسته وه عه زمی سه یران
 ئاهووانی هه رد به ندی کوسالان
 وه عییشه و نازی هه زار ته رزه وه
 وه قامه ت مه وزوون بالای به رزه وه
 گونا په ری گول، دههان چون گولنار
 مه لیموی سه ر ته رز چون بوتی به هار
 گه رده ن به وینه ی مینای جامی مه ی
 نه شئه به خشی به زم شازادانی که ی
 زلف وینه ی که مان، ئه برۆ وینه ی تاق
 بی وینه نه سای سایه ی حه وت ره واق

تالانچی فام و شعوری عوششاق
 هورجمان، به بیان با وه ته مته راق
 ئه ی بو، ئه ی هه و، ئه ی ره وح، ئه ی خه سلته
 ئه ی شه وق، ئه ی صه فا مه ر هه ن جه جه ننه ت؟
 ئه ی نازک نه وهال، ئه ی باغ، ئه ی گولزار
 ئه ی له حن، ئه ی ئاواز، ئه ی بوت، ئه ی نازار
 ئه ی سیم، ئه ی زه وق، ئه ی که یف، ئه ی شادی
 ئه ی بازار، ئه ی به زم، ئه ی وادی وادی
 جه کو، جه کام شار، کام مولک، کام ماوا
 ماوه ردی وه دهس، وچدیش مال ئاوا
 بوسا ئه ی شه مال چون واده ی به زمه ن
 نه ی دونیا لادی بازارمان گهرمه ن
 غه م دهیی وه باد، شاد شاد په ی ویمان
 نه ژیر نه ی بارووی پر جه وری که یوان
 شه مال سا (هیژا) مانده ن بی قه رار
 هه ر وه ته ماتهن چه م وه ئینتییزار
 شینی خوالیخوشبوو دکتور صدیق مفتی زاده

ها لالۆی ئازیز، ئاشنای دهردم!
 هام مه‌رام، هام زام، هام ئیش، هام فه‌ردم!
 ئەژنیم هه‌والی ناهاڵ و گییان کاو
 سه‌نگین، مازی مار، دلخار، یه‌هه‌رتاو
 چیش گۆیا واده‌ی کۆچی یه‌کجارین
 دیدار ئاخیره‌ت ئامای نادیارین
 ئای «زایل‌ه‌ی زه‌نگ» کۆچی دوور مه‌نزل
 ئای لواو نامای، ورکه‌ و کورکه‌ی دل
 ئای جه‌مع و ته‌فریق، ئای قه‌یچی ته‌قدیر
 ئای میقرازی تیژ، بو‌رپای بی ته‌گبیر
 های دهردی کاری، که‌سکو، ن، بی دهرمان
 بی وچان ناسۆر، سۆزان، بی ئەمان
 ئای لواو لالۆ! وه‌ی ویم «بی وه‌ی ویم»
 زار و نه‌زار و، ناڵان چون نه‌ی ویم
 ئای جه‌ی غه‌ریبی مویته‌لای وه‌ی ویم
 توونای گه‌ردابی دهریای بی په‌ی ویم
 ئای داد و فه‌ریاد، شیوه‌ن ته‌نیا ویم
 ئای یه‌هه‌ر سووته‌ی په‌یوه‌ند بریا ویم
 یاران! کێ زانو چی دهردم چی‌ش‌ه‌ن
 په‌ی کێ پۆرۆمه‌ن، دهروونم پێش‌ه‌ن
 ته‌نیا و تاک په‌ی ویم، په‌ی کێ پۆرۆمه‌ن
 بی تو، دوور جه‌ تو، بی تو، تو تو مه‌ن
 چه‌رخه‌ی چه‌پ! چون من ده‌ی سه‌رگه‌ردان بی
 گه‌رده‌لوول وهرده‌ی پای عه‌ره‌بسان بی

پۆیی گۆی گه‌ردان خول ناوهرده‌وه
 ئی‌مه‌یچ لوول نه‌دۆ، وه‌ ده‌م دهرده‌وه
 لالۆ! تو‌م سه‌په‌رد وه‌ فه‌زلی داوه‌ر
 به‌خشا، ته‌وانا، په‌نادار، سه‌روه‌ر
 که‌سی بی که‌سان نه‌ گه‌ردابی غه‌م
 پانمای مانیای، پاره‌زگه‌ی سته‌م
 جه‌ ویش مه‌وازوون وه‌ جه‌ننه‌ت شاد بی
 جه‌ گه‌ردابی شووم دهران ئازاد بی
 فریشتانی خاس به‌هه‌شتی به‌رین
 فیرده‌وس مه‌قامان، جیهان ئافه‌رین
 به‌ یاسای که‌رده‌م ئه‌ی تازه‌ میهمان
 گه‌ردی پای سه‌فه‌ر جه‌ جه‌سته‌ت مالان
 سه‌ره‌راز وه‌ لوتف په‌ی عاله‌مین
 به‌رات وه‌ کۆگای کۆی شه‌هید نشین
 گه‌ردی دل پێشان ئاخ به‌رده‌ وه‌ گل
 نه‌سه‌ره‌وته‌ دهردان، په‌نجی بی حاسل
 دل پر سه‌ره‌تان ناکامانی دهر
 جه‌سته‌ خه‌سته‌گان ماته‌م زه‌ده‌ی جه‌ور
 تو‌یج وینه‌ی یاران (الله اکبر)
 نه‌وای سکاڵا به‌ریاردی وه‌ به‌ر
 به‌لکه‌م نه‌ سۆزی سینه‌ی خه‌سته‌دل
 سه‌ره‌تان وسته‌ی ئاوات به‌رده‌ گل
 لای بی که‌ره‌وه‌ که‌ریی کارساز
 دهری په‌ی ئاوات ئی‌مه‌یچ که‌ ره‌ باز
 تو‌ماری سییای سته‌م پێچه‌یوه‌
 نه‌مامی م‌وراد ئەز نو‌ بزیه‌وه‌

کۆس و کۆلارا و کوردیچ بریۆوه
 پای رستگاریی ئیمه ییچ بیزبۆوه
 لالۆ! تۆلوا، لاو منیچ لاو تۆن
 «ئارۆ و سه وایین»، سه وایچ هه ر ئارۆن
 تۆ ئاشنای پاز مه عدووم مه وله وی
 دونیای پر سه فای شیعرى مه ثنه وی
 سه رنییای وه بان سه نگی سه رده وه
 وه هه زار ئاوات، چه ندىن ده رده وه
 کۆ بۆ بشکاوو گوشتاری مه عدووم
 کۆ پێزه کارى و نوکته ش کا مه علوم
 داخى سه سه داخه لالۆى زانای ویم
 مه ر ویم بزانوو چیشته که رده ن پیم
 زانای ته وانای وه ستای دانیشمه ند
 ئوستادی دلسۆز، مه ردی خیره ومه ند!
 قه له م زه ن، ئه دیب، شاعیری قه دیر
 مه وله وی ناسی وردی بۆ نه ظییر
 چیش فه رامۆش که م لالۆى ئازیم
 هه م صوحبه تی خاس شه وی پاییزم
 وتاری نه غزی ته وئه م وه خه نده ت؟
 سکا لا جه ده س حال و وییه رده ت؟
 یا ئاوات وه سوۆز په ی ئایه نده ی کورد
 یا شییه و که رده ی پێزه کاریی ورد؟
 گردین چۆن تابلۆ نه خشی خاتره ن
 ویردی زوانی حالى حازره ن
 واته م کوتاکه م چیش و اچوون که مه ن
 کۆچت کۆلاراو کۆگای وه ره مه مه ن

یادت، لالۆى ویم، نییه ن فه رامۆش
 په یاپه ی ده روون جۆش مه دۆ وه جۆش
 هه رام بۆ جه من سه فای «شه میران»
 سه یرانى «ئه وین»، «ده ره که ی» تاران
 هه رام بۆ گه شته «ده ربه ند» و «سه ربه ند»
 نه سیمی «ئه لبورز»، «تووچال»، «ده ماوه ند»
 لالۆ گیان! ئه روات وه جه ننه ت شاد بۆ
 رۆحت جه سه وه دای ئاوات ئازاد بۆ
 دلخوازی گردین ئه دیبانی کورد
 زانایان، میرزای و سه روه رانی کورد
 گرد لوان وه گل سه ره پاک ئاواتان
 گول وه ده م ئه ز ده م مزیۆوه دیسان
 لالۆم! بۆ گومان به خشووده ی باریت
 یاوان باره گاش زه نای زینه هاریت
 میژووی کۆچه که ت (هیژا) وه زاری
 کاتى صدیق رۆ وه بۆ قه ره راری
 ماچۆده ی به خشه ش به گه وره یی ویت
 «که ریم! ئامانه، په ناش ئارده ن پیت»

(ک ه ر ی م)	(ا ا م ا ن ه)	(پ ه ن ا ش)
(۴۰+۱۰+۲۰+۵+۲۰)	(۵+۵۰+۱+۴۰+۱+۱)	(۳۰۰+۱۰+۵۰+۵+۲)
۲۵۷	۹۸	۳۵۸
(ا ا ر ده ن)	(پ ی ت)	
(۵۰+۵+۴+۲۰+۱+۱)	(۴۰+۱۰+۲)	
۲۶۱	۴۱۲	

هه مووی ئه کاته ۱۴۰۴ ی ه ق.

به هاري كورده واري

لاسامه يه . لاتيره ئه باري به خوږم و تاو
باران و دودانگ و ، به فره لوكه و ته رزه
ناهاله ناله نالي ترشقه ، چ زرينه برووسكه
بانگي ژباني نوييه نركه يي لافاو
پاسارييه ئه جريكينى ، ئه چى ، هه لدئ
ئه خريته بن ميچ و كړ هه لدئ
پيشو له يي زور بلتيه فيرار ئه كا
ئه فرئ ، به تاو ، به تاو ، سه ري خوئ هه لئه گريئ

ساوا كه قريشكه قريشكي ترشقه دپته گوئي
را ئه چه نى ، ئه له رزئ ، دئه چله كي ناكاو
سه ري له سينه يي نه رمى داكى ئه سوئ
به لام به گالته و پيكه نيني گه وده تران
كه كون له ده وري ، له بهر ئه يواني مال
تيكه ل به ترسه وه شيره بزه ، ئه يگريئ
دپته گروگال ، چهن جوانه
خوايه ! شيره بزه و ترسي منال
چ جوانه كورپه يي په رزاو

وه رن كورپه ! په نا به رينه كيئ
سه ري بده ين له به زمي به رز و نشيو
كه و هه لئه كاته فرگه يي سه رشان
ئه خوئينى له بهر به رزوئ هه ردان
ئه دا له شه ققه يي بال
كه ئه كاته نزار و يال

ئه مليتته وه ، سه رخوشي بوواره به ها

خوشكه يفه ، ئه چى به ره و هه وار
پيگاي له پيشه خوړه تاو و نزار
به لام ، لاسامه ، به شيبى ته وژمى ئه يكا ته بنى كاو
په كي ئه خا له هه لكردن و فرين
ئه و كاته ده ست ئه كا به چينه و و خزين
مل كه چ ئه كا له سه ر يه ك پا ، ئه وه ستي تاو تاو
بولبول چلاو چل ئه فرئت و ئه خوئينى
كورپه يي هيواي به رپوه يه غونچه ي نازاو
ئه مړ ، سبه ي ، به دهم شنه ي شه ماله وه ، دهم ئه كاته وه
بزه ئه يگريئ ، به نازوه و ليو ئه كاته وه
ره ببي كه جوانه غونچه ي ته رچك
كه تازه ده پشكوئ
به ربه ياني به هار

كاتى كه تاوى بارشى خوږم به سه رئه چئ
نه و به ي ته پوغمه ، ئاو پته يي هه تاو
نه ققاشي ده ستي ته واناي ئيزه دي
له سه ر سه ري نه وعه رووسى لاله زار
ئه ستوونى زرين و ، په نگين كه مانى جوان
تاقى هه زار په نگه و و خپوه تى شاهكار
دينيتته به ره هم و ، وا به رپز ئه گريئ
قه ده مى نازنه نيني بووكى نه و به هار
بووكى كه ديمه نى ياقووت و ته ختى زويه رجه ده
پيروزه فره شيه تى ، له سه ري مه ست و خومار
دانيشتووه پي شياوه كه خپوه تى
زه رپن كه مانى ببى و نه خشى كردگار

بخو، بله زه بی مالاته له بژوین و له قه دپال
 شوړاوه به بهرگی بهران و شه کی کال
 مووی بزنه موره ز، جوان و زه ریفه به دانه بی
 شانه ی تگر، بوو ته خه یاته بی خاوی رڼگ کراو
 خاوین و سپیبه بهرگی زه ریفی شه که نیر
 ئیشتیبا نه کا به چاو
 وهک خالی به فره له ناو سهوزه له دووره وه
 بهرغه له کوږ نه کا، له تاوی بارشه تنگه تاو
 کاری پچووک و بهرخی بهرغه لی ده می
 نه خزیته ژیری تنه ی دره ختی زه لام و قه وی
 میگل سهران له بنی دووگی به کتری
 حه شار نه دهن، ریزه ده به ستن
 له تاوی تهرزه موږ نه دهن ناوناو
 مه پ کاتی به فره لوه که له سهر پستی کو نه بی
 خوړا نه و شینن له تاوی به فره تاو
 چهن هار و هاجه گیسکه نیری خه ساو
 چهن پر شکویه مرغه مرقی حه چه
 سابرینی شاخ زه لام
 توخوا که جوانه شه کی کوکی نه شه مزاو
 په بی که مله وړه پارینی نه موچاو
 چهن مه ست و پر غرووره
 که لی جوانی نه ناملاو

چرډ نه گه شیتنه وه، خه لفه پام نه کا، نه زری
 کاتی به نه ستم هه راله بزه نه یگر
 له پالی هریری سهوزا خو ی حه شار نه دا

نه وه کو تهرزه بیگر
 گوراله لاسکی زه ریف و تهرجه نه ما
 که می شپره بی لاتیبر و سه رما
 چاوه نوواری هه تاو
 ئومید و بیمه برا جوانه موعه مایی ژین
 عومر کی نوییه، شوړی مهستییه
 حه قیه تی بولبولی هه ژار
 به سهوزه له گه ل غونچه بیتنه گفتوگو
 به چریکه بانگی بکاتی
 به لکو گهری له چاو شارکی
 له پالی په رده بی هریری دهری
 نه دری نه ویش به نازوه، به زه رده خه نه
 جوانی نه خاته روو
 تارا لانه دا، دهری
 تا شووری مهستی به نه فسوونی دیمه نی پتر
 بخاته دهروونی بولبولی هه ژاری بی قه رار
 بیباته به زمی نه وین و به هه شتی پایه دار
 به هه زار رڼگه عیشو هگری نه کا
 بوتی عه بیار، بوتی عه بیار

نه وسا له پر نه سیمی به هاری نه شنیت و دیت
 نه یخاته سه ما، هه راله و خامه توو
 تارام و له سه رخو که دیت و ده چی
 دانه وهرینی دلوی بی شک و گولاو
 عه تری نه دا به نه سیمی به بیان
 تاکو وهری دا، له ده ماخی

سەرما زەدەیی زەمەهریر
هەرالهیی خەملاو

پنەى دەوارى ماله كورده گولاو پاشى خىل و هۆز
خرمەى دەوارى كەرە
مووسىقىيە، نەوايە، خوايە چ خوشە
فەسلەى بەهار
چ جوانە نەخشی كردگار!

جیژنانەیی سروشتییە نەخشی کیو و شیو
بۆ خواوەنى هەست و دەبەنگ
بۆ مەست و هۆشیار
بۆ مەلى هەزار
نە نە بەلکو بۆ هەموو گیاندار
وەصفی بەهاریە كە پازانى خەلکی گیتییه
هۆنەر بە شیعەر و نووسەران بە وتار
پێم وایە، بڕاینە، راستەكەى ئەوەی
ناییتە وتن نەخشی كردگار
منیش وەكو خەلکی ئەوهم كە زانی وتم
لە سەناو و، وەسفی بەهار
ببۆرن ئەگەر نارەسایە باسەكەم، ئیستا وتم
لە وتن نایى بە نەسر و بە شیعری عەروزی
بە ئازاد و نوێ، تا ئەگاتە وتار

عابید! بنووسی ئەگەر دەفتەر و تۆمار
هێمان نەتوتووێ یەك لە هەزار

لە وزەى زمان و زارى قەلەم
لە هەستى هۆشیار، بەرپەلاوترە
تابلۆیی، نەوبەهار
پێم وایە لەبرى هەمووی چاترە بلیی
نەورۆز پیرۆز، لە هەموو كوردی
چ لە دى بى
چ لە شار

5	لەگەل فېطرەت بە
60	بەرەبەننى عېشق
61	تېپى مووسىقاي بەزمى تالار
63	چەرخی چەۋاشە
65	پىر پەيمانە
66	زابلەي زەنگى ئاشنا
68	ئەي ساقى
70	ئېرەتېي ژين
71	بىزىو
72	گۆمى خوتىن
74	پىشكۆي گەش
75	دەسخەرەي ھات و نەھات
76	تەسلىم
77	ۋەشووۋە
79	ھەلەبجە
81	شىنى گەرم
83	مەرۋ شىرىن
85	زىندوۋى عېشق
86	بۆنى يار
87	خۆم و بەختم
88	باغەۋان
89	دېر يا زوۋ
90	لە شەۋ بېتدار بېرسە
91	نامۆ: ۋەحشى
92	گەرمەپۆي كاروون
93	مىرى مەيكەدە
95	خال خال
96	بى تۆ
97	تەلانە
99	قوۋ
101	گەرەكى خەراپاتىيان
102	چەرخی چەپخوون
104	جەۋرى فەلەك

5	پېشەكى
1	پايەي سىتەم
12	لەگەل بىيارم
14	مەلى مەلەكوۋتى
15	بازى خەيال
16	چىنەكردن
18	ھاي رەۋ
20	مۆنەمۆن
21	مەردۈمەك
22	پايەي سىتەم
23	لې بىران
25	شەيدا
27	جامى رووناك
28	شەيداي ساز و راز
30	شىنى ھەۋار
32	بەقى پىرۆك
34	زىندانى تەمەننا
36	زامار مەرەنجىيە
38	پەيامى ئاشنا
40	پەند
42	لانە بە لانە
43	شەقەي شەللاخى زالم
45	ھەمەرە مەزىي دەروون
46	شىرىن و فەرھاد
47	گۆرستانى ئاۋات
49	قەرەداغ
51	شەيدا مەنم يا تۆ؟
52	گۈلى سەر دەستە چىنە
54	ئەكسىرى ئەعظەم
55	مەي و مېنا
56	سەر نەھال

158	بەندەى عىشق
160	ئازادە
161	تالووكەى ژىن
163	تەواوى گۆرانىيەكان
165	عاشقى زار
167	سەرگەش
168	سەوزە
169	ئەگرىجەى لەيلا
170	خىشل و خاۋ
173	ئەلماس
175	قىبىلە قەزات لە من كەوى
177	ئاھوى ئىلاخان
178	تۆپى گول
180	لە بەر نازى چاۋ بازان
182	دەۋارى يار
186	تىرى ناز
187	ئافەرىن ئەى وىنەگر
188	كىژى كىچ و كال
189	تىشىكى ئاسۆ
190	ئاۋاز
191	كىژۆلەى كۆيستان
193	عىشقى خاۋىن
195	ئامىنىيى تاغانەى دايى
197	ئاي شل
199	سەھەر
200	پانە بىرە
202	گىيانەكەم نەرگىس
203	يانە
205	وەرگەرئ
207	ھەى خال
209	بوۈكى ناۋ جەنگەل
210	لەيلا
211	كىژۆلەى كوردستانى

106	مەيخانە
107	رووت و قووت
108	ئازادە
110	گىيان نىسار
111	عاشقى بۆ جورمە بۆ؟
112	دالەھۆ
114	ژانى ژىن
115	دېر ئاشنا
116	قوربانە
118	عالمەى تر
120	كوۈلەكەى رۆح
121	كەين و بەين
122	كەنەفت
123	شېرە ژن
124	كام با ھەل بكا
125	گەنجى ئازادى
127	گرۆى شەيدايى
129	صەفام چاند
131	ھەرىنە
135	قەرە خواجە رۆ
137	شارى خاموشان
139	ورچى باروول
143	ئايىنى سەۋدايى - گريان و خەندان
144	پىرانى مەست
145	خەيالى خاۋ
147	ئاۋىنەى ئەۋىن
149	نەرگىسى شەھلا
151	بزووسكى
152	كەمەندى يار گىر
153	چىيى تيا بەستەيە
155	بەخىل
156	غەم مەخۇ
157	دەبرى موغان

213		سروودی نیشتمانی
214		گۆرانی
215		کاشکی
217		ئامان سەد ئامان
219		مەلی شکارچی
220		صەبریە
221		ئامینی
223		چیت لە من داوە
225		گۆل بەدەن
227		جی ژوان
228		عیشقی وەلات
229		تیشکی ئاسۆ
230		تنۆکی شەونم
232		ئامنه بالا بەرز
233		عابیدا!
234		بەزمی
235		عیشقی حەقیقی
236		پەشیو
237		کەمەندی یار گیر
238		لێو
240		(.....)
241		شەمال
249		هەر خۆی ئەمینی
253		بەھاری کوردەواری